DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2014

Liahona

Het heilswerk nu en in het Boek van Mormon, p. 22

De feiten van pornografie onder ogen zien, p. 14

***Susume:* In geloof voorwaarts gaan, p. 58**

Door met moeite uit de cocon te komen, ontwikkelt een vlinder zich, zodat hij kan vliegen. Zonder die tegenstand zou een vlinder de nodige kracht niet ontwikkelen om zijn doel te bereiken. Het zou hem aan kracht ontbreken om iets buitengewoons te worden.

Ouderling Joseph B. Wirthlin (1917–2008) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Finding a Safe Harbor', *Liahona*, juli 2000, p. 72.

Liahona, september 2014

BOODSCHAPPEN

4 **Boodschap van het Eerste Presidium: Zijn we voorbereid?**
President Thomas S. Monson

7 **Huisbezoekboodschap: De goddelijke bediening van Jezus Christus: Trooster**

HOOFDARTIKELEN

14 **Verborgen wonden genezen**
Jennifer Grace Fallon
De meeste tieners komen vóór hun achttiende in contact met porno. Lees hier hoe u uw kinderen ertegen wapent.

20 **Jongeren versterken met opbouwende activiteiten**
Mike Madsen
Bekijk de nieuwe website jongerenactiviteiten! Lees hoe we onze jongeren kunnen aanmoedigen om het evangelie na te leven en zich voor te bereiden op hun toekomstige rol.

22 **Het heilswerk: toen en nu**
Ouderling L. Whitney Clayton
Wij kunnen ons heilswerk doen aan de hand van voorbeelden uit het Boek van Mormon.

26 **Pioniers in het buitenland: De kerk in Korea — het evangelielicht schijnt in tijden van beproeving**
Hi-Tsjoel Seo
De kerk bloeit in Korea omdat de eerste Koreaanse leden in moeilijke tijden doorzetten.

32 **Man en vrouw en priesterschapsmacht**
Ouderling M. Russell Ballard
Zowel man als vrouw moet de ware, essentiële, rol van de vrouw begrijpen.

RUBRIEKEN

8 **Notities aprilconferentie 2014**

10 **Wat wij geloven: Uw naaste liefhebben als uzelf**

12 **Profeten uit het Oude Testament: Jesaja**

13 **Evangeliestudie: Kerkmateriaal — op papier of digitaal?**

38 **Onder heiligen der laatste dagen**

80 **Tot we elkaar weerzien: Ongewone jongens**
Ouderling LeGrand Richards

OP DE OMSLAG
Voor: *Nephi predikt in de tempel* Dan Burr
Binnenzijde vooromslag: Foto-illustratie Bradley Slade. Binnenkant achterzijde: Foto-illustratie David Stoker.

JONGVOLWASSENEN

42 **Zusters in het verbond**
Emmaline R. Wilson
Vijf manieren waarop onze zusterschap ertoe bijdraagt dat wij ons aan ons doopverbond houden.

46 **Profielen van jongvolwassenen: In Toronto vermengen de culturen zich**
Katherine Nelson
Hoe is het om in het Canadese Ontario een getrouwe jongvolwassene in de kerk te zijn?

JONGEREN

48 **Bereid je voor op de kansen in je leven**
Aanmoediging nodig om je huiswerk te maken? Dit is wat het Eerste Presidium erover zegt.

50 **Hoe je écht kunt leren**
David A. Edwards
Als het op leren aankomt, draait het niet alleen om de cijfers die je behaalt.

53 **Poster: Laat je meeslepen**

54 **Als je vrienden willen weten waarom**
Richard M. Romney
Als je iemand anders over het evangelie vertelt, richt je dan op de persoon en beantwoord niet alleen maar vragen.

56 **Ik wist wat ik moest doen**
Joseph Sengooba
Ik vertelde mijn klasgenoten wat mijn waarden waren. Ik wist niet dat de school daar moeite mee zou hebben.

57 **Aangestipt**

58 ***Susume!***
Ouderling Kazuhiko Yamashita
Een legendarische samoerai kan ons veel leren over voortgaan in geloof.

61 **Net als Alma bidden voor mijn vriend**
Daniel Maurício dos Santos
Mijn vriend vertelde me dat hij op zondag niet naar de kerk ging. Zou het helpen als ik voor hem bad?

62 **Tien geheimen van ware populariteit**
Kersten Campbell
Wat kon ik uit het Nieuwe Testament leren over vriendschap sluiten?

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: volg het voetspoor.

KINDEREN

64 **Muziek: Mijn verbondspad**
Marvin K. Gardner en Vanja Y. Watkins

66 **Bijzondere getuige: Waarom moeten we de geboden gehoorzamen?**
Ouderling L. Tom Perry

67 **Antwoorden in de conferentie**
Abby H.
Mijn overgrootmoeder Edwards was overleden. Hoe kon ik weten of ze gelukkig was?

68 **Het boek met de gele kaft**
Randol Salazar Quiroga
Randols lievelingsboek was kwijt. Misschien kon zijn oom hem helpen.

70 **Vrienden over de hele wereld: Ik ben Luca uit Zuid-Korea**
Amie Jane Leavitt

72 **Ons prikbord**

73 **Schitterend idee**

74 **Jeugdwerk thuis: Mijn familie wordt gezegend als ik het evangelie naleef**

76 **Voor jonge kinderen: De lofzangen neuriën**
Olivia Corey Randall

SEPTEMBER 2014 114 DE JAARGANG NUMMER 9
LIAHONA 10989 120

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon
Adviseurs: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Hoofddirecteur: David T. Warner
Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn
Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg
Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr
Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen
Artdirector: Tadd R. Peterson
Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty
Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick
Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk Vertaalbureau
Diestseweg 40/4, B-2440 Geel
E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:
Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:
Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: *Liahona,* Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
September 2014 Vol. 114 No. 9. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee ideeën.

'Verborgen wonden genezen', p. 14: Lees de vragen op pagina 18 en neem de tijd om met ieder van uw kinderen afzonderlijk over pornografie te praten. Tieners grijpen soms naar pornografie om hun beproevingen te vergeten. Denk na over het voorbeeld van omgaan met beproevingen dat u hun geeft en beloof hun om er beter in te worden. U kunt tijdens uw les regels voor het gebruik van de computer opstellen en conferentietoespraken over deugd doornemen (bijvoorbeeld Elaine S. Dalton, 'Terugkeren naar deugd', *Liahona*, november 2008, p. 78). U kunt ook gezinsmemorabilia, zoals trouwfoto's en -kledij, tonen en vertellen hoe deugd u tot zegen is geweest.

'Tien geheimen van echte populariteit', p. 62: Gebruik de beginselen in dit artikel om uw kinderen te leren hoe ze vriendschap met anderen kunnen sluiten. U kunt voor elk van de tien eigenschappen van naastenliefde een woordstrook maken (zie ook 1 Korintiërs 13). Vraag uw kinderen waarom elk van die eigenschappen belangrijk is om een goede vriend te zijn. Denk vervolgens na over een behoeftige in uw wijk, gemeente of buurt en bedenk hoe u hem of haar kunt dienen. U kunt er meteen aan beginnen en als gezin om naastenliefde bidden.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander kerkmateriaal staan in vele talen op **languages.lds.org.**

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Activering, *22*
Algemene conferentie, *8, 67*
Bekering, *40*
Boek van Mormon, *22, 39*
Familiegeschiedenis, *22*
Gebed, *39, 61, 68*
Gehoorzaamheid, *66, 74*
Geloof, *58, 61*
Gezin, *41, 74*
Heilige Geest, *38*
Heilswerk, *22*
Huwelijk, *32*
Jesaja, *12*
Jezus Christus, *7*
Jongeren, *14, 20*
kerkgeschiedenis, *26*
Media, *14, 20*
Naastenliefde, *46, 62*
Opleiding, *48, 50, 53*
Patriarchale zegens, *10*
Pioniers, *26*
Pornografie, *14*
Priesterschap, *32*
Tempelwerk, *22*
Verbonden, *42*
Voorbereiding op noodtoestanden, *4*
Vrienden en vriendinnen, *54, 61, 62*
Vrouwen, *32, 42*
Zelfredzaamheid, *4*
Zendingswerk, *20, 22, 54, 56*

President
Thomas S. Monson

ZIJN WE voorbereid?

In de omgeving waar ik vroeger woonde, had de kerk een pluimveeproject dat grotendeels met vrijwilligers uit de plaatselijke wijken werkte. Over het algemeen was het een efficiënt lopend project dat het voorraadhuis voor bisschoppen van duizenden verse eieren en honderden kilo's panklaar kippenvlees voorzag. Maar soms leverde het feit dat we vrijwillige stadsboeren waren niet alleen maar blaren op onze handen op, maar ook frustratie.

Ik zal me bijvoorbeeld altijd de keer herinneren dat we de jongemannen van de Aäronische priesterschap bijeenriepen voor een grote voorjaarsschoonmaak. Onze enthousiaste, energieke groep kwam bij het project bijeen en ontwortelden, verzamelden en verbrandden in hoog tempo onkruid en afval. Bij het licht van de kampvuren aten we hotdogs en prezen we onszelf omdat we de klus zo goed geklaard hadden.

Er was alleen één rampzalig probleem. Het lawaai en de kampvuren stoorden de broze bevolking van vijfduizend leghennen zó dat ze plotseling helemaal van de leg raakten. Daarna lieten we het onkruid maar met rust zodat we meer eieren konden oogsten.

Geen enkel lid van de kerk dat ooit heeft geassisteerd met hulp aan mensen in nood vergeet of betreurt die ervaring. Nijverheid, zuinigheid, zelfredzaamheid en delen met anderen zijn ons niet vreemd.

We moeten bedenken dat het beste voorraadhuis in elk gezin bestaat uit een voorraad voedsel, kleding en zo mogelijk andere levensbehoeften.

Natuurlijk kunnen er zich omstandigheden voordoen waarin onze leden hulp van de kerk nodig hebben. Het voorraadhuis van de Heer omvat de tijd, talenten, vaardigheden, bijgedragen materialen, financiële middelen en het mededogen van de getrouwe kerkleden. Die middelen staan de bisschop ter beschikking voor hulp aan mensen in nood.

Wij sporen alle heiligen der laatste dagen aan verstandig te plannen, niet meer uit te geven dan zij kunnen besteden, en geen buitensporige of onnodige schulden aan te gaan. Veel meer mensen zouden de financiële stormen in hun leven kunnen doorstaan als ze een voorraad voedsel en kleding hadden en als ze schuldenvrij waren. Tegenwoordig zien we dat veel mensen precies het omgekeerde hebben gedaan: ze hebben een voorraad schulden en zijn voedselvrij.

Ik herhaal wat het Eerste Presidium enkele jaren geleden heeft verklaard:

'De heiligen der laatste dagen krijgen al jaren het advies wat geld opzij te leggen om onvoorziene omstandigheden op te vangen. Dat verschaft hun een behoorlijke mate van zekerheid en veiligheid. Elk gezin heeft de verantwoordelijkheid om zo goed mogelijk in de eigen behoeften te voorzien.

'Wij raden u aan, waar ook ter wereld, om uw financiële situatie door te lichten en u zo op onvoorziene

omstandigheden voor te bereiden. Wij sporen u aan geen onverantwoorde aankopen te doen, en niet meer uit te geven dan u kunt besteden, zodat u geen schulden maakt. Betaal uw schulden zo snel mogelijk af en bevrijd u van dit juk. Spaar regelmatig — hoe weinig ook — zodat u een financiële reserve opbouwt.'[1]

Zijn wij voorbereid op de noodgevallen in ons dagelijks leven? Hebben we onze vaardigheden ontwikkeld? Leven we verstandig? Hebben we een noodvoorraad? Gehoorzamen we Gods geboden? Luisteren we naar de leringen van de profeten? Zijn we bereid om van onze middelen aan de armen en behoeftigen te geven? Zijn we eerlijk tegenover de Heer?

We leven in roerige tijden. Vaak is de toekomst onbekend; daarom is het goed als wij ons op onzekerheden voorbereiden. Als de tijd voor beslissingen aanbreekt, is de tijd van voorbereiding voorbij. ■

NOOT

1. Het Eerste Presidium, *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor: gezinsfinanciën* (brochure, 2007).

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Houd de behoeften van de leden die u bezoekt in gedachten en bedenk manieren waarop ze zelfredzamer kunnen worden op het gebied van werk, geld, voedselopslag of voorbereiding op noodsituaties. Bedenk welke vaardigheid u ze kunt leren, zoals tuinieren of geldbeheer, om ze in staat te stellen de raad van president Monson op te volgen.

Zie voor ideeën om jongeren en kinderen dit te leren pagina 6.

Ik hielp nog eens

Jaíne Araújo

Toen ik op een dag met een dienstbetoonproject klaar was, passeerde ik ons kerkgebouw en zag twee zusters het gebouw schoonmaken. Ik vroeg hun: 'Hebben jullie hulp nodig, zusters?' Een van hen glimlachte naar me en zei dat ik net op tijd was, want ze waren maar met zijn tweetjes en erg moe. Ze zei dat ze de Heer gevraagd had om hulp te sturen. Ik was erg blij dat Hij haar gebed door mij verhoorde. Ik had net iemand anders geholpen en was ook moe, maar luisterde naar mijn hart en bood mijn hulp aan.

Het is een gebod om met blijdschap te werken (zie LV 24:7). Als we ons voortdurend dienstbaar opstellen, kunnen we wonderen in andermans leven tot stand brengen. Ons leven is zinvoller als we dienen. De Heer heeft ons echt lief. Hij helpt al zijn kinderen en geeft ons de kracht om te dienen.

De auteur woont in Rio Grande do Norte (Brazilië).

Ben je voorbereid?

President Monson heeft ons gevraagd om ons op moeilijke tijden voor te bereiden en anderen in hun beproevingen bij te staan. Beantwoord deze vragen met 'goed' of 'fout' en kijk of je voorbereid bent!

Er is altijd wel iemand die ik kan helpen. Goed ☐ Fout ☐

Ik kan dankbaar zijn voor alles wat ik heb. Goed ☐ Fout ☐

Ik heb geen talenten om anderen mee te helpen. Goed ☐ Fout ☐

Geld sparen voor later is slim. Goed ☐ Fout ☐

Ik heb nieuw speelgoed en mooie kleding nodig om gelukkig te zijn. Goed ☐ Fout ☐

Oplossing: Juist, Juist, Fout, Juist, Fout

FOTO BERNARDASV/ISTOCK/THINKSTOCK; ILLUSTRATIE VAL CHADWICK BAGLEY

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u met de zusters moet bespreken. Hoe vergroot begrip van het leven en de zending van de Heiland ons geloof in Hem en is het een zegen voor hen over wie u waakt door huisbezoek? Ga voor meer informatie naar ***reliefsociety.lds.org****.*

De goddelijke zending van Jezus Christus: Trooster

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over aspecten van de zending van de Heiland.

Jezus Christus heeft beloofd: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u' (Johannes 14:18). Hij zal ons een 'hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw' geven (Jesaja 61:3). Omdat Christus voor ons allen geleden heeft, zal Hij ons niet vergeten. Linda S. Reeves, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, heeft gezegd: 'Onze Heiland [heeft] al onze zonden, […] onze pijn en ons lijden en onze beproevingen op Zich […] genomen, zodat Hij weet wat wij voelen en hoe Hij ons kan troosten.'[1]

Door te weten dat Christus ons zal troosten, ontvangen we gemoedsrust en willen we zijn voorbeeld volgen door anderen te dienen. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Onze kennis van het evangelie en onze liefde voor onze hemelse Vader en onze Heiland [zullen] ons troost en steun geven en vreugde brengen in ons hart, als wij oprecht wandelen en de geboden onderhouden. Er is dan niets in deze wereld dat ons kan verslaan.'[2]

Uit de Schriften

Johannes 14:18, 23; Alma 7:11–13; Leer en Verbonden 101:14–16

Ter overweging

Hoe kunt u troost putten uit de kennis dat de Heer u indachtig is?

NOTEN

1. Linda S. Reeves, 'De Heer is u niet vergeten', *Liahona*, november 2012, p. 120.
2. Thomas S. Monson, 'Houd goede moed', *Liahona*, mei 2009, p. 92.
3. Elaine L. Jack. In: *Dochters in mijn koninkrijk de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), pp. 130–131.
4. *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 39.

Geloof, gezin, hulp

Uit onze geschiedenis

Elaine L. Jack, de twaalfde algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd: 'Door huisbezoek reiken wij elkaar de hand. Handen zeggen vaak meer dan woorden. Een innige omhelzing spreekt boekdelen. Een lach verenigt ons. Een goed gesprek verfrist onze ziel. We kunnen niet altijd iemands last wegnemen, maar we kunnen haar opbeuren, zodat ze die kan dragen.'[3]

De ZHV-zusters onder de pioniers 'putten ook spirituele kracht uit de liefde en deernis voor elkaar. Als ziekte en dood […] toesloegen, baden zij in geloof voor elkaar en troostten elkaar. "De liefde Gods vloeide over in ons hart", schreef Helen Mar Whitney, "zozeer zelfs dat het de Boze niet lukte om tussen ons en de Heer te komen; en zijn wrede pijlen misten, in sommige gevallen, hun slagkracht."'[4]

FOTO-ILLUSTRATIE SARAH CARABINE JENSON

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2014

'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, […] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

Dit artikel — en de conferentienotities in volgende uitgaven — kan u helpen om de recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen in de algemene aprilconferentie van 2014 nader te bestuderen en toe te passen.

LEERSTELLIG ACCENT

De verzoening en verbonden

'Door heilige verbonden te sluiten en na te komen nemen we het juk van de Heer Jezus Christus op ons en verbinden we ons met Hem. De Heiland vraagt ons in wezen om op Hem te vertrouwen en samen met Hem de last te trekken, ook al kunnen wij in geen enkel opzicht aan Hem tippen. Als wij op Hem vertrouwen en gedurende onze levensreis onze last samen met Hem torsen, is zijn juk werkelijk zacht en is zijn last licht. […]

'Verbonden die integer worden gesloten en nagekomen, en verordeningen die met het juiste priesterschapsgezag worden verricht, zijn vereist om alle zegeningen van de verzoening van Jezus Christus te ontvangen. Want in de verordeningen van het priesterschap is de macht der goddelijkheid kenbaar voor mannen en vrouwen in het vlees, met inbegrip van de zegeningen van de verzoening (zie LV 84:20–21).

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Hun lasten met gemak dragen', *Liahona*, mei 2014, p. 88.

Leer hoe u uw getuigenis van de verzoening van Jezus Christus kunt versterken op lds.org/go/testimony914. Kom meer over de verbonden die God ons aanbiedt te weten op lds.org/go/covenants914.

PROFETISCHE BELOFTE

Dankbaarheid

'We kunnen ervoor kiezen om dankbaar te zijn, wat er ook gebeurt.

'Dergelijke dankbaarheid overstijgt alles wat er om ons heen gebeurt. Zij overtreft teleurstelling, ontmoediging en wanhoop. Zij bloeit net zo prachtig in het ijzige winterlandschap als in de prettige zomerwarmte. […]

'In pijn kunnen we Christus om de verzoening roemen. In de kou van bittere droefenis kunnen we de nabijheid en de warmte van de omhelzing van de hemel ervaren.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Dankbaar in alle omstandigheden', *Liahona*, mei 2014, p. 75.

Op lds.org/go/study914 vindt u manieren waarmee u uw studie kunt verbeteren.

ANTWOORDEN VOOR U

Elke conferentie geven profeten en apostelen geïnspireerde antwoorden op vragen die kerkleden hebben. Gebruik uw conferentie-uitgave van mei 2014 of bezoek conference.lds.org om antwoord op de volgende vragen te krijgen:

- Hoe kan ik mijn geloof beleefd en mededogend verdedigen? Kijk op lds.org/go/holland914 of zie Jeffrey R. Holland, 'De prijs — en de zegeningen — van het discipelschap', p. 6.
- Hoe kan de verzoening van Jezus Christus ons helpen om een invloedrijke waarheidsbron te worden? Kijk op lds.org/go/scott914 of zie Richard G. Scott, 'Ik heb u een voorbeeld gegeven', p. 32.

EEN VERBONDSPADKAART VOOR UW GEZIN MAKEN

'Deze eenvoudige oefening hielp Lesa en mij bij onze taak om ieder lid van onze familie op het verbondspad voort te helpen, met voor ieder een eigen plan van aanpak.' — bisschop Gary E. Stevenson, presiderende bisschop, 'Jouw vier minuten', p. 86.

1. Zet twee kolommen op een blad papier: 'Naam' en 'plan voor volgende of noodzakelijke verordening'.
2. Noteer elk familielid die nog niet is gedoopt, tot het priesterschap is geordend, de begiftiging heeft ontvangen of is verzegeld.
3. Houd familiebesprekingen, gezinsavondlessen, of tref voorbereidingen voor het ontvangen van essentiële verordeningen in uw familie.

Bescherming tegen pornografie

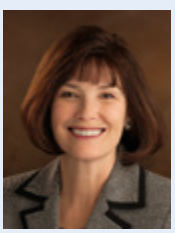

'Hoe beschermen we onze kinderen en jongeren? […] De beste filter in de wereld, de enige filter die uiteindelijk werkt, is de persoonlijke innerlijke filter die voortkomt uit een diep, blijvend getuigenis van de liefde van onze hemelse Vader en van het zoenoffer van onze Heiland voor ons allen. […]

'[…] [ik kan] niet anders dan getuigen van de zegeningen van dagelijkse Schriftstudie, gebed en gezinsavond. Dat zijn de zaken die stress wegnemen, leiding in ons leven brengen en ons gezin beschermen.'

Linda S. Reeves, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, 'Bescherming tegen pornografie — een gezin waarin Christus centraal staat', *Liahona*, mei 2014, pp. 16–17.

Op lds.org/go/overcome914 vindt u hulp voor personen en gezinnen die pornografie willen overwinnen.

ONDER: FOTO VAN SNEEUW: ANDREW PARK/ISTOCK/THINKSTOCK; FOTO VAN BLOEMEN NEIRFY/ISTOCK/THINKSTOCK

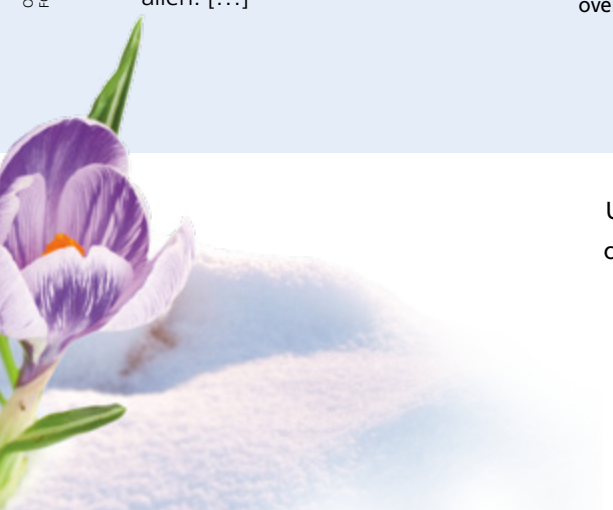

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken, beluisteren of delen op **conference.lds.org**.

UW NAASTE LIEFHEBBEN ALS UZELF

'Laten wij ons elke ochtend bij het opstaan voornemen om vriendelijk en liefdevol te reageren op alles wat op ons pad komt.' — president Thomas S. Monson

Toen een wetgeleerde aan Jezus vroeg wat het grootste gebod was, had Hij een van de vele geboden uit het Oude Testament, uit de wet van Mozes of uit de tien geboden kunnen kiezen. In plaats daarvan vatte Hij alle geboden in deze twee samen:

'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.

'Dit is het eerste en het grote gebod.

'En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Mattheüs 22:37–39).

Zoals president Thomas S. Monson ons in de afgelopen conferentie heeft geleerd, helpt het ene gebod onderhouden ons om ook het andere gebod te onderhouden: 'We kunnen God niet écht liefhebben als we onze medereizigers op deze tocht door het sterfelijk leven niet liefhebben. En we kunnen onze medemens niet écht liefhebben als we God, de Vader van ons allen, niet liefhebben. […] Wij zijn allen geestkinderen van onze hemelse Vader. En als zodanig zijn wij broeders en zusters. Houden wij die waarheid in gedachten, dan wordt het makkelijker om al Gods kinderen lief te hebben' ('Liefde — de kern van het evangelie', *Liahona,* mei 2014, p. 91).

Naastenliefde — christelijke liefde voor anderen — ontwikkelen, zal onze relaties ten goede komen, zorgt ervoor dat we anderen bereidwillig dienen, en maakt ons klaar voor het eeuwige leven (zie Moroni 10:21). Naastenliefde is een geestelijke gave waar we om kunnen bidden en voor kunnen leven; zij wordt 'geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van […] Jezus Christus' (Moroni 7:48). Zij is de 'weg die dit alles nog overtreft' (1 Korinthe 12:31), waar de apostel Paulus over spreekt en houdt in vriendelijk, geduldig, nederig, zachtmoedig, hoopvol en gul te zijn (zie 1 Korinthe 13).

Het leven is het volmaakte laboratorium waarin naastenliefde wordt ontwikkeld. De lering van de Heiland die de 'gulden regel' wordt genoemd, kan ons hierbij tot leidraad zijn: 'Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus' (Matteüs 7:12). Niemand van ons is volmaakt, maar we willen wel graag vriendelijk bejegend worden, ondanks onze tekortkomingen. ■

LIEFDEVOL COMMUNICEREN

'Vandaag de dag moeten de mensen respect voor elkaar leren ontwikkelen om de grote kloven tussen verschillende geloofsovertuigingen, gedragingen en tegenstrijdige belangen te overbruggen. […]

'De bereidheid om elkaars standpunt te zien, verandert het 'liederlijk woord' in het geven van 'genade'. […] Misschien verandert dat de zaak niet of lost dat het probleem niet op, maar het is belangrijker dat het geven van genade ons verandert.

'Ik getuig nederig dat we 'genade' kunnen bieden door vriendelijke taal te gebruiken als de gave van de Heilige Geest ons hart raakt met begrip voor andermans gevoelens en standpunt.'

Ouderling W. Craig Zwick van de Zeventig, 'Wat vind jij?', *Liahona,* mei 2014, p. 43.

Overweeg deze leringen van president Monson over de vele manieren waarop wij anderen liefde betonen:

'Bij ons thuis krijgen we enkele van de beste kansen om onze liefde te betonen.'

'Vergevensgezindheid dient hand in hand te gaan met liefde. […] Anderen de schuld geven, houdt wonden open. Alleen vergeving geneest.'

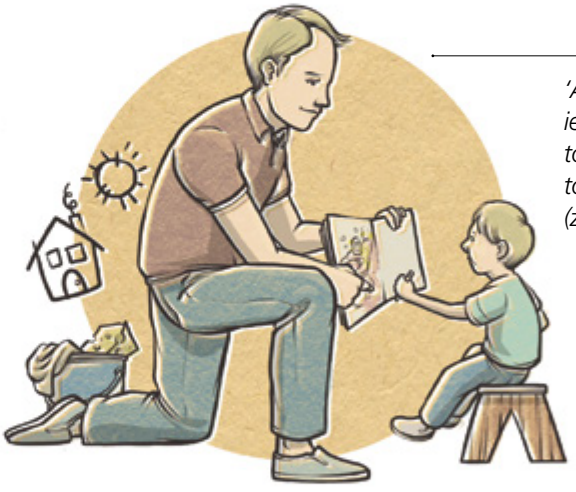

'Als het nodig is om iemand te berispen, tonen we daarna een toename van liefde' (zie LV 121:43).

'We kunnen onze liefde op zoveel herkenbare manieren uiten: met een glimlach, een gebaar, een aardige opmerking, of een compliment.'

'Andere uitingen kunnen subtieler zijn, bijvoorbeeld door belang te stellen in wat iemand doet, geduldig en vriendelijk een beginsel uit te leggen, of een bezoekje af te leggen aan iemand die ziek of aan huis gebonden is.'

ILLUSTRATIES DAVID HABBEN

Uit: 'Liefde — de kern van het evangelie', Liahona, *mei 2014, pp. 91–94.*

JESAJA

'Jesaja is bij uitstek de messiaanse profeet van het Oude Testament en als zodanig is hij de indringendste profetische stem in die Schrift.'[1] — Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik ben de zoon van Amoz, en mijn naam betekent 'de Heer is heil.'[2] Ik was veertig jaar lang profeet in Jeruzalem, van 740 tot 701 v.C. Ik profeteerde in Jeruzalem tijdens het bewind van vier koningen, en ik was de voornaamste adviseur van koning Hizkia, die mij grote godsdienstige invloed gaf.[3]

Ik profeteerde niet alleen van gebeurtenissen die betrekking hadden op mijn eigen tijd, maar ook van toekomstige gebeurtenissen voor de hele mensheid. Ik heb de geboorte van de Heiland voorzegd: 'Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuël geven.'[4] Ik verkondigde dat Jehova gezalfd was 'om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis.'[5] Ik profeteerde ook dat de Heer der heerscharen na zijn wederkomst 'Koning [zal] zijn op de berg Sion en in Jeruzalem, en er zal heerlijkheid zijn ten aanschouwen van zijn oudsten.'[6]

Mijn gebruik van symboliek en dichtkunst versluiert mijn leringen voor hen die er niet op zijn voorbereid om ze te begrijpen of te volgen. Maar wie met behulp van de Heilige Geest mijn leringen ijverig bestudeert, kan mijn profetieën begrijpen.[7]

Ik was de laatste belangrijke profeet die de stammen van Israël onderwees voordat ze vanuit het Heilige Land werden verstrooid. ■

NOTEN

1. Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), p. 75.
2. Bible Dictionary, 'Isaiah'.
3. Zie Gids bij de Schriften, 'Jesaja'; scriptures.lds.org.
4. Jesaja 7:14.
5. Jesaja 61:101; zie ook Lucas 4:16–21.
6. Jesaja 24:23.
7. Zie *Het Oude Testament — lesboek voor de cursist: 1 Koningen–Maleachi,* 3e editie (lesboek kerkelijke onderwijsinstellingen, 2003), pp. 141–145.
8. Zie *Het Oude Testament — lesboek voor de cursist,* p. 141.
9. Zie Boyd K. Packer, 'The Things of My Soul', *Ensign,* mei 1986, p. 61.
10. Zie *Het Oude Testament — lesboek voor de cursist,* p. 141.
11. Geschiedenis van Joseph Smith 1:40.

GETUIGENIS VAN EEN PROFEET

Van alle profeten uit de Schriften, wordt Jesaja het meest aangehaald.

- 32 procent van het boek Jesaja wordt aangehaald in het Boek van Mormon; nog eens drie procent wordt geparafraseerd.[8]
- De Heiland haalt Jesaja ten minste zeven keer aan in het Nieuwe Testament en de apostelen halen Jesaja ten minste veertig keer aan.[9]
- In de Leer en Verbonden wordt ten minste honderd keer verwezen naar de geschriften van Jesaja;[10] in de afdelingen 113 en 133 staan interpretaties en verduidelijkingen van enkele profetieën van Jesaja.
- Moroni verscheen op 21 september 1823 aan Joseph Smith en haalde hoofdstuk 11 van Jesaja aan, 'zeggende dat het op het punt stond in vervulling te gaan'.[11]

DE PROFEET JESAJA VOORZEGT DE GEBOORTE VAN CHRISTUS, HARRY ANDERSON; ROLBUBAONE/ISTOCK/THINKSTOCK; ACHTERGROND FORPLAYDAY/ISTOCK/THINKSTOCK

KERKMATERIAAL — OP PAPIER OF DIGITAAL?

De man keek naar zijn handen. Hij strekte zijn vingers. Hij kon zóveel doen met die handen. Een lekkende kraan herstellen. Een tafel maken. Zijn vrouw ritmisch en in stijl over de dansvloer leiden.

Toen wierp hij een blik op de smartphone die hij onlangs gekocht had. Hij kon zóveel doen met zijn handen. Maar zou hij *dat* ook kunnen?

Zijn zondagsschoollesboek en versleten Schriften lagen naast het apparaat. O wat hield hij van die Schriften! Hij hield van het gevoel van het papier in zijn handen. Al die handgeschreven notities. Het gewicht van de boeken.

Maar hij herinnerde zich ook dat ouderling Richard G. Scott gezegd had dat we dankzij de technologie de standaardwerken en nog veel meer in onze binnenzak konden hebben.[1] Hij raakte de oude lederen kaft aan. Hij moest toegeven dat hij ze tijdens de week niet vaak bij zich had.

Maar een paar dagen geleden had zijn kleinzoon op zijn smartphone een citaat uit een van zijn favoriete conferentietoespraken voorgelezen. Ze waren toen een avondwandeling aan het maken.

De man had de mogelijkheid niet om overdag lang te studeren. Maar hij kon hier en daar wel vijf à tien minuten vrijmaken. Hij wilde ook toegang hebben tot alles wat de kerk digitaal aanbood.

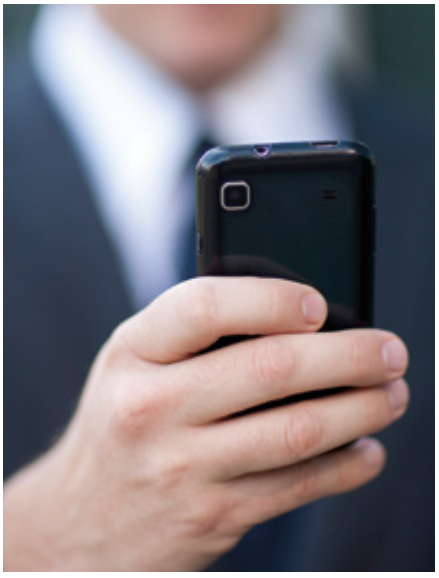

Er werd op de deur geklopt. 'Hoi opa!' zei zijn kleinzoon. 'Bent u er klaar voor?'

De man nam zijn smartphone. Zijn vingers zouden waarschijnlijk nooit zo snel over het scherm glijden als die van zijn kinderen of kleinkinderen. Maar misschien moest dat ook niet.

'Nou en of,' zei de man. 'Leg het me maar uit!'

Naarmate de weken voorbijgingen, kwam de man er steeds meer achter dat zijn kleinzoon gelijk had: de digitale wereld is…

- Veelzijdig. 'Sommige zaken, zoals video en audio, zijn niet beschikbaar op papier. Digitaal kun je alles op één plek vinden. Je kunt gaandeweg ook notities toevoegen en opslaan.'
- Uitgebreid. 'Het is alsof je toegang tot een enorme bibliotheek krijgt. Je kunt de kerkpublicaties in één hand meenemen en ze waar je maar wilt bestuderen.'
- Doorzoekbaar. 'Dankzij de zoekfuncties vind je sneller wat je zoekt.'
- Deelbaar. 'Als je iets leuk vindt, kun je het met anderen delen. Dat laat je toe om het evangelie op een eenvoudige manier uit te dragen.'
- Efficiënt. 'Je hoeft niet op je bestelling te wachten. En je smartphone neemt weinig ruimte in.'
- Betaalbaar. 'Je krijgt gratis toegang tot digitaal kerkmateriaal; en hoe meer mensen voor digitaal materiaal kiezen, hoe meer de kerk op druk-, verzend- en opslagkosten bespaart.'

Wat heeft dit verhaal nou met u te maken?

U kunt bijna al het gedrukte kerkmateriaal ook op LDS.org of op de mobiele app Gospel Library vinden. Digitaal gaan betekent niet dat u al uw gedrukt materiaal kunt wegdoen — u kunt ze allebei gebruiken. Maar denk even na als u zich voorbereidt op het komende cursusjaar en overweeg welke digitale publicaties u kunt gebruiken.

Wees vooral niet bang om de digitale wereld te betreden. Er is altijd wel iemand die u wegwijs kan maken. ■

NOOT

1. Zie Richard G. Scott, 'Vrede thuis', *Liahona*, mei 2013, p. 30.

Tegenwoordig komen bijna alle tieners vóór hun achttiende jaar in contact met porno. Ouders, hier volgen enkele dingen die u kunt doen.

Verborgen wonden genezen

Jennifer Grace Fallon
Kerktijdschriften

Helaman vertelt in het verhaal over de grote slag om de stad Cumeni over zijn 2.060 jeugdige krijgers die 'uitermate hevig' tegen hun vijanden vochten (Alma 57:19). Hoewel 'er van hen niet één ziel omgekomen' was, 'was [er] niet één ziel onder hen die niet vele verwondingen had opgelopen' (Alma 57:25). Veel van die tienersoldaten raakten zo ernstig gewond dat ze wegens bloedverlies het bewustzijn verloren.

Die jonge krijgers streden een strijd die hun ouders niet voor hen konden strijden, en zij deden dat omdat hun samenleving werd aangevallen. Om soortgelijke redenen woedt er een andere, net zo vernietigende, strijd onder de tieners van deze tijd. Net als het volk van Ammon kunnen de ouders in deze tijd de geestelijke strijd van hun jongeren niet voor hen strijden. Maar ze kunnen leren om de geestelijke wonden te herkennen die deze strijd teweegbrengt. En ze kunnen hun kinderen wapenen met de kennis en de middelen die ze nodig hebben om te overleven.

De feiten onder ogen zien

Uit onderzoeken blijkt dat tegenwoordig bijna alle tieners in hun jaren aan de middelbare school aan porno blootgesteld worden, en dat dit vooral gebeurt als het kind op het internet huiswerk doet.[1] Sinds 2008 geven ongeveer negen van de tien jonge mannen en bijna een derde van de jonge vrouwen aan dat ze porno kijken.[2] De gemiddelde leeftijd waarop de blootstelling plaatsvindt en er verslaving optreedt, is hetzelfde: elf jaar. Wij hopen dat die cijfers lager zijn onder mensen die het evangelie in hun leven hebben, maar uit onderzoek blijkt dat onder heiligen der laatste dagen 'net zoveel en net zo ernstige seksuele verslavingen voorkomen'.[3] Helaas lijkt de vraag niet

Het is van kritiek belang om regels te hebben voor het gebruik van computers in het gezin, maar we moeten niet verzanden in regels voor veilig internetgebruik.

meer te zijn *of* onze kinderen worden blootgesteld aan porno, maar *wanneer* — en *hoe* ze daarmee omgaan. En we mogen verwachten dat veel van onze jongeren in deze strijd gewond zullen raken. Maar dat betekent niet dat ze zullen sneuvelen.

Ouders kunnen in hun pogingen om hun kinderen te beschermen in regels voor veilig internetgebruik verzanden. Mark Butler, hoogleraar gezinsleven aan de Brigham Young University, erkent hoe belangrijk het is om ons gezin veilig te houden, maar voegt daar aan toe dat 'technische oplossingen slechts een eerste stap op weg naar een oplossing zijn. Het belangrijkste schild dat we kunnen gebruiken, is het schild dat we voor ons hart houden, en dit geestelijke schild wordt vervaardigd en passend gemaakt bij ons thuis.'[4] Hoewel internetfilters en regels voor het gebruik van de gezinscomputer van kritiek belang en erg nuttig zijn, komt een pornoverslaving vaak buitenshuis tot stand, in de bibliotheek, bij vrienden thuis of op wifispots, waar er niet zoveel hindernissen zijn voor internetgebruik.

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'De reacties zijn vooral gericht op meer en strengere regelgeving. Misschien dat sommigen er hun gewetenloze praktijken door laten varen, maar anderen worden gewoon nog creatiever in het omzeilen van de wet. Er kunnen nooit genoeg regels worden bedacht en geformuleerd die alle mogelijke situaties voorzien en bestrijken. […] Uiteindelijk kan alleen het innerlijke morele kompas in ieder individu doeltreffend afrekenen met de oorzaken en symptomen van het verval in de samenleving.'[5] Het verlangen naar een deugdzaam leven is uiteindelijk de beste verdediging die u uw jongeren kunt meegeven.

De tekens van een verslaving

We kunnen ons fysieke lichaam onmogelijk misbruiken zonder ook onze geest te verwonden, en dergelijke wonden laten altijd geestelijke littekens na.

Oplettende ouders kunnen een pornoverslaving ontdekken als ze op de volgende tekens letten. Een waarschuwing vooraf: als u deze tekens ziet, hoeven ze niet noodzakelijkerwijs op een pornoverslaving te duiden. Als uw tiener enkele van deze gedragsvormen vertoont, is dat een teken dat er een achterliggend probleem is, en dat kan drugsgebruik zijn, een pornoverslaving, pesten of iets anders. Ongeacht de oorzaak kunt u naar aanleiding van deze tekens een liefdevolle interventiedialoog opstarten met uw kinderen.

Verminderd gevoel van eigenwaarde

Jongeren die worstelen met porno ondervinden vaak een verlammend gevoel van schaamte dat hun gevoel van eigenwaarde uitholt. Indicaties dat er sprake is van een verminderd gevoel van eigenwaarde zijn onder meer slechtere prestaties op school, minder gemotiveerd zijn om mee te doen aan activiteiten, en minder discipline in gezonde gewoonten of een verstoord slaappatroon.

Teruggetrokken gedrag

Een pornoverslaving gedijt heimelijk, en wellicht merkt u dat uw tiener zich steeds meer onttrekt aan gezins- en

FOTO-ILLUSTRATIE DIAWKA/ISTOCK/THINKSTOCK

andere sociale activiteiten. Dit is de meest voorkomende indicatie van een pornoprobleem. Tieners die zich isoleren en relatief veel tijd doorbrengen in hun eigen kamer met de deur op slot, zijn misschien niet alleen maar verlegen. Zelfs als zich sociale situaties voordoen, hebben deze tieners vaak moeite met interactie. De isolatie wordt duidelijker naarmate de verslaving erger wordt, en tieners worden vaak boos als iemand inbreuk maakt op hun privacy. Wie worstelt met porno, krijgt een verwrongen kijk op zijn eigen deugdzaamheid en die van anderen, en neemt afstand van hen die ze als deugdzamer zien omdat ze zich schamen, en zich onwaardig en huichelachtig voelen.

Depressiviteit

Depressiviteit is een tweesnijdend zwaard omdat het zowel een symptoom van als een katalysator voor een verslaving kan zijn. Voortdurende uitingen van hopeloosheid, aanhoudende negativiteit en toegeven dat men zich hulpeloos voelt, kunnen allemaal tekens van een depressie zijn. Als tieners grapjes maken over zelfmoord, is dit een teken dat ze depressief zijn. Andere tekens van depressiviteit zijn meer of minder eten dan normaal, slapeloosheid of te lang slapen, en fysieke afmatting — in feite alles dat als extreem gedrag te beschouwen is.

Andere tekens van problemen met porno zijn toenemende boosheid, oneerlijkheid, hoogmoed en ongemakkelijkheid of verveling met geestelijke zaken.

We moeten onze jongeren ons getuigenis geven en ze laten zien dat we toegewijd zijn aan het evangelie.

We kunnen niet alle tekens van een pornoverslaving opnoemen. Ouders kunnen het beste peilen of hun tieners voldoende gewapend zijn tegen porno door een blijvende open dialoog met ze te hebben over seksualiteit en hun emotionele en geestelijke gezondheid.

Mijn kind is verslaafd. Wat nu?

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Ongeacht in welk verslavingskringetje iemand ronddraait, er is altijd hoop' vanwege de verzoening van Jezus Christus.[6]

Volgens professor Butler zijn 'alle verslavingen in feite verkeerde copingstrategieën (manieren om ergens mee om te gaan).' Kinderen die niet hebben geleerd om te gaan met gevoelens van schuld, schaamte, verdriet of pijn wenden zich vaak tot verslavingsgedrag om hun negatieve emoties te verdoven. Zelfs minder ernstige emoties zoals stress, verveling of eenzaamheid kunnen tot verslavingsgedrag leiden als het kind niet begrijpt hoe het ermee om moet gaan.

Ouders kunnen hun kinderen helpen met het ontwikkelen van gezonde manieren om ergens mee om te gaan door zelf het goede gedragsvoorbeeld te geven. Aan de hand van de volgende vragen kunt u uw eigen manieren om ergens mee om te gaan evalueren: Trekt u zich terug als u gestrest, moe of

wanhopig bent? Neemt u uw toevlucht tot amusement om aan uw problemen te ontkomen in plaats van ze aan te pakken? Laat u zien dat de gezondste manier om problemen op te lossen is u op uw hemelse Vader, de Heiland en uw relatie met anderen te verlaten?

Kinderen moeten leren om de tekens van geestelijke wonden zoals rouw, schuldgevoel en pijn te herkennen zodat ze hun pijn om kunnen zetten in een leerervaring. Emotionele pijn is niet slecht. Alma de jonge beschrijft de pijn van zijn zonden als 'uitzonderlijk' en 'bitter' (Alma 36:21); Petrus 'huilde bitter' toen hij de Heiland had verloochend (Lucas 22:62); en Zeezrom werd gekweld 'wegens zijn goddeloosheid' (Alma 15:3). U kunt uw kinderen leren dat pijn geen verschrikkelijke emotie is die vermeden moet worden, maar iets dat ons kan leren om enorm te groeien. Alma, Petrus en Zeezrom werden allen door de pijn van hun zonden tot bekering aangespoord en werden toegewijde ambassadeurs van het evangelie.

V

- Hoe staan je vrienden tegenover seksualiteit?
- Wat vind jij van het standpunt dat de kerk ten aanzien van zedelijkheid aanneemt?
- Worstel je wel eens met porno? Zou je het me durven vertellen als dat zo was?
- In welke situaties voel je je het kwetsbaarst?
- Waar zou je het makkelijkste porno tegenkomen?
- Welke van je vrienden zijn in dat opzicht het grootste probleem? Hoe denk je dat aan te pakken?

Uw kinderen kunnen door uw voorbeeld en leiding leren om bekering meer te waarderen dan verslaving.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Er is een belangrijk verschil tussen verdriet over zonden dat aanzet tot bekering en het verdriet dat aanzet tot wanhoop.

'De apostel Paulus heeft ons geleerd: "De *droefheid naar Gods wil* brengt […] inkeer tot heil, maar de *droefheid der wereld* brengt de dood" [2 Korintiërs 7:10; cursivering toegevoegd]. *Goddelijk verdriet* zet door de verzoening van Jezus Christus aan tot verandering en hoop. De *droefheid der wereld* maakt ons kapot, vernietigt hoop en spoort ons aan toe te geven aan verleiding. […]

'Ware bekering draait om verandering, niet om foltering of kwelling. Jazeker, oprechte spijt en ware wroeging om ongehoorzaamheid zijn vaak pijnlijke en heel belangrijke stappen in het heilige bekeringsproces. Maar als schuldgevoelens aanzetten tot zelfverachting

STEL DE JUISTE VRAGEN

De meeste tieners vertellen eerder hun bisschop dat ze worstelen met pornografie dan hun ouders, want ten eerste stelt hun bisschop er rechtstreekse vragen over en ten tweede vinden ze het niet prettig om een gesprek met hun ouders te hebben als ze zich kwetsbaar voelen. Bruce Carpenter, hoogleraar psychologie aan de Brigham Young University, beveelt ouders aan om eerst te leren gesprekken over gevoelige onderwerpen te houden alvorens rechtstreekse vragen over porno te stellen. Denk bijvoorbeeld aan gesprekken met uw tiener over algemene zedelijke normen.

Hoewel professor Carpenter zegt dat het nuttiger is om u te concentreren op het scheppen van een goede band dan een lijst met vragen te volgen, stelt hij toch dat het in uw regelmatige gesprekken met uw tiener goed is om vragen te stellen zoals de voorbeelden links.

Tieners voelen zich vaak erg ongemakkelijk bij deze gesprekken, dus het is het beste als de ouders openstaan voor hun antwoorden en niet geprikkeld of veroordelend reageren. Jongeren zullen niet zo gauw iets bekennen aan ouders die erg emotioneel reageren of onnodig straf opleggen.[1]

NOOT

1. Bruce Carpenter, uit een interview met de auteur, 12 september 2013.

Oefenen onze jongeren geloof in de verzoening van Jezus Christus, dan kunnen hun geestelijke wonden genezen.

of ons ervan weerhouden weer op te staan, belemmeren ze onze bekering in plaats van die te bevorderen.'[7]

Uw kinderen kunnen ondanks hun geestelijke wonden doorzetten als ze de visie van, en de hoop op, een deugdzaam leven hebben. Die visie krijgen ze door dagelijks vurig te bidden en oprecht in de Schriften te studeren.[8] Professor Butler geeft ouders dit advies: 'Schep door de kracht van uw voorbeeld een duidelijke visie van de vreugde, gemoedsrust en het geluk dat een deugdzaam leven met zich meebrengt. Er is een lange weg te gaan tussen het moment dat men verlangt naar een deugdzaam leven en het moment waarop men dat bereikt, maar dat verlangen is het zaadje waar dat succes uit voortspruit.' Het kan even duren voordat dit verlangen naar deugdzaamheid groeit. 'De natuurlijke mens is een uiterst hardnekkig schepsel, het duurt vaak heel lang om het te verdrijven', aldus professor Butler. En hoewel het woord *verslaving* niet inhoudt dat we niet verantwoordelijk zijn voor onze keuzes, betekent het wél dat kwaadaardiger gewoontes vaak pas met veel geduld en aanhoudende interventie (zoals het verslavingsherstelprogramma van de kerk) overwonnen kunnen worden.

Er is hoop

Net als de krijgers van Helaman geven onze jongeren vaak blijk van 'grote moed' als ze met het kwaad geconfronteerd worden (Alma 56:45). Net zoals die krijgers uit het Boek van Mormon zich op het geloof van hun ouders verlieten, moeten wij ons getuigenis van het evangelie geven en onze toewijding aan het evangelie laten zien zodat onze jongeren kunnen zeggen: 'Wij twijfelen er niet aan dat onze moeders [en vaders] het wisten' (Alma 56:48). De Heer heeft beloofd: 'Ik zal uw strijd voeren' (LV 105:14). Oefenen onze jongeren geloof in de verzoening van Jezus Christus, dan zullen zij 'machtig [worden gemaakt], zelfs tot de macht ter bevrijding toe' (1 Nephi 1:20). ■

Zie voor meer informatie over dit onderwerp overcomingpornography.org.

NOTEN

1. Zie John L. Hart, 'In Your Family? Undetected, Pornography Invades Homes, Ruins Lives', *Church News,* 3 maart 2007; ldschurchnews.com.
2. Zie Jason S. Carroll e.a., 'Generation XXX: Pornography Acceptance and Use among Emerging Adults', *Journal of Adolescent Research,* jaargang 23, nr. 1 (2008): pp. 6–30.
3. John L. Hart en Sarah Jane Weaver, 'Defending the Home against Pornography', *Church News,* 21 april 2007, ldschurchnews.com.
4. Mark Butler, uit een interview met de auteur, 2 augustus 2013; zie ook Mark H. Butler, *'Spiritual Exodus: A Latter-day Saint Guide to Recovery from Behavioral Addiction'*; Boyd K. Packer, 'The Shield of Faith', *Ensign,* mei 1995, p. 7.
5. D. Todd Christofferson, 'Morele discipline', *Liahona*, november 2009, pp. 105–108.
6. Zie M. Russell Ballard, 'O, dat geslepen plan van de boze', *Liahona*, november 2010, p. 110.
7. Dieter F. Uchtdorf, 'Je kunt het nu wel!', *Liahona,* november 2013, p. 56.
8. Zie M. Russell Ballard, 'O, dat geslepen plan van de boze', p. 110.

CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING (DETAIL), HEINRICH HOFMANN, MET DANK AAN C. HARRISON CONROY CO.

JONGEREN VERSTERKEN MET OPBOUWENDE ACTIVITEITEN

Mike Madsen
Afdeling priesterschapszaken

Als ouder of jeugdleider wilt u uw kinderen en de jongeren in de wijk of gemeente versterken. Ze groeien op in een periode waarin de normen van de wereld en de normen van de kerk steeds verder van elkaar liggen. Ze voelen zich vaak eenzaam in hun evangeliebeleving. Gelukkig kunnen ze uit zinvolle activiteiten met andere jongeren kracht putten.

Activiteiten kunnen jongeren versterken en redden

Goede activiteiten creëren een heilzame omgeving waarin jongeren meer over het evangelie te weten komen en het kunnen naleven. Ze bereiden

'De website is een geweldig hulpmiddel, en maakt mijn roeping als presidente bijenkorfmeisjes makkelijker.' — Mikayla H., Texas (VS)

'De website bezorgt ons vele ideeën, helpt ons bij de planning, en zorgt ervoor dat al onze activiteiten een doel hebben en het getuigenis van onze jongeren versterken.' — Joshua G., Manitoba (Canada)

'Het materiaal is geweldig. We zien echt dat onze leiders inspiratie ontvangen en dat ze om de jongeren en plaatselijke leiders bezorgd zijn. Ik ontvang zelf inspiratie als ik de site bekijk.' — Victor R., Mexico

Bent u op zoek naar ideeën voor jongerenactiviteiten? Op **lds.org/youth/activities** *vindt u meer dan 160 ideeën.*

de jongeren voor op hun toekomstige taken, ontwikkelen hun talenten en interesses, leren hun leidersvaardigheden en bevorderen vriendschappen door hun de mogelijkheid te bieden om te gaan met andere jongemannen en jongevrouwen. Activiteiten bieden de jongeren de gelegenheid om anderen in de maatschappij te dienen. U kunt er als mentor ook een goede band met de jongeren door smeden.

Minderactieve leden en andersgelovigen kunnen ook aan het plezier en de ontspanning van de jongerenactiviteiten deelnemen. 'Activiteiten zijn een van onze doeltreffendste manieren om anderen de hand te reiken en te redden', aldus David L. Beck, algemeen jongemannenpresident. 'Er zijn veel jongeren die niet meteen mee naar de kerk zullen komen of de zendelingenlessen zullen volgen, maar wél aan onze leuke activiteiten willen deelnemen. Veel bekeerlingen zeggen dat ze het evangelie hebben leren kennen omdat een kennis hen op een jongerenactiviteit uitgenodigd had.'

Een van de belangrijkste voorwaarden voor een geslaagde activiteit is de betrokkenheid van jongeren. Onder uw toezicht kunnen de jongeren een belangrijke rol spelen bij het plannen. Niemand kent hun interesses, doelen, verlangens en vragen beter dan zijzelf. Als quorum- en klaspresidiums het plannen en uitvoeren van activiteiten die aan de behoeften van de jongeren in de wijk of gemeente beantwoorden op zich nemen, hebben de jongeren meer interesse en betere ervaringen.

Allerlei activiteiten

Op **lds.org/youth/activities** vindt u meer dan 160 ideeën die de jongeren kunnen gebruiken bij het plannen van activiteiten. De website leert u ook hoe u de behoeften van de jongemannen en jongevrouwen achterhaalt en biedt hulpmiddelen voor planning en communicatie, waarmee de jongeren met hun ideeën aan de slag kunnen gaan. U kunt zelfs uw eigen ideeën voor activiteiten insturen.

De activiteiten op de site hebben verschillende thema's, zoals dienen, zendingswerk, lichamelijke gezondheid, kunst en muziek, toekomstige taken, tempelwerk en familiegeschiedenis. Jongeren die opgroeien en meer verantwoordelijkheid krijgen, hebben behoefte aan een grote verscheidenheid aan vaardigheden en ervaringen, waarmee ze hun potentieel op het pad naar vervolmaking kunnen bereiken. Ouderling Paul B. Pieper van de Zeventig heeft gezegd: 'Onze jongeren hebben ervaringen nodig die hun geestelijke, lichamelijke, intellectuele en sociale groei bevorderen om hen voor te bereiden op het werk dat onze hemelse Vader voor hen heeft. De verscheidenheid aan activiteiten op de website stelt ons in staat om onze jongeren deze vele gelegenheden te bieden.'

De activiteiten op de website bevorderen evangelische vorming door de activiteiten aan beginselen te koppelen die de jongeren op zondag en in Plicht jegens God en Persoonlijke vooruitgang leren.

Als de jongeren, leiders en gezinnen samen activiteiten plannen en uitvoeren, die alle jongeren uitnodigen om tot Christus te komen, is de opkomende generatie beter voorbereid om het werk van de Heer op aarde uit te voeren. ■

LINKS: FOTO-ILLUSTRATIE WAVEBREAKMEDIA LTD/LIGHTWAVEMEDIA/THINKSTOCK

Ouderling
L. Whitney Clayton
van het Presidium
der Zeventig

HET HEILSWERK toen EN nu

De vijf taken waaruit het heilswerk bestaat, behoren niet exclusief aan deze bedeling toe. Er werd in de tijd van het Boek van Mormon al in onderwezen, en ze werden toen al uitgevoerd.

Nephi had het over de laatste dagen en over de geopenbaarde waarheid die de wereld dan zou overspoelen toen hij profeteerde dat de mensen 'tot de kennis van hun Verlosser [zullen] komen en tot de kenmerkende punten van zijn leer, zodat zij zullen weten hoe zij tot Hem kunnen komen en worden gered' (1 Nephi 15:14; zie ook Mozes 7:62). De kerk vervult tegenwoordig de profetie van Nephi door mensen over de hele wereld te vertellen over de leer van de Heiland en hen te helpen om die na te leven, zodat ze tot Hem kunnen komen over het pad dat tot het heil leidt.

Levende profeten en apostelen leren ons dat de 'leden van de Kerk van Jezus Christus uitgestuurd worden "om in zijn wijngaard te werken voor het heil van de zielen der mensen" (LV 138:56). Dit werk bestaat uit zendingswerk, behoud van bekeerlingen, heractivering, tempelwerk en familiegeschiedenis, en evangelieonderwijs.'[1]

Uit het Boek van Mormon wordt duidelijk dat de kerkleden in die tijd ook aandacht besteedden aan 'zendingswerk, behoud van bekeerlingen, heractivering van minderactieve leden, familiehistorisch en tempelwerk, en evangelieonderricht.' Het feit dat deze essentiële ledentaken ook in andere bedelingen bekend waren, is een krachtig getuigenis dat God onveranderlijk is en dat Hij al zijn kinderen liefheeft, waar en wanneer zij ook leven.

Zendingswerk

In het Boek van Mormon staan duidelijke leerstellingen die de grondslag vormen van het zendingswerk. Nephi heeft bijvoorbeeld geschreven: 'Indien gij de Zoon met een volmaakt voornemen des harten volgt, zonder huichelarij en bedrog voor het aangezicht van God, maar met een oprechte bedoeling, en gij u van uw zonden bekeert en tot de Vader getuigt dat gij gewillig zijt de naam van Christus op u te nemen door de doop — ja, door gelijk uw Heer en uw Heiland in het water af te dalen, naar zijn woord — zie, dan ontvangt gij de Heilige Geest; ja, dan komt de doop met vuur en met de Heilige Geest' (2 Nephi 31:13; zie ook 3 Nephi 11:31–40; 27:13–22).

Het is daarom geen verrassing dat er in het Boek van Mormon stimulerende zendingsverhalen staan. De zoons van Mosiah weigerden bijvoorbeeld allemaal om de taken van koning van de Nephieten op zich te nemen en gingen in plaats daarvan naar het land Nephi om het evangelie aan de Lamanieten, de aartsvijanden van de Nephieten, te verkondigen. Hun zending duurde ongeveer veertien jaar en duizenden bekeerlingen traden tot de kerk toe. (Zie Mosiah 28; Alma 17–27.)

De kerk nu volgt het voorbeeld van het zendingswerk in het Boek van Mormon en heeft een zendingsprogramma dat in de geschiedenis ongeëvenaard is.

ILLUSTRATIES DAN BURR

Behoud van bekeerlingen

Nephi schreef ook over het aanmoedigen van nieuwe leden om actief te blijven in het evangelie, zodat zij het eeuwige leven kunnen ontvangen:

'Wanneer gij dat enge en smalle pad hebt betreden, wil ik vragen of daarmee alles is gedaan? Zie, ik zeg u, neen; want zover zijt gij alleen gekomen dankzij het woord van Christus, met onwrikbaar geloof in Hem, u geheel verlatend op de verdiensten van Hem die machtig is om te redden.

'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:19–20).

Kerkleiders in de tijd van het Boek van Mormon namen bepaalde stappen om nieuwe leden op het enge en nauwe pad te houden. Moroni zag onze tijd, en omdat hij wist dat wij met soortgelijke kwesties te maken zouden krijgen (zie Mormon 8:35), nam hij in zijn geschriften enkele van die manieren op, waarmee nieuwe leden trouw aan hun verbonden kunnen blijven:

'En wanneer zij tot de doop waren toegelaten en de macht van de Heilige Geest op hen had ingewerkt en hen had gereinigd, werden zij onder het volk van de kerk van Christus gerekend; en hun naam werd opgeschreven, zodat zij bekend zouden blijven en gevoed worden door het goede woord Gods, om hen op het rechte pad te houden, om hen voortdurend het gebed indachtig te doen zijn, alleen vertrouwend op de verdiensten van Christus, die de bron en voleinder was van hun geloof.

'En de leden der kerk kwamen dikwijls tezamen om te vasten en te bidden en met elkaar te spreken over het welzijn van hun ziel' (Moroni 6:4–5).

De hedendaagse kerk volgt de voorbeelden van het behoud van bekeerlingen uit het Boek van Mormon in haar wijkraden, priesterschapsquorums en andere organisaties.[2]

Heractivering van minderactieve leden

Tegen het eind van zijn bediening was Alma erg bezorgd om het geestelijk welzijn van een groep andersdenkenden die zich van de kerk hadden afgescheiden en zich de Zoramieten noemden. In het Boek van Mormon staat 'dat zijn hart wederom treurig werd wegens de ongerechtigheid van het volk.

'Want het was de oorzaak van grote smart voor Alma om te weten van ongerechtigheid onder zijn volk; daarom was zijn hart buitengewoon bedroefd wegens de afscheiding der Zoramieten van de Nephieten' (Alma 31:1–2).

Alma zette een actie op touw om de Zoramieten terug te winnen. Hij koos getrouwe metgezellen en bad dat God hen zou zegenen in hun werk en dat Hij 'hun ziel in Christus [zou] troosten' om hen de kracht te geven de lasten te dragen die het werk met zich mee zou brengen en hen te helpen om 'erin [te] slagen [de Zoramieten] wederom tot [de Vader] te brengen in Christus' (Alma 31:32, 34). Vervolgens gaf hij zijn metgezellen een zegen en begonnen ze aan hun werk (zie Alma 31:36).

Toen de Heer onder de mensen in het land Overvloed diende, leerde Hij zijn discipelen dat ze er voortdurend naar moesten streven om hen te redden die van het smalle en nauwe pad waren afgeweken. Hij zei: 'Zulke mensen zult gij het woord blijven bedienen; want gij weet niet of zij niet zullen terugkomen en zich bekeren, en met een volmaakt voornemen des harten tot Mij komen en Ik hen zal genezen, en gij het middel zult zijn om redding tot hen te brengen' (3 Nephi 18:32).

De inzet van de hedendaagse kerk om het geloof in het hart van minderactieve leden weer aan te wakkeren, weerspiegelt de leringen van de Heiland en de profeten uit het Boek van Mormon.

Familiehistorisch en tempelwerk

Toen de Nephieten zich van de Lamanieten hadden afgescheiden, bouwden ze een tempel. Nephi schreef: 'En ik, Nephi, bouwde een tempel; en ik bouwde hem naar het voorbeeld van de tempel van Salomo, behalve dat hij niet van zoveel kostbare materialen werd gebouwd, want die waren niet te vinden in het land; daardoor kon hij niet zoals Salomo's tempel worden gebouwd. Maar de wijze van bouwen was als die van de tempel van Salomo, en de makelij ervan was buitengewoon fraai' (2 Nephi 5:16).

We lezen in het Boek van Mormon dat Jakob, koning Benjamin, Alma en Amulek onderricht gaven in een tempel (zie Jakob 1:17; Mosiah 1:18; Alma 16:13). In de boeken

UW ROL IN HET HEILSWERK

Elk kerklid kan iets doen 'om in [de] wijngaard [van de Heer] te werken voor het heil van de zielen der mensen' (LV 138:56). Overweeg gebedvol welke volgende stappen u in zendingswerk, behoud van bekeerlingen, heractivering, familiehistorisch en tempelwerk of evangelieonderricht kunt nemen. U kunt uw plannen in uw dagboek opschrijven of ze met uw huisonderwijzers of huisbezoeksters bespreken.

Alma en Helaman is sprake van meerdere tempels onder het volk (zie Alma 16:13; Helaman 3:9).

De Heiland koos de tempel in het land Overvloed als de plek waar Hij na zijn opstanding aan de overlevenden onder de Nephieten en Lamanieten verscheen (zie 3 Nephi 11:1). Hij zorgde er ook voor dat het volk werd onderricht in de leer die aan het familiehistorisch werk ten grondslag ligt. Hij haalde Maleachi's profetie aangaande Elia's verschijning in de laatste dagen aan:

'Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt;

'Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban' (Maleachi 25:5–6).

Er wordt in het Boek van Mormon geregeld gesproken over het bijhouden van een familiegeschiedenis. Lehi stuurde zijn zoons terug naar Jeruzalem om de koperen platen op te halen, de 'kroniek der Joden en ook een geslachtsregister van [zijn] voorvaderen' (1 Nephi 3:3). In het boek Ether staan de namen van de heersers die elkaar opvolgden, zo nodig met vermelding van hun broers, zussen en kinderen, waaruit blijkt dat er onder het volk uitgebreide familieregisters werden bijgehouden.

De wereldwijde initiatieven van de kerk op het gebied van tempelwerk en familiegeschiedenis komen overeen met de leringen in het Boek van Mormon.

Evangelieonderricht

Het evangelie van Jezus Christus is een regelmatig terugkerend thema in het Boek van Mormon. Misschien geven deze woorden van Nephi wel het beste de geest weer van die leringen en hun heilige doel: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden' (2 Nephi 25:26).

Veel grote leringen in het Boek van Mormon komen van ouders die hun kinderen onderwijzen. Denk bijvoorbeeld aan Lehi die Jakob leert dat er een 'tegenstelling in alle dingen' is (2 Nephi 2:11). Of Alma die Corianton leert dat 'goddeloosheid […] nooit geluk [heeft] betekend' (Alma 41:10). Of de jeugdige krijgers die van 'hun moeders hadden […] geleerd dat als zij niet twijfelden God hen zou bevrijden' (Alma 56:47).

De vijf taken waaruit het heilswerk bestaat, behoren niet exclusief aan deze bedeling toe. Er werd in de tijd van het Boek van Mormon in onderwezen, ze werden toen uitgevoerd, en ze hebben altijd deel uitgemaakt van 'de kenmerkende punten van [Christus'] leer' (1 Nephi 15:14). ■

NOTEN

1. *Zie Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 5.0.
2. Zie *Handboek 2,* afdelingen 4 en 5.

De kerk in Korea —

HET EVANGELIE-LICHT SCHIJNT IN TIJDEN VAN BEPROEVING

De eerste leden van de kerk in Korea legden een fundament van geloof waarop tienduizenden van de huidige leden hebben verder gebouwd.

Hi-Tsjoel Seo
Adviseur kerkgeschiedenis, Korea

Het zendingswerk in Korea begon in de jaren vijftig, na de oorlog. Maar het eerste contact dat de kerk met Korea had, vond in januari 1910 plaats toen Alma Owen Taylor, die kort daarvoor als president van het zendingsgebied Japan ontheven was, met ouderling Frederick A. Caine, voormalig zendeling in Japan, een wekenlang bezoek aan Korea en China bracht. Het Eerste Presidium had hun reis naar die landen goedgekeurd om te onderzoeken of daar zendingswerk gedaan kon worden. President Taylor merkte dat de Koreanen, die zwaar onder de Japanse overheersing leden, toenemende interesse in het christendom hadden. Hij vroeg zich echter wel af of de Koreanen misschien om politieke redenen in het christendom waren geïnteresseerd en niet zozeer om Christus als hun eeuwige Heiland te aanvaarden.

De bekering van dr. Kim Ho Jik

In de decennia na het bezoek van president Taylor kregen de Koreanen grote beproevingen te verduren, zoals de Japanse kolonisatie en militaire bezetting, de oorlog in de Grote Oceaan, de onderdrukking door Rusland en China, de communistische overname van Noord-Korea, en de Koreaanse Oorlog.

Maar dankzij de goddelijke voorzienigheid begon er voor de Koreanen een sprankje hoop te gloeien in New York. Singman Rhie, de president van Korea, stuurde Kim Ho Jik, directeur van het agrarische onderzoeksstation in Suwon, naar de Verenigde Staten om te leren hoe de voedingswaarde van het eten van de Koreanen kon worden verbeterd. Ho Jik besloot naar Cornell University te gaan omdat die een uitstekende doctorale opleiding in voedingskunde had. In 1949 besloot hij daar een doctorale graad te behalen — en naar kerkdiensten in de omgeving van Ithaca (in de staat New York) te gaan om de 'ware kerk' te vinden.[1]

Ho Jik sloot vriendschap met ene Oliver Wayman. In tegenstelling tot de andere kennissen van Ho Jik dronk, rookte of vloekte Oliver niet. En hij werkte nooit op zondag. Op een dag vroeg Ho Jik aan Oliver: 'Hoe komt het dat je zo leeft?' Als antwoord op die vraag gaf Oliver hem een boek, *The Articles of Faith* van ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen.

FOTO'S HYOEN-GIOE LI EN DEAN MARTIN ANDERSEN; FOTO STADSGEZICHT BUSAN SEANPAVONEPHOTO/ISTOCK/THINKSTOCK

Ouderling Harold B. Lee (midden, zonder hoed) had Korea al eerder bezocht — in 1954, in zijn hoedanigheid als apostel en als hoofd van het programma voor militairen.

DE KERK IN ZUID-KOREA*

Ledental 85.628
Zendingsgebieden 4
Kerkunits 128
Tempels 1

** Sinds januari 2014*

Ho Jik las in een week *The Articles of Faith* uit en las daarna het Boek van Mormon. Hij geloofde beide boeken en zei tegen Oliver dat het Boek van Mormon 'vollediger [was], en makkelijker te begrijpen dan de Bijbel'.[2] Ho Jik zoog de evangelieboodschap op als droge grond de langverwachte regen. Zijn geloof nam met de dag toe. Hij volgde de zendelingenlessen en besloot zich te laten dopen.

Op 29 juli 1951 liet Kim Ho Jik, toen 46 jaar, zich in de Susquehanna dopen — hij wilde gedoopt worden waar de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery honderd jaar daarvoor gedoopt waren. Toen hij uit het water kwam, hoorde hij een stem duidelijk zeggen: 'Weid mijn schapen.' Door die ingeving wijdde hij de rest van zijn leven aan de vestiging van het evangelie in Korea.

In september 1951 bevond de Koreaanse Oorlog zich in een impasse, dus keerde dr. Kim terug naar Korea. Hij wilde erg graag het herstelde evangelie verkondigen. Hij ging in Busan op een Amerikaanse militaire basis naar de kerk, gaf daar les in de klas Evangelieleer, en gaf Koreaanse bezoekers zijn getuigenis. Amerikaanse soldaten gaven jongeren les in het evangelie en dr. Kim was zo vriendelijk om voor ze te vertalen. Dat was een doeltreffende manier om anderen over het evangelie te vertellen, en het voorbeeld van dr. Kim had een goede invloed op veel Koreanen omdat ze hem vertrouwden.

De Koreanen, die zo veel te lijden hadden gehad onder de oorlog, verwelkomden het evangelie van Jezus Christus met open armen. De toewijding van dr. Kim wierp op 3 augustus 1952 eindelijk vruchten af toen de eerste vier Koreanen zich in Busan lieten dopen.

Dr. Kim zei later tegen een groep heiligen: 'Ik zou mijn leven, mijn geld of mijn titel opgegeven hebben om bij mijn Heiland te kunnen zijn.'[3] En uit zijn leven blijkt dat hij God vol toewijding diende.

Zelfs zonder een zendingsgebied in Korea verbreidde het evangelie zich snel door het land. De algemene autoriteiten vonden de groei opmerkelijk. In september 1954 sprak ouderling Harold B. Lee (1899–1973) van het Quorum der Twaalf Apostelen na een reis naar Korea de hoop uit dat de kerk spoedig officieel het evangelie zou gaan verkondigen in Korea. Hij vertelde over het geloof en het enthousiasme van de Koreaanse heiligen.[4] Op 7 april 1955 splitsten het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen het zendingsgebied Japan op in de zendingsgebieden Verre Oosten-Noord en Verre Oosten-Zuid. Korea werd opgenomen in het zendingsgebied Verre Oosten-Noord. De Koreaanse heiligen der laatste dagen wilden dat de kerk zendelingen naar Korea stuurde, maar ze wisten dat de politieke situatie in Korea niet stabiel was, dus wachtten ze, en baden ze vurig.

De start van het zendingswerk

Op 2 augustus 1955 stond president Joseph Fielding Smith (1876–1972), de toenmalige president van het Quorum der Twaalf Apostelen, in Seoul op de prachtige heuvel Djeng-Tsjoeng Dan en wijdde Korea toe aan het voltijdzendingswerk, en bad dat er in het land weer vrede en voorspoed mochten

FOTO'S MILITAIREN, KIM HO JIK EN PRESIDENT JOSEPH FIELDING SMITH MET DANK AAN DE BIBLIOTHEEK VOOR KERKGESCHIEDENIS

heersen.[5] Die avond stichtte hij het district Korea, met Kim Ho Jik als president. Later bezocht hij Busan en stichtte daar de gemeente Busan.

Hoewel in april 1956 de politieke situatie in Korea nog steeds niet stabiel was, werd de pasgeroepen president van het zendingsgebied Verre Oosten-Noord geïnspireerd om de ouderlingen Richard Detton en Don Powell naar Korea te sturen. Amerikaanse soldaten die lid waren van de kerk hadden samen met 64 Koreaanse leden, zoals dr. Kim, zonlicht en water gegeven, en de zendelingen verschaften de voeding. Heel veel mensen bekeerden zich en de kerk begon te groeien.

Het geloof van de eerste leden

Het geloof van de Koreaanse heiligen nam voortdurend toe, maar werd vaak beproefd. Broeder Tsjoen Nak Seo, die na zijn doop zijn militaire dienstplicht vervulde, herinnert zich dat er moeilijke tijden waren: 'In de drie jaren dat ik in militaire dienst was, werden mijn geloof en getuigenis op de proef gesteld. Op een dag was de bevelhebber van de compagnie dronken. Hij nam een grote hoeveelheid sterkedrank mee en drong er bij de leden van de compagnie op aan dat ze die dronken. Mijn collega's wisten dat ik mormoon was, dus zij dronken altijd het glas voor mij leeg. Maar die avond hield de commandant me goed in de gaten en beval me om het glas leeg te drinken. Ik zei dat ik geen sterkedrank dronk, maar hij beval me om het toch te doen. Ik weigerde nogmaals te gehoorzamen. Hij trok zijn pistool, richtte dat op mij en beval me om het op te drinken. Iedereen hield zijn adem in en keek gespannen toe. Ik zei nog een keer duidelijk: 'Ik drink geen sterkedrank, meneer.' Het leek wel of dat moment heel lang duurde. Uiteindelijk zei hij 'Ik geef het op' en liet zijn pistool zakken. Iedereen slaakte een zucht van verlichting en ging terug naar de barakken. De volgende ochtend zocht de commandant me op en bood zijn excuses aan voor wat hij de avond tevoren had gedaan. Later vroeg hij me geregeld om advies in persoonlijke aangelegenheden.'[6]

Broeder Tsjoen vervulde een voltijdzending in Korea en werd later bisschop van de wijk Alameda in de Amerikaanse staat Maryland.

Broeder Joeng Dae Pan bevond zich onder degenen die het evangelie van de eerste zendelingen in Korea vernamen. Hij had zijn studie aan de Nationale Universiteit in Seoul opgegeven om een studie aan een theologisch college te volgen. Het was zijn droom om dominee te worden en de christelijke gemeenschap in Korea te leiden.

Op een dag gaf een vriend hem een Engelstalig exemplaar van het Boek van Mormon, want er was toen nog geen Koreaanse vertaling gepubliceerd. Hij voelde zich tot het boek aangetrokken en wilde erin lezen. Hij las het zelfs onder de les. Toen zijn klasgenoten hem vroegen wat het was, zei hij dat het een boek was dat op de Bijbel leek en raadde hij ze aan om er ook een te kopen.

Broeder Joeng kwam uiteindelijk in moeilijkheden op school. De leiding riep hem op het matje en zei dat hij toegaf aan Satans verleiding tot ketterij, en ze dwongen hem een keus af: school of het Boek van Mormon. Het was geen moeilijke beslissing voor hem, want hij wist al dat het Boek van Mormon waar was.

Maar toen broeder Joeng tot de kerk toetrad, ondervond hij sociale en financiële moeilijkheden. Zijn studiebeurs en de financiële steun van zijn vorige kerk werden stopgezet. Al zijn vrienden lieten hem in de steek. Maar dr. Kim zorgde goed voor hem. Later leverde broeder Joeng grote bijdragen aan de groei van de kerk in Korea door de Leer en Verbonden te vertalen en de vertaling van de lofzangen te bewerken. Zijn prachtige lofzangteksten raken nog steeds het hart van de Koreaanse leden.

TIJDBALK

1910: De president van het zendingsgebied Japan, Alma Owen Taylor, brengt een bezoek aan Korea

◄ 1951: Kim Ho Jik wordt gedoopt in de Amerikaanse staat Pennsylvania

1952: De eerste Koreaanse dopelingen in Korea

◄ 1955: President Joseph Fielding Smith wijdt Korea toe aan het zendingswerk en sticht het district Korea

1956: Kim Ho Jik overlegt met de overheid om te bewerkstelligen dat de eerste zendelingen in Korea worden toegelaten

Het aantal leden dat sterk in de schoenen stond nam geleidelijk toe. In juli 1962 werd officieel het zendingsgebied Korea gesticht. Gail E. Carr, die in Korea een zending had vervuld, werd geroepen als de nieuwe zendingspresident. Deze nieuwe zendingspresident gaf de hoogste prioriteit aan de vertaling en publicatie van het Boek van Mormon in het Koreaans. Na ampele overwegingen en gebed wees hij het vertaalwerk toe aan een van de voltijdzendelingen, ouderling Han In Sang. Ouderling Han nam twee vorige vertalingen[7] door en voltooide vervolgens een nieuwe vertaling. De eerste Koreaanse uitgave van het Boek van Mormon werd in 1967 gedrukt.

klanten uit om er gratis een mee te nemen als ze beloofden erin te lezen. Dankzij hem kwamen meer dan vijftig mensen bij de kerk, inclusief zijn familieleden. Hij las de standaardwerken tientallen keren. Ze lagen naast hem toen hij overleed.[8]

De eerste ring en de eerste tempel in Korea

In 1973 hoopten veel Koreaanse heiligen dat ze gauw een ring zouden krijgen. Op 8 maart 1973 stichtte president Spencer W. Kimball (1895–1985), die toen lid van het Quorum der Twaalf Apostelen was, de eerste ring in Korea. Ongeveer achthonderd mensen woonden de bijeenkomst bij. Deze historische eerste ring in Korea had acht wijken

FOTO PRESIDENT SPENCER W. KIMBALL MET DANK AAN DE BIBLIOTHEEK VOOR KERKGESCHIEDENIS

Jaren 60: Gemeenten gesticht in Seoul, Busan, Incheon en Kwangju

1962: Zendingsgebied Korea gesticht

► 1967: Boek van Mormon in het Koreaans gepubliceerd

1973: Eerste ring in Korea — en op het vasteland van Azië — gesticht in Seoul

1974: Het eerste bezoekerscentrum van de kerk in Korea geopend in Kwangju

◄ 1980: President Spencer W. Kimball is de eerste kerkpresident die een bezoek aflegt aan Korea

Toen het Boek van Mormon eenmaal in hun eigen taal beschikbaar was, begonnen veel Koreanen de kerk op uitnodiging van hun vrienden te onderzoeken. Er waren zoveel bezoekers dat de zendelingen niet op zoek hoefden te gaan naar onderzoekers. Sommige zendelingen deden niets anders dan lesgeven.

De zendingsijver van de Koreaanse heiligen speelde ook een grote rol bij de groei van de kerk. Een lid dat erg goed was in zendingswerk, was Li Soeng Man uit de wijk Jamsil, die in de jaren vijftig lid van de kerk was geworden. Het zat hem niet altijd mee, maar hij had in zijn godsdienstige leven altijd een positieve houding. Als schoenmaker hield hij in zijn werkplaats altijd een grote stapel exemplaren van het Boek van Mormon bij de hand en hij nodigde zijn

Vrijwilligers van Mormoonse Helpende Handen maken tonnen kimchi, een traditioneel Koreaans gerecht, voor een festival in Seoul. De kimchi wordt door kerken en maatschappelijke organisaties onder de armen verdeeld.

en twee gemeenten binnen zijn grenzen. De kerkleden in Korea konden Jezus Christus nu volgen onder leiding van Koreaanse kerkleiders, en konden zegens ontvangen van een geordende Koreaanse patriarch.

Het succes van het zendingswerk nam nog meer toe. In 1973 waren er bijna twaalfhonderd dopelingen. Al gauw waren er meer dan achtduizend leden in Korea, onder wie ruim zevenhonderd Melchizedeks-priesterschapsdragers in 31 wijken en gemeenten.

Na nog twaalf jaar voortdurende groei werden de Koreaanse heiligen met een langverwachte tempel gezegend. Op 14 december 1985 wijdde president Gordon B. Hinckley (1910–2008), destijds eerste raadgever in het Eerste Presidium, de Seoultempel in. De tempel had bijzondere betekenis voor president Hinckley, die een speciale band had met de Koreaanse heiligen. Hij zei: 'Het Koreaanse volk heeft geleden onder agressie en oorlog, maar het zijn vriendelijke, vredelievende mensen. Ik heb in Korea meer tranen vergoten dan waar ook ter wereld.'[9] Toen president Hinckley het inwijdingsgebed uitsprak, waren veel aanwezigen in tranen. Het was een koude winterdag, maar de warme Geest van de Heer heerste die dag in de tempel en raakte ieders hart.

Op een van de schilderijen in de tempel is zuster Hoe Hi Soen afgebeeld, die in augustus 1970 was gedoopt. Zij begon met tempelwerk toen ze al tachtig was. Ze deed begiftigingen voor ten minste vijftienhonderd mensen. Alleen al in 2007 deed ze plaatsvervangende verordeningen voor ruim zeshonderd mensen. Een Amerikaanse schilder die onder de indruk was van haar dienstbetoon schilderde haar portret en doneerde het aan de Seoultempel om haar onophoudelijke inzet voor het redden van zielen te gedenken.

Veel andere Koreaanse heiligen deden toegewijd tempelwerk. De ring Masan (nu de ring Changwon), bijvoorbeeld, begon in 1995 met regelmatige bezoeken aan de tempel. Op de tweede vrijdag van elke maand pikte een gehuurde bus onderweg naar Seoul leden op in Jinhae-gu, Changwon, Jinju, Sacheon en Geoje. De bus arriveerde twee of drie uur 's nachts, waarna de leden een dutje deden alvorens om vijf uur 's morgens aan voorverordeningen deel te nemen. Daarna namen ze tot laat in de avond deel aan begiftigingsdiensten om pas na tien uur 's avonds naar huis terug te keren. De daaropvolgende dag gingen ze naar de kerk en bezochten ze de rest van de dag leden. Broeder Kim Tsjoengsioek, die destijds de ringpresident was, herinnert zich: 'Ze waren doodmoe, maar blij.'

De kerk in Korea is na tientallen jaren volwassen geworden. De plaatselijke kerkleiders staan volkomen achter gezinswaarden en andere profetische prioriteiten. De meeste Koreaanse leden zien in dat het belangrijk is om als gezin te aanbidden — gezinsavond, gezinsgebed en gezamenlijke Schriftstudie te houden. En er gaan meer Koreanen op tienerleeftijd op zending dan ooit tevoren. Dankzij het licht van het evangelie bouwen de Koreaanse leden aan een toekomst die net zo zonnig is als de uitstraling van hun geloof. ■

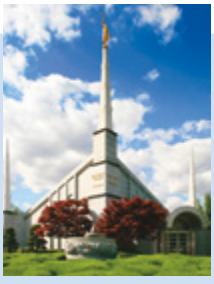

► *1985: Seoultempel (Korea) wordt door president Gordon B. Hinckley ingewijd*

1988: Volksdansers van de Brigham Young University treden op tijdens de openingsceremonie van de Olympische Zomerspelen in Seoul

◄ *1991: Ouderling Han In Sang geroepen als algemeen autoriteit; het miljoenste exemplaar van het Koreaanse Boek van Mormon verkocht in Korea*

2001: Ouderling Dallin H. Oaks heeft een gesprek met premier Lee Han-Dong van Zuid-Korea

NOTEN

1. Zie Denny Roy, 'Kim Ho Jik: Korean Pioneer', *Liahona,* februari 1989, p. 8.
2. Kim Ho Jik, aangehaald door Denny Roy in 'Kim Ho Jik', *Liahona,* p. 11.
3. Kim Ho Jik, aangehaald door Denny Roy in 'Kim Ho Jik', *Liahona,* p. 14.
4. Zie Harold B. Lee, Conference Report, oktober 1954, pp. 125–131.
5. Zie Robert H. Slover, 'Korea Dedicated to Preach the Gospel', *Church News,* 10 september 1955, p. 4.
6. Uit het dagboek van Tsjoen Nak Seo.
7. Het Boek van Mormon is in 1961 voor het eerst door Hong Bijoeng Sjik in het Koreaans vertaald. En in 1962 is een selectie, het boek 3 Nephi, gepubliceerd. Omdat sommigen de vertaling te stijf en te letterlijk vonden, werd Tsjoeng Dee Pan door ouderling Gordon B. Hinckley aangesteld om een nieuwe vertaling te maken. Aan die vertaling werd in 1964 begonnen, en hij werd datzelfde jaar voltooid.
8. Zoals verteld door de bisschop van broeder Lie bij zijn uitvaart op 8 april 2011.
9. Uit aantekeningen die de auteur heeft gemaakt tijdens de inwijding van de Seoultempel (Korea) op 14 december 1985.

Ouderling
M. Russell Ballard
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

MAN EN VROUW EN PRIESTERSCHAPSMACHT

Laten we nooit vergeten dat we zoons en dochters van God zijn, dat we in zijn ogen gelijk zijn, met verschillende taken en vaardigheden die Hij ons heeft toegewezen, en met toegang tot zijn priesterschapsmacht.

Mijn grootvader, ouderling Melvin J. Ballard (1873–1939), lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, was in 1939 in het ziekenhuis opgenomen omdat hij in het laatste stadium van leukemie verkeerde. Mijn vader vertelde later dat grootvader zich, bij een van de bezoeken die hij aan hem bracht, in bed oprichtte, zijn ziekenhuiskamer rondkeek alsof hij een publiek toesprak, en duidelijk zei: 'En, broeders, laten wij bovenal helder denken.'

Denk alsjeblieft bij wat ik zeg helder na over de fundamentele leerstellingen van Christus aangaande de liefde van onze Vader in de hemel voor zijn dierbare dochters, die onmisbaar zijn voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik geloof dat er aspecten zijn aan de essentiële rol die vrouwen in het sterken en opbouwen van het koninkrijk van God op aarde spelen, die zowel vrouwen als mannen dienen te begrijpen.

Wij zijn geliefde geestzoons en -dochters van onze hemelse Vader. Wij woonden bij Hem in het voorsterfelijke rijk. Teneinde zijn zending — 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39) — te vervullen, werkte onze hemelse Vader een plan uit dat tot doel had zijn kinderen hun hoogste potentieel te laten bereiken.

Er zijn mensen die vraagtekens plaatsen bij de plek die vrouwen in Gods plan en in de kerk innemen. Ik ben vaak genoeg door de nationale en internationale pers geïnterviewd om te weten dat de meeste journalisten met wie ik te maken kreeg, een vooropgezette mening over dit onderwerp hadden. Door de jaren heen zijn veel journalisten met vragen gekomen die impliceerden dat vrouwen tweederangsburgers in de kerk zijn. Niets is minder waar.

Ik zal vijf kernpunten ten aanzien van dit belangrijke onderwerp opnoemen, waar jullie je gedachten over kunnen laten gaan.

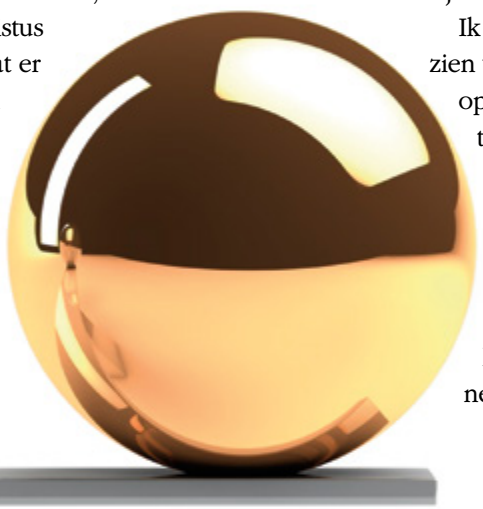

FOTO'S: KASIASTOCK/SHUTTERSTOCK.COM

1. De Vader en de Zoon willen dat wij onze verhoging ingaan.

Onze hemelse Vader heeft zowel vrouwen als mannen geschapen. Zij zijn zijn

geestdochters en -zoons. Dat houdt in dat het geslacht eeuwig is. Hij heeft een plan uitgewerkt zodat allen die ervoor kiezen Hem en zijn Zoon, Jezus Christus, te volgen, hun bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven kunnen verwezenlijken.

Onze hemelse Vader en zijn Zoon zijn volmaakt. Zij zijn alwetend en begrijpen alles. En zij hopen alleen het beste voor ons. Het is hun werk en heerlijkheid om hun kinderen de verhoging te zien bereiken.

Als het zo is dat onze uiteindelijke verhoging hún belangrijkste doel en oogmerk is, en als het zo is dat Zij, zoals wij weten, alwetend en volmaakt zijn, dan is het ook zo dat Zij het beste begrijpen hoe Zij ons moeten voorbereiden, onderwijzen en leiden, zodat we de grootst mogelijke kans op de verhoging hebben. Onze Vader in de hemel weet alles, voorziet alles en begrijpt alles. Zijn begrip, wijsheid en liefde voor ons zijn volmaakt. We moeten het er toch zeker over eens zijn dat onze hemelse Vader en zijn Zoon weten welke kansen de zoons en dochters van God nodig hebben om de mensheid het beste op het eeuwige leven voor te bereiden.

Ieder van ons heeft het voorrecht om te kiezen of we geloven dat God onze Vader is, dat Jezus de Christus is, en dat Zij een plan hebben opgesteld om ons in staat te stellen terug te keren naar Hen. Dit vergt uiteraard geloof. Ons getuigenis, onze gemoedsrust en ons welzijn beginnen met de bereidwilligheid om te geloven dat onze Vader in de hemel het inderdaad het beste weet.

2. De kerk wordt met priesterschapssleutels bestuurd.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is de kerk van de Heer, en zijn kerk wordt door en met priesterschapsgezag en priesterschapssleutels bestuurd. 'Priesterschapssleutels zijn het gezag dat God aan priesterschapsleiders geeft om het gebruik van zijn priesterschap op aarde te regelen en te besturen. De uitoefening van het priesterschapsgezag wordt geregeld door hen die in het bezit zijn van de priesterschapssleutels (zie LV 65:2; 81:2; 124:123) [en] wie priesterschapssleutels bezit, heeft het recht om de kerk in een bepaalde jurisdictie te presideren en te leiden.'[1]

Wie priesterschapssleutels hebben, maken het voor

Zoals een vrouw geen kind kan krijgen zonder een man, kan een man zonder een vrouw niet volledig de macht van het priesterschap uitvoeren voor het stichten van een eeuwig gezin. […] In het eeuwig perspectief delen man en vrouw zowel in de voortplantingsmacht als in de priesterschapsmacht.

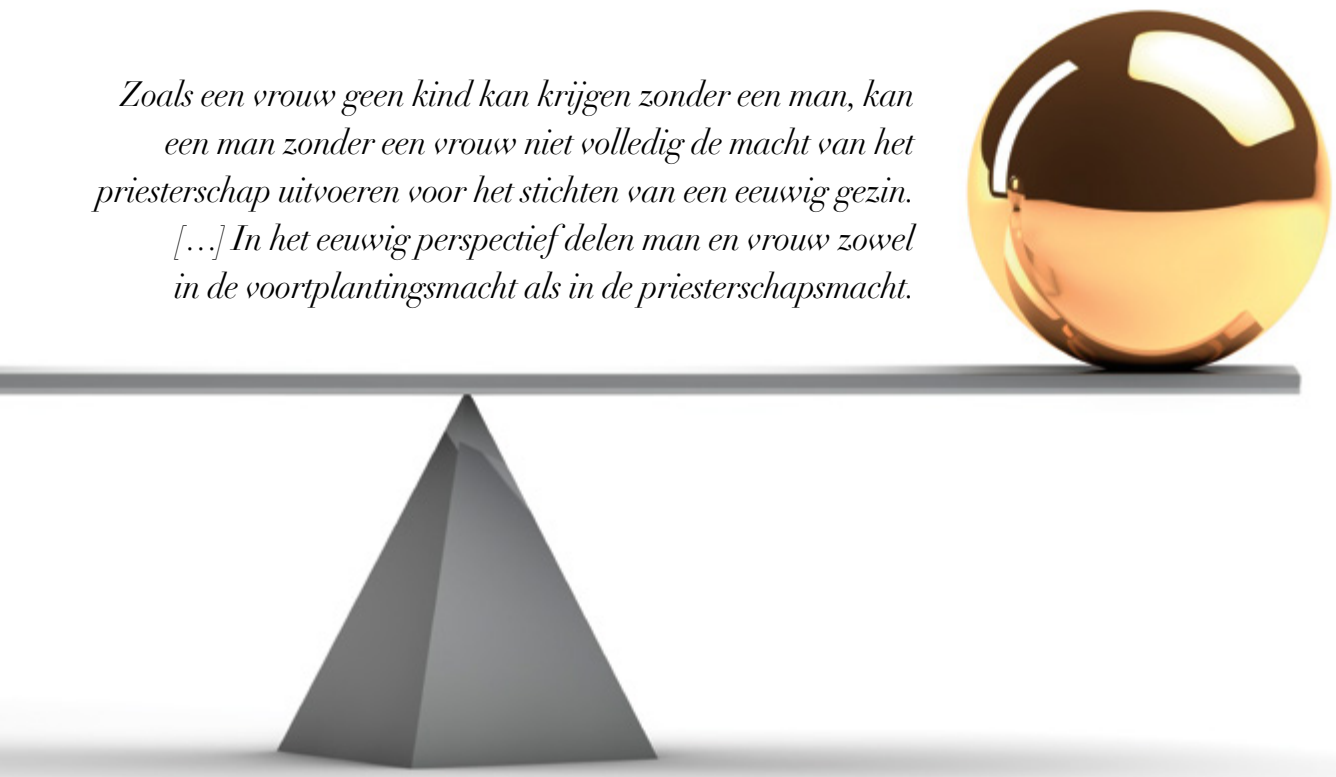

allen die getrouw onder hun leiding werkzaam zijn letterlijk mogelijk om priesterschapsgezag uit te oefenen en toegang tot priesterschapsmacht te hebben. Alle mannen en alle vrouwen dienen onder leiding van hen die sleutels bezitten.[2]

Ik herhaal wat ik tijdens de aprilconferentie van 2013 heb gezegd: 'In het grootse, door het priesterschap geautoriseerde, plan van onze hemelse Vader, hebben mannen de unieke taak om het priesterschap te bedienen, maar zij zijn niet het priesterschap. Mannen en vrouwen hebben verschillende maar even belangrijke taken. Zoals een vrouw geen kind kan krijgen zonder een man, kan een man zonder een vrouw niet volledig de macht van het priesterschap uitvoeren voor het stichten van een eeuwig gezin. […] Met andere woorden, in het eeuwig perspectief delen man en vrouw zowel in de scheppingsmacht als in de priesterschapsmacht.'[3]

Waarom worden mannen tot priesterschapsambten geordend en vrouwen niet? President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft uitgelegd dat het de Heer was, niet de mens, 'die de aanwijzing gaf dat de man in zijn kerk het priesterschap diende te dragen' en dat het ook de Heer was die vrouwen 'vermogens gaf om deze grote, geweldige organisatie volledig te maken — de organisatie die de kerk is, en het koninkrijk van God.'[4] De Heer [heeft] niet geopenbaard waarom Hij zijn kerk georganiseerd heeft zoals Hij het gedaan heeft.

Net als bij zoveel andere kwesties komt het hierbij op geloof aan. Geloven wij dat dit de kerk van de Heer is? Geloven wij dat Hij die in zijn wijsheid overeenkomstig zijn doeleinden heeft georganiseerd? Geloven wij dat Hij veel wijzer is dan wij? Geloven wij dat Hij zijn kerk zo heeft georganiseerd dat zij al zijn kinderen, zowel zoons als dochters, zoveel mogelijk tot zegen zou zijn?

Ik getuig dat deze dingen waar zijn. Ik getuig dat dit de kerk van de Heer is. Vrouwen zijn een integraal onderdeel van het bestuur en werk van de kerk, door als leidsters te dienen in de zustershulpvereniging, jongevrouwen en het jeugdwerk; door als leerkracht, voltijdzendeling en tempelwerkster te dienen; en door thuis te onderwijzen, waar het meeste kerkonderricht wordt gegeven.

Laten we niet over het hoofd zien dat ongeveer de helft van al het onderwijs in de kerk door vrouwen wordt gedaan. Veel leidinggevende functies worden door onze zusters vervuld. Veel dienstbetoonprojecten en activiteiten worden door vrouwen gepland en geleid. Uit de adviezen en andere vormen van deelname van vrouwen in wijk- en ringraden en in de algemene raden op de hoofdzetel van de kerk blijkt hun inzicht, wijsheid en evenwicht.

Meer dan twintig jaar lang heb ik uitgelegd hoe belangrijk de raden zijn, inclusief de essentiële deelname van vrouwelijke leidinggevenden. Ik geef toe dat sommige mensen, onder wie enkele priesterschapsleiders, het licht nog niet hebben gezien en onze vrouwelijke leidinggevenden nog steeds niet helemaal als volwaardige gesprekspartners bij de wijk- en de ringraad betrekken. Ik geef ook toe dat sommige mannen vrouwen verdrukken en in zeldzame gevallen zich zelfs schuldig maken aan mishandeling van vrouwen. Dat vindt God afschuwwekkend. Ik ben er zeker van dat mannen die vrouwen vernederen zich tegenover God voor hun daden zullen moeten verantwoorden. En elke priesterschapsleider die de vrouwelijke leidinggevenden niet volledig en met zijn volle respect bij een en ander betrekt, respecteert de sleutels die hij heeft gekregen niet, en maakt ze niet groot. Zijn macht en invloed zullen verminderen totdat hij de wegen van de Heer leert.

Welnu, zusters, hoewel jullie inbreng aanzienlijk is, en die in een doeltreffend werkende raad welkom is, moet je oppassen om geen rol op je te nemen die niet gepast is. De meest geslaagde wijk- en ringraden zijn de raden waarin priesterschapsleiders vertrouwen op hun zusters en hen aanmoedigen om een bijdrage te leveren aan de discussies, en waarin vrouwelijke leidinggevenden de beslissingen van de raad die onder leiding van priesterschapsleiders met sleutels worden genomen volledig steunen.

3. Man en vrouw zijn gelijkwaardig in Gods ogen.

Man en vrouw zijn gelijkwaardig in Gods ogen en in de ogen van de kerk, maar gelijkwaardig wil niet zeggen dat ze hetzelfde zijn. De taken en goddelijke gaven van man en vrouw zijn verschillend van aard, maar niet van belang of invloed. God vindt niet een van beide seksen beter of belangrijker dan de andere. President Hinckley heeft tegen vrouwen gezegd dat 'onze hemelse Vader […] u vanaf het begin […] als de kroon op zijn scheppingen [heeft gezien].'[5]

Sommige mensen raken in de war en denken niet helder na als ze de taken van mannen met die van vrouwen vergelijken, en andersom.

Ik ben mijn hele leven omringd door vrouwen geweest. Ik heb drie zussen. (Ik was de enige jongen.) Ik heb vijf dochters, vierentwintig kleindochters en negentien achterkleindochters. En natuurlijk ben ik gezegend door mijn huwelijk van 63 jaar met mijn vrouw, Barbara. Ik heb al lang geleden geleerd om naar haar te luisteren. Ik leerde dat ik maar beter kon opletten als ze zei dat ze ergens over na had gedacht en sterke indrukken had over een gezinskwestie, want ze bleek in bijna alle gevallen geïnspireerd te zijn. Ik weet uit eerste hand dat jongvolwassen zusters en jonge moeders soms twijfelen aan hun eigenwaarde en hun vermogen om een bijdrage te leveren. Maar ik ben er getuige van dat zij, als zij zich in gedachten en in gebed tot de hemel wenden, gezegend worden met een kracht en overtuiging dat de Vader en de Zoon hun gevoelens begrijpen.

Vrouwen komen op aarde met unieke geestelijke gaven en neigingen. Dat geldt vooral voor kwesties met betrekking tot kinderen, het gezin en het welzijn en behoeften van anderen.

Man en vrouw hebben verschillende gaven, verschillende kwaliteiten, en verschillende standpunten en voorkeuren. Dat is een van de belangrijkste redenen dat we elkaar nodig hebben. Er zijn een man en een vrouw voor nodig om een gezin te stichten, en er zijn mannen en vrouwen voor nodig om het werk van de Heer te doen. Een man en een vrouw werken rechtschapen samen om elkaar aan te vullen. Laten we ervoor waken dat we niet met het plan van onze hemelse Vader en de doelen van ons leven knoeien.

4. De zegeningen van het priesterschap zijn er voor al Gods kinderen.

Wanneer mannen en vrouwen naar de tempel gaan, worden ze beiden begiftigd met dezelfde macht, die per definitie priesterschapsmacht is. Hoewel het gezag van het priesterschap door priesterschapssleutels wordt gekanaliseerd, en priesterschapssleutels alleen door waardige mannen worden gedragen, staan de macht en de zegeningen van het priesterschap alle kinderen van God ter beschikking.

Zoals president Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft uitgelegd: 'De zegeningen van het priesterschap zijn niet alleen voor mannen. Deze zegeningen worden ook uitgestort […] op alle getrouwe vrouwen in de kerk. […] God [biedt] zijn dochters elke geestelijke gave en zegen aan die zijn zoons kunnen verwerven.'[6]

Zij die de wateren van de doop in zijn gegaan en vervolgens in het huis van de Heer hun begiftiging hebben ontvangen, komen in aanmerking voor geweldige, overvloedige zegeningen. De begiftiging is letterlijk een gave van macht. Allen die naar het huis van de Heer gaan, officiëren in de priesterschapsverordeningen.

Onze Vader in de hemel is gul met zijn macht. Alle mannen en alle vrouwen hebben toegang tot zijn macht voor steun in hun leven. Allen die heilige verbonden met de Heer hebben gesloten en die deze verbonden eren, hebben het recht om persoonlijke openbaring te ontvangen, om door de bediening van engelen gezegend te worden, om met God te communiceren, om de volheid van het evangelie te ontvangen, en samen met Jezus Christus erfgenaam te worden van alles wat de Vader heeft.

5. De kerk heeft de stem en het geloof van vrouwen nodig.

We hebben in toenemende mate behoefte aan de kenmerkende, invloedrijke en gelovige stemmen van vrouwen. We willen dat ze zich de leer eigen maken en begrijpen wat we geloven, zodat ze van de waarheid van alle dingen kunnen getuigen — en het maakt niet uit of die getuigenissen nu worden gegeven rond het kampvuur op een jongevrouwenkamp, in een getuigenisdienst, in een blog of op Facebook. Alleen getrouwe mormoonse vrouwen kunnen de wereld laten zien hoe verbondsvrouwen van God er uitzien en wat ze geloven.

Niemand onder ons kan het zich veroorloven werkeloos toe te kijken als de doeleinden van God gebagatelliseerd en aan de kant geschoven worden. Ik nodig met name de zusters in de kerk uit om onder leiding van de hemel te bedenken wat zij kunnen doen om hun stem van geloof en getuigenis te laten horen. De algemene autoriteiten en de zusters onder de algemene functionarissen kunnen het niet alleen. De voltijdzendelingen kunnen het niet alleen. De leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties kunnen het niet alleen. We moeten allemaal onze Vader in de hemel en zijn plan verdedigen. We moeten allemaal de Heiland verdedigen en getuigen dat Hij de Christus is, dat zijn kerk op aarde hersteld is, en dat er goed en kwaad is.

Om de moed te hebben ons uit te spreken en de kerk te verdedigen, moeten we ons eerst voorbereiden door de waarheden van het evangelie te bestuderen. We moeten ons eigen getuigenis versterken door ijverige dagelijkse

studie van de Schriften en door een beroep te doen op Moroni's belofte dat we 'de waarheid van alle dingen [kunnen] kennen' (Moroni 10:5) als we er door ootmoedig gebed en studie naar op zoek gaan.

Besteed geen tijd aan pogingen om Gods plan te verbeteren of aan te passen. Daar hebben we geen tijd voor. Het is zinloos om te proberen vast te stellen hoe de kerk van de Heer anders georganiseerd zou moeten worden. De Heer staat aan het hoofd van zijn kerk, en wij volgen allemaal zijn leiding. Zowel mannen als vrouwen hebben een sterker geloof en getuigenis van het leven en de verzoening van de Heer Jezus Christus nodig, en meer kennis van zijn leringen. We hebben een helder verstand nodig zodat de Heilige Geest ons kan ingeven wat we moeten doen en zeggen. In deze wereld vol verwarring waarin men geen aandacht meer heeft voor de dingen Gods, moeten we helder denken.

Zusters, uw invloedssfeer is een unieke sfeer — een sfeer die niet door mannen kan worden overgenomen. Niemand kan onze Heiland met meer overtuiging of kracht verdedigen dan jullie, de dochters van God die zo'n innerlijke kracht en overtuiging hebben. De kracht van de stem van een bekeerde vrouw is onmetelijk, en de kerk heeft meer dan ooit behoefte aan jullie stem.

Ik getuig dat we in een tijd leven waarin we eensgezind moeten zijn: mannen en vrouwen, jongemannen en jongevrouwen, jongens en meisjes. We moeten pal staan voor het plan van onze hemelse Vader. We moeten Hem verdedigen. Hij wordt aan de kant geschoven. We kunnen als lid van de kerk niet lijdzaam toezien en dat laten gebeuren zonder moedig onze stem te laten horen.

Moge God ons zegenen met de moed om de eenvoudige waarheden van het evangelie te bestuderen en te begrijpen, en elke kans aan te grijpen om ze uit te dragen. ■

Naar een haardvuuravondtoespraak gehouden aan de Brigham Young University op woensdag 20 augustus 2013. De volledige Engelse tekst is te vinden op speeches.byu.edu.

NOTEN

1. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.1.1.
2. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 104.
3. M. Russell Ballard, 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid', *Liahona*, mei 2013, p. 19.
4. Gordon B. Hinckley, 'Women of the Church', *Ensign*, november 1996, p. 70.
5. Gordon B. Hinckley, 'Stand Strong against the Wiles of the World', *Ensign*, november 1995, p. 98.
6. Joseph Fielding Smith, 'Magnifying Our Callings in the Priesthood', *Improvement Era,* juni 1970, p. 66.

Hoewel het gezag van het priesterschap door priesterschapssleutels wordt gekanaliseerd, en priesterschapssleutels alleen door waardige mannen worden gedragen, staan de macht en de zegeningen van het priesterschap alle kinderen van God ter beschikking.

IETS ZEI ME TE STOPPEN

We gingen op vrijdag en zaterdag kamperen en allerlei activiteiten doen en ik zag ernaar uit er met mijn zoon aan deel te nemen. Carl werkte deeltijds en ik moest vrijdag werken, dus ik stelde voor om hem vrijdagavond na het werk op te halen. We spraken af om de auto op een brug boven de kampeerplaats te parkeren en dan te voet verder te gaan.

Toen we bij de brug aankwamen, was het al donker. Alleen een klein stukje maan en een handvol sterren gaven ons licht. Het pad naar de kampeerplaats ging langs een steile rotswand die de rivier volgde. Toen we aan onze afdaling begonnen, bevonden we ons een kleine driehonderd meter boven de rivier.

We waren nog maar net op pad toen onze zaklamp begon te haperen. Het pad leek af en toe te verdwijnen door het gebrekkige licht. Plots zei iets me te stoppen. Ik stopte abrupt, maar zette vervolgens nog enkele stappen. Het gevoel of de stem herhaalde het bevel: 'Stop!'

Ik stopte nogmaals. Carl, die me volgde, liep bijna tegen me aan.

We waren nog maar net op pad toen onze zaklamp begon te haperen. Het pad leek af en toe te verdwijnen door het gebrekkige licht.

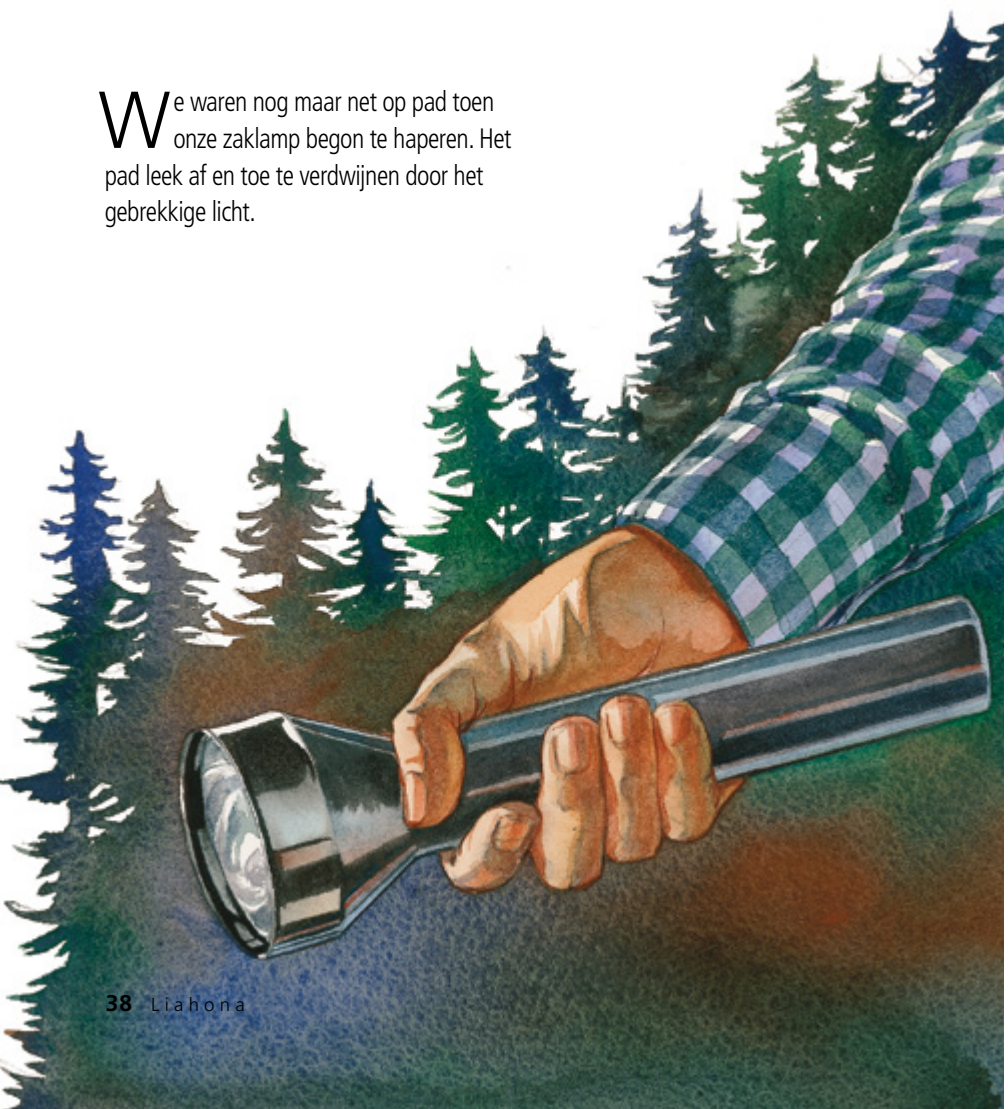

'Wat is er, pa?' vroeg hij.

Ik vertelde hem over de ingeving en zei hem dat we naar huis moesten gaan en dat we 's ochtends zouden terugkeren.

'Pa, ik zie het kampvuur', zei hij. 'We zijn er nog maar anderhalve kilometer van verwijderd.'

Ik wist dat de Heilige Geest me die ingeving gegeven had en weigerde verder te gaan. De zaklamp deed het niet meer en we keerden dus erg voorzichtig op onze schreden terug. Carl was teleurgesteld en zei weinig op weg naar huis.

's Ochtends reden we terug naar de brug en begonnen we opnieuw aan de tocht. Carl zou tenminste nog aan de activiteiten van de dag kunnen deelnemen. We haastten ons en merkten plots dat het pad ophield. En toen beseften we het. We stonden op exact dezelfde plek waar we de nacht ervoor teruggekeerd waren.

'Pa, dat is een val van wel honderd meter in de rivier', zei Carl. 'Dat was onze dood geworden!'

De steile rotswand torende hoog boven de rivier uit. Het gat op het pad vóór ons was vier meter breed, het resultaat van een recente storm.

Carl en ik omhelsden elkaar terwijl de tranen over onze wangen liepen. Vervolgens zochten we een ander pad en zetten we onze tocht naar de kampeerplaats voort. We kwamen net op tijd aan voor het ontbijt.

Er had eigenlijk een waarschuwingsbord op het eerste pad moeten staan. Gelukkig gaf de Heilige Geest ons een waarschuwing. ■

Ronald D. Colby, Utah (VS)

ILLUSTRATIES BRADLEY CLARK

DOE JE BOEK-VAN-MORMON OPEN

Als lid van de hoge raad van de Oostenrijkse ring Wenen, ga ik maandelijks naar een wijk in Wenen. Omdat ik 190 kilometer van Wenen af woon, neem ik vaak de trein.

Op een zondag keerde ik terug van mijn bezoek aan de wijk toen ik tot mijn schrik ontdekte dat ik mijn portemonnee niet bij mij had. Ik maakte me zorgen, want ik wist niet of ik hem kwijt was geraakt of dat hij gestolen was. Er zat wat geld in mijn portemonnee, mijn tempelaanbeveling, een creditcard en andere belangrijke kaarten.

De daaropvolgende dag vond ik het moeilijk om me op mijn werk te concentreren. Ik vroeg me voortdurend af: 'Wanneer heb ik voor het laatst mijn portemonnee gebruikt? Heb ik hem ergens achtergelaten?' Ik belde de politie, het treinstation en de bisschop van de wijk die ik bezocht had. Niemand had mijn portemonnee gevonden. Ik bad ook, en mijn gebeden werden in de loop van de dag vuriger. Ik sliep die avond niet goed.

Toen ik de volgende dag mijn ochtendgebed uitsprak, kreeg ik sterk het gevoel dat ik mijn Boek van Mormon open moest doen om een oplossing voor mijn probleem te vinden. Ik negeerde dat gevoel meteen, want teksten in het Boek van Mormon hadden niets te maken met de portemonnee die ik kwijt was.

Maar het gevoel drong aan: 'Waarom twijfel je nou? Geloof gaat vooraf aan een wonder! Doe gewoon het boek open. De eerste tekst die je leest, geeft je de oplossing voor het probleem.'

Ik zette dit gevoel van me af, omdat ik veronderstelde dat de wens de vader van die gedachte was. Maar het gevoel in mijn hart gaf de strijd niet op en won. Ik stond op, ging naar mijn bureau en pakte mijn boek-van-mormon. Mijn hart begon vol verwachting sneller te kloppen. Ik sloeg geen bladzijden om. Ik deed gewoon het boek open en las in Jakob 3:1: 'Vertrouwt op God met een onwrikbaar gemoed en bidt tot Hem met buitengewoon groot geloof, en Hij zal u in uw ellende vertroosten.' Ik werd overspoeld door zulke overstelpende gevoelens dat ik niet verder kon lezen.

De Heer zou mijn zaak bepleiten! Ik ging ontspannen en getroost aan het werk. Om elf uur belde de spoorwegpolitie met het bericht dat mijn portemonnee was ingeleverd. Een dag later had ik hem terug. Er was niets uitgehaald.

De Heer had mij getroost in mijn ellende. Hij had mijn zaak bepleit. Mijn hemelse Vader had door middel van het Boek van Mormon mijn gebeden op een hele rechtstreekse en persoonlijke wijze beantwoord. Ik had altijd al van het Boek van Mormon gehouden, maar na deze ervaring is het mij nog dierbaarder geworden. ■

Eduard Mayer (Opper-Oostenrijk, Oostenrijk)

Toen ik mijn ochtendgebed uitsprak, kreeg ik sterk het gevoel dat ik mijn boek-van- mormon open moest doen om een oplossing voor mijn probleem te vinden.

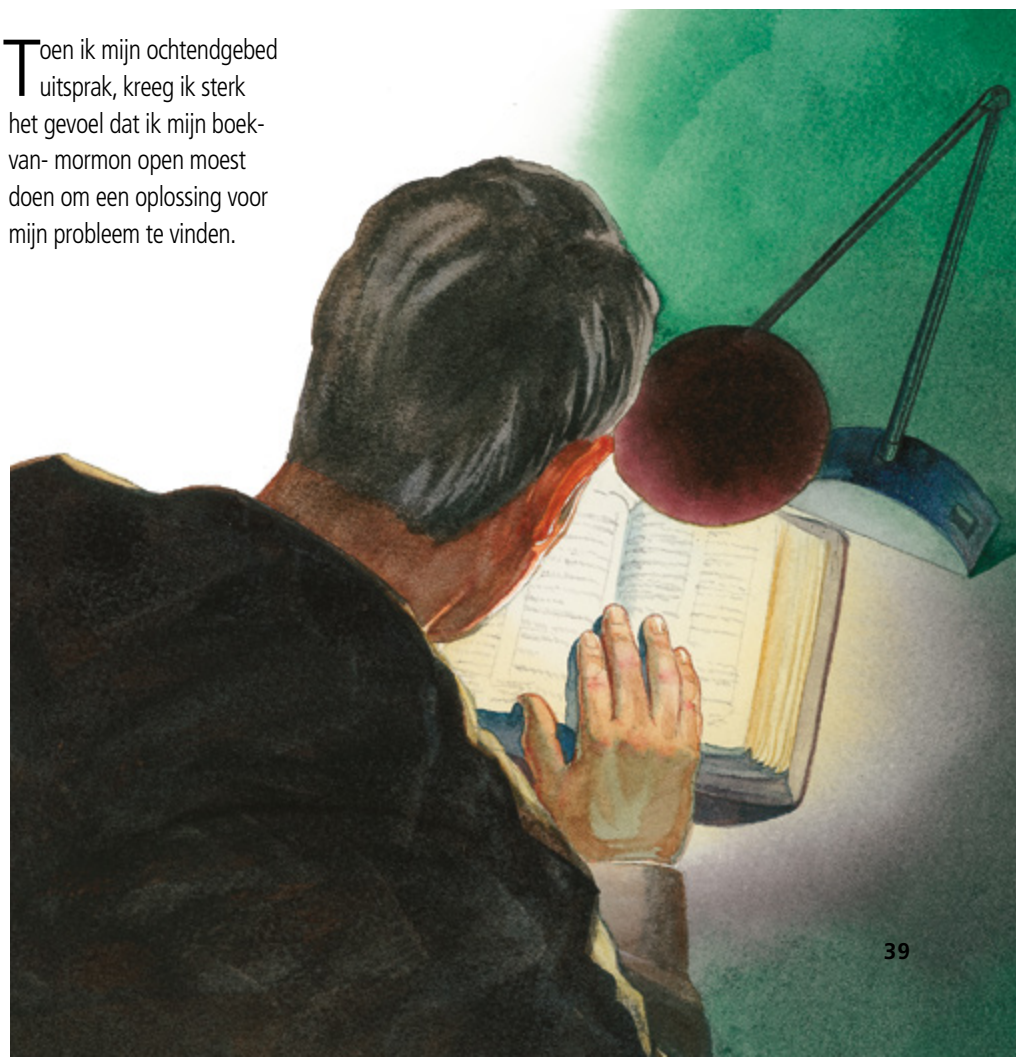

IK HOU VAN HET BOEK VAN MORMON

Bijna dertig jaar geleden reed ik voor het eerst naar Utah (VS). Ik had een erg onchristelijk leven geleid, maar wilde veranderen. Ik wist alleen niet hoe.

Aan het eind van mijn tweede dag in Utah stopte ik bij een motel in een dorpje in het zuiden van de staat. Toen de dame aan de receptie me mijn kamersleutel gaf, vroeg ik of ze mormoon was. Ze antwoordde vriendelijk: 'Dat ben ik inderdaad.' Ze straalde terwijl ze me vroeg: 'Hebt u ons prachtige boek, het Boek van Mormon, al eens gelezen?' Ik was tegelijkertijd verbaasd en nieuwsgierig, en zei van niet.

'Er ligt een exemplaar in uw kamer', zei ze. 'Er is in dit dorpje helemaal niets te doen, dus u kunt net zo goed beginnen met het lezen van dat prachtige boek.'

Ik bedankte haar en bracht mijn bagage naar mijn kamer. Toen ik in de kamer was, vond ik een kastanjebruin boek getiteld 'Het Boek van Mormon' op het nachtkastje.

Ik sloeg het boek ergens in het midden open en las een paar verzen, maar het was Chinees voor me. Ik snapte er niets van. Ik legde het boek teleurgesteld neer en verliet de kamer met een leeg gevoel. Ik reed wat rond tot ik een kroeg vond — een sombere, verfoeilijke plek. Toen ik binnentrad, voelde ik me meteen ellendig, eenzaam en hopeloos. Ik bleef een paar minuten staan, keerde vervolgens om en verliet de plek met het vaste voornemen om nooit nog een voet in welke kroeg dan ook te zetten.

Met nieuwe moed keerde ik terug naar mijn kamer en nam ik het boek weer ter hand. Ik knielde neer en smeekte de Heer, van wie ik bitter weinig wist, om genade. Ik vroeg Hem om me vergeving te schenken voor het zootje dat ik van mijn leven gemaakt had, me te helpen om het Boek van Mormon te begrijpen, en me te laten weten of Joseph Smith een waar profeet was en of de mormoonse kerk iets voor mij was.

Ik sloeg het boek met eerbied open en las het eerste vers waar mijn oog op viel: 'Ik roem in duidelijkheid; ik roem in waarheid; ik roem in mijn Jezus, want Hij heeft mijn ziel verlost uit de hel' (2 Nephi 33:6). Mijn binnenste was vervuld van warmte en de tranen liepen over mijn wangen. Die woorden vervulden me met het prachtige licht van hoop — de hoop van Jezus Christus die me wenkte tot Hem te komen.

Ik knielde huilend neer in gebed en smeekte de Heer om leiding. Vervolgens sloeg ik het boek weer open en las het eerste hoofdstuk van 1 Nephi. Ik stond versteld van de ongeëvenaarde kracht, zuiverheid en waarheid van de woorden en het getuigenis van Nephi. Ik las tot twee uur 's nachts terwijl de Heer me hielp de woorden te begrijpen.

Zes maanden later liet ik me als lid van deze prachtige, ware kerk dopen. Ik weet dat de Heer me naar het Boek van Mormon geleid heeft. Dat boek is het fundament van mijn geloof in, en getuigenis van, Jezus Christus. ■

Steve Rahawi, Californië (VS)

Ik vond in mijn motelkamer een kastanjebruin boek getiteld 'Het Boek van Mormon'.

WAS IK KINDEREN AAN HET OPVOEDEN OF BLOEMEN AAN HET KWEKEN?

Toen onze kinderen klein waren, verhuisden we naar een kleine woning met een prachtige tuin. Aan weerszijden van de voordeur hadden we twee lege bloembedden, en hoewel ik weinig ervaring met tuinieren had, wilde ik daar maar al te graag wat bloemen planten. Ik kocht een boek over tuinieren, vroeg planten- en zaadcatalogi aan, en verdiepte mij er geruime tijd in.

De volgende maanden maakte ik plannen voor de tuin, bereidde de grond voor en plantte ruim tweehonderd bloembollen. Ik wist dat het een aantal maanden zou duren voordat ik resultaat zou zien, maar ik ging toch vaak in de tuin kijken of ik groei bespeurde. Begin voorjaar verschenen er bloemen, eerst kleine paarse irissen en daarna narcissen. Halverwege het voorjaar was er een magnifieke tulpenshow in mijn bloembedden. Ik was gek op mijn tuin en zat vaak gewoon op het stoepje voor de voordeur naar de bloemen te kijken.

Op een middag nam ons dochtertje van vier, Emily, een vriendinnetje mee naar huis. Vlak voordat de moeder van het vriendinnetje haar kwam ophalen, kwamen de meisjes door de keukendeur binnen, hun armen vol met tulpen. 'Kijk eens wat we voor u hebben meegenomen', zeiden ze opgewekt. Ze hadden bijna alle bloemen geplukt.

Tulpen bloeien maar eens in het jaar. Het brak mijn hart — al dat werk, al dat lange wachten. We deden de bloemen in al mijn vazen en gaven de rest mee aan Emily's vriendinnetje. Toen ik me later bij mijn moeder over de ramp beklaagde, zei ze: 'Het is maar goed dat je kinderen opvoedt en geen bloemen kweekt.'

Ik besefte dat ik een andere invalshoek nodig had. Ik dacht aan het jeugdwerkliedje over bloemen plukken dat ik met mijn dochtertjes had gezongen:

O mama, zo'n bloem doet mij
denken aan jou.
O mama, die bloemen zo geurig
en fleurig vertellen mij iets van
jouw schoonheid en trouw.[1]

Ik zag mijn geruïneerde tuin, maar twee meisjes van vier zagen een liefdesgebaar.

Voor het planten van een bloementuin had ik geduld nodig gehad, maar het voorval bekijken met de ogen van mijn kind vergde nog veel meer geduld. Maar als ik als moeder geduld leer, kom ik dichter tot de Heer. ■

Paula Schulte (Missouri, VS)

NOOT

1. 'Ik ga wel eens wand'len', *Kinderliedjes,* 109.

De meisjes kwamen door de keukendeur binnen, hun armen vol met met tulpen. 'Kijk eens wat we voor u hebben meegenomen', zeiden ze opgewekt.

ZUSTERS IN HET VERBOND

Als volgeling van Jezus Christus hebben we allemaal zusters die ons liefhebben en steunen — ongeacht onze gezinssamenstelling.

Emmaline R. Wilson

Toen ik als studente in Parijs (Frankrijk) voor het eerst mijn nieuwe wijk bezocht, was ik verbaasd hoe multicultureel ze was. Een lieve vrouw uit Oost-Europa leidde de ZHV. Een paar zusters uit West-Afrika waren zo vriendelijk om me hun zangboek te laten gebruiken. Een Aziatische vrouw die veel moeite had gedaan om haar les in het Frans te vertalen, gaf een van de mooiste lessen die ik ooit gehoord had. Hoewel ik als jonge Amerikaanse achtduizend kilometer van mijn vaderland woonde, voelde ik me thuis bij deze lieve vrouwen. We kwamen uit Frankrijk, Cambodja, Ivoorkust, Oekraïne en de Verenigde Staten — maar onze verschillen in leeftijd en cultuur deden er niet toe. De geest van zusterschap verenigde ons.

Ik besefte in die prille studentenjaren voor het eerst hoe ongelofelijk het netwerk van zusters was waar ik heel mijn leven al lid van was geweest. Ik groeide zonder biologische zusters op en vond het daarom soms moeilijk om mij een helder beeld van zusterschap te vormen. Hoewel ik erg dankbaar ben voor mijn geweldige ouders en broers, verlangde ik toch naar zusters om mee te lachen, praten en het leven mee te ervaren. Maar in plaats daarvan heb ik geleerd om op de zusters in de 'eenheid des geloofs' te vertrouwen (Efeziërs 4:13). Ik heb uit vele ervaringen geleerd dat ik op deze zusters kan rekenen. Dankzij het evangelie van Jezus Christus *heb* ik zusters!

De wereld wil ons laten geloven dat verschillen in gezinssituatie, cultuur of persoonlijkheid ons uiteen drijven. In werkelijkheid zijn zusters verenigd in liefde, in dienstbetoon en in ons goddelijke erfgoed als kinderen van onze hemelse Vader. Deze eenheid spoort ons aan onze doopverbonden na te komen. We hebben beloofd om 'tot de kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd en [zijn] gewillig elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn;

'Ja, en [zijn] gewillig te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en in alle plaatsen waar [wij ons] ook [mogen] bevinden, als getuige van God op te treden' (Mosiah 18:8–9).

Tot de kudde Gods toetreden

Zusters kunnen elkaar op verschillende manieren aansporen om die doopverbonden na te komen. Ting Chang uit Taiwan trad als tiener tot 'de kudde Gods' toe. Omdat ze thuis financiële moeilijkheden hadden, sloeg Ting haar lunch over, zodat het gezin geld kon sparen. Jina, een

FOTO VAN VROUWEN IN DE DEMOCRATISCHE REPUBLIEK KONGO, HOWARD COLLETT

klasgenote, merkte het. Jina's moeder gaf haar dochter elke dag extra eten mee voor Ting. Jina nodigde haar vriendin al gauw uit om mee naar de kerk te komen. Jina's moeder had zich onlangs laten dopen en Jina volgde de zendelingenlessen. De naastenliefde die deze vrouwen haar toonden, liet een diepe indruk op Ting na en ze begon de zendelingenlessen ook te volgen.

Ting en Jina lazen beiden in de Schriften en hielden een dagboek bij met hun bijzondere ervaringen. Hun zusterlijke band groeide toen ze zich op dezelfde dag lieten dopen. Momenteel zijn ze beiden op voltijdzending om de vreugde van het evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Jina, haar moeder en Ting zijn door het naleven van de normen van de Heer en het op zich nemen van zijn naam zusters geworden.

Elkaars lasten dragen

Liefdevol dienstbetoon is ook een kenmerk van waar zusterschap. Door met liefde te dienen en op huisbezoek te gaan, krijgen we in de kerk kansen voor dat dienstbetoon. Jacqueline Soares Ribeiro Lima uit Brazilië vertelt hoe twee huisbezoeksters haar en haar gezin tot zegen waren toen ze te horen kreeg dat ze een bipolaire persoonlijkheidsstoornis

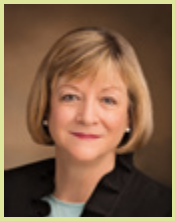

'We verheugen ons in onze verschillende rollen als vrouwen in de kerk. Hoewel we in veel opzichten verschillend en uniek zijn, erkennen we ook dat we allemaal dochters van dezelfde hemelse Vader zijn en dat maakt ons tot zusters. We zijn verenigd in de opbouw van Gods koninkrijk en in de verbonden die we hebben gesloten.'

Bonnie L. Oscarson, algemeen jongevrouwenpresidente, 'Zusterschap: we hebben elkaar hard nodig!', *Liahona*, mei 2014, p. 119.

had en het haar aan kracht ontbeerde om regelmatig naar de kerk te gaan: 'Mijn man, Vladimir, deed alles wat hij kon om me door de ergste stadia van de ziekte heen te slepen. De zwaarste tijden heeft hij alleen doorstaan — tot twee geweldige vrouwen als mijn huisbezoeksters geroepen werden.'

Die twee vrouwen, Rita en Fátima, toonden hun liefde door meer over de aandoening te weten te komen en Jacquelines gezin te steunen. Ze voelde voortdurend hun oprechte interesse in haar. Ze organiseerden onder andere een klein feestje voor Jacqueline en naaiden een jurk voor haar dochter. Uiteindelijk hielp de oprechte zorg van Rita en Fátima Jacqueline op geestelijk vlak, waardoor ze weer regelmatig naar de kerk kon gaan, geschraagd door hun kracht.

Of de lasten van onze zusters nu van lichamelijke, emotionele of geestelijke aard zijn, het is prachtig als we met liefde de hand reiken aan de uitgeputte jonge moeder, het verlegen nieuwe bijenkorfmeisje, de eenzame oude dame of de overbelaste ZHV-presidente. Verbondsvrouwen 'scheppen behagen in dienstbetoon en goede werken'[1] en benaderen hun uitgeputte zusters om ze op te bouwen.

Treuren met hen die treuren

Gelovige vrouwen volgen het voorbeeld van de Heiland als ze anderen een liefdevolle hand reiken. Er staat in de Schriften misschien geen beter voorbeeld van onzelfzuchtige liefde dan Noömi uit Betlehem en haar schoondochter Ruth uit Moab. Na de dood van Noömi's man en zoons koos Ruth ervoor om haar schoonmoeder te dienen. Noömi nam met veel verdriet de beslissing om naar haar eigen land terug te keren. Hoewel deze vrouwen een andere culturele en godsdienstige achtergrond hadden, sloten ze vriendschap door elkaar in hun rechtschapen levenswandel te steunen en samen beproevingen te doorstaan.

Ruths voorbeeld en dienstbetoon waren zo prachtig dat Noömi niet langer rouwde, maar vreugde vond in haar geweldige schoondochter en zuster in het evangelie. Ze hadden zo'n sterke band dat andere vrouwen die hun wederzijdse liefde zagen, opmerkten: 'Geprezen zij de Here die [u] uw schoondochter [gegeven heeft], die u liefheeft, […] zij, die u meer waard is dan zeven zonen' (Ruth 4:14–15).

Hen vertroosten die vertroosting nodig hebben

De Tahitiaanse Raihau Gariki kreeg een vertroostend briefje van een zuster in haar wijk toen ze vlak vóór haar achttiende verjaardag als ZHV-leerkracht geroepen werd. Ze was nerveus omdat ze les moest geven aan 'moeders en grootmoeders, vrouwen die al zoveel kennis en levenservaring hadden en vele beproevingen hadden doorstaan.' Na haar eerste les, kreeg ze 'een briefje vol liefde' van een vrouw die de les gevolgd had. Het briefje krikte haar zelfvertrouwen op en ze plakte het in haar dagboek om haar kracht in moeilijke tijden te geven.

Verbondsvrouwen ‘scheppen behagen in dienstbetoon en goede werken’ en nemen de moeite om hun uitgeputte zusters op te bouwen.

Zusters in het evangelie troosten en steunen elkaar in beproevingen. J. Scott Featherstone, een ringpresident in Utah, herinnert zich dat hij samen met zijn vrouw een zuster in de ring bezocht die haar man net verloren had. ‘Mijn vrouw hield haar gewoon in haar armen, huilde met haar en troostte haar tot ze zich geliefd voelde.’ Soms is zusterschap zo eenvoudig.

Als getuige van God optreden

Er ontstaat grote kracht als vrouwen van alle leeftijden zich verenigen en ‘sta[an] voor waarheid en deugd’.[2] Ons zusterschap in het evangelie van Jezus kan ons versterken, ongeacht onze omstandigheden in deze wereld die steeds goddelozer wordt. Zelfs erg jonge meisjes kunnen als getuigen optreden: De zesjarige meisjes in het jeugdwerkklasje van Jessica Vosaniyaqona uit Californië (VS) herinnerden haar aan, en getuigden over, het belang van het gezin.

Ook de oudere zusters zijn belangrijke voorbeelden. Kimm Frost uit Utah werd door vele vrouwen, onder wie Ursula Squires, aangespoord om sterk te blijven in het evangelie. Kimm vertelt: ‘Zuster Squires was mijn collega huisbezoekster toen ze al een flink stuk in de negentig was. Ze kon amper zien of horen, maar was volledig aan het evangelie toegewijd. Ze ging elke zondag naar de kerk en was een getrouwe huisbezoekster. […] Ze heeft me geïnspireerd.’ Door het geven van hun getuigenis of het goede voorbeeld worden zusters verenigde volgelingen van de Meester.

Zusters in Gods kerk

De vrouwen die ‘te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen […] als getuige van God [optreden]’ (Mosiah 18:9) zijn echt mijn zusters geworden. Ik heb een voltijdzending vervuld. Toen ik mijn oproep kreeg naar het zendingsgebied Temple Square in Salt Lake City — het enige zendingsgebied ter wereld dat volledig uit zusters bestaat — voelde ik me best ongemakkelijk bij het idee om zoveel vrouwen om me heen te hebben. Maar ik had me geen zorgen hoeven maken. Mijn getuigenis van zusterschap groeide exponentieel door om te gaan met ontelbare vrouwen die ieder met hun dagelijkse bezigheden van de Heiland getuigden.

Op mijn eerste kerstavond in het zendingsveld bracht mijn zendingspresident alle zusters bijeen om samen een opbouwende film te bekijken. Op zeker ogenblik in de film hielpen twee zusters elkaar om erg zware beproevingen te doorstaan. Hun eenheid ontroerde me. Tijdens de film keek ik naar alle stralende zusters om me heen en de Geest getuigde krachtig tot me dat zusterschap een eeuwige band is die onze hemelse Vader verordend heeft, waar ik ook deel van uitmaakte. Wat een schitterende waarheid: we zijn nooit alleen, want de Heer heeft ons zusters gegeven. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. ‘De ZHV-verklaring’, *De vrouw in de kerk: Basislessen voor vrouwen* (2000), p. XII.
2. *Jongevrouwen — Persoonlijke vooruitgang* (boekje, 2009), p. 2.

Een mengelmoes van culturen in Toronto

Hoe is het om een trouwe jongvolwassene in Ontario (Canada) te zijn? Een jonge man vertelt over zijn cultuur en zijn geloof.

Katherine Nelson

In Kensington Market in het hart van Toronto (Canada) komt een grote variëteit aan culturen samen. In de smalle straatjes staan kraampjes, winkels en restaurants met eten uit veel verschillende landen zoals El Salvador, Mexico, Peru en Frankrijk om er maar enkele te noemen. Men vindt er overal manden met fel gekleurde vruchten en groenten, tafels vol warm gebak en de levendige patronen op de traditionele klederdracht van verscheiden culturen.

Toronto is een culturele mengelmoes van allochtonen, autochtonen, vluchtelingen en studenten. Jonathan Porter, een 25-jarige jongvolwassene die er woont, zegt: 'Door in mijn wijk met leden uit zoveel verschillende achtergronden samen te werken zie ik de verschillen tussen de culturen om me heen, waaronder mijn eigen Canadese cultuur, en de cultuur van het evangelie. Het is mooi om te zien hoe elke cultuur bepaalde deugden omhelst die volgens het evangelie rechtvaardig zijn. Daardoor ontstaat er communicatie via de Heilige Geest die ons helpt elkaar te begrijpen en ons verder laat kijken dan onze eigen cultuur.'

Jonathan heeft de invloed van het evangelie ook in leiders opgemerkt: 'Leiders hebben vaak hun eigen stijl die beïnvloed is door hun cultuur, maar dat maakt niet uit. Ze zijn allen van Godswege door openbaring en het gezag van het priesterschap geroepen en ze worden gezegend.'

Het instituut biedt Jonathan iets waardevols: 'Ik ben in Toronto opgegroeid en had nooit echt veel leeftijdgenoten die lid van de kerk waren. Daarom voel ik me veilig en welkom in het instituut. We zijn één dankzij onze liefde voor het evangelie. Andere mensen merken onze levenswijze op, zien onze normen en beseffen dat we bijzonder zijn.'

Jonathan heeft uit ervaring geleerd hoe belangrijk naastenliefde, de reine liefde van Christus, is (Moroni 7:47). 'De jonge alleenstaanden in het instituut zijn heel verschillend. Het is niet altijd even makkelijk om elkaar lief te hebben', zegt hij. 'Ik heb geleerd dat naastenliefde inhoudt dat we anderen dienen, zelfs met kleine zaken, en dat we hen ongeacht hun afkomst liefhebben.'

Die liefde en diversiteit is het zendingswerk tot zegen. 'Veel van onze leden zijn eerste- of tweedegeneratiebekeerlingen. Sommige mensen worden hier lid van de kerk en keren dan naar hun vaderland terug, waar ze hun familieleden over het evangelie vertellen en de kerk in hun eigen cultuur versterken. Dat is voor mij het erfgoed van de kerk in Toronto.' ■

De auteur woont in Utah (VS).

FOTO'S KEVAN ASHWORTH

Wat is er uniek aan het eten in Toronto?

Er zijn heel veel curry's, Afrikaanse en Mexicaanse gerechten. We hebben een grote Jamaicaanse gemeenschap, dus een aantal van mijn lievelingsgerechten zijn roti, rijst en erwten, en geit met curry.

Wat vind je leuk om te doen?

Ik leer graag talen en oefen die met mijn vrienden. Ik spreek vijf talen: Engels, Frans, Haïtiaans Creools, Portugees en Tswana.

Hoe zit het met daten in Toronto?

Veel van de jongeren in Toronto zijn tweedegeneratieallochtoon. Als ik mijn date ophaal, ontmoet ik haar ouders die vaak hun eigen cultuur in stand houden en mij traditionele gerechten voorzetten. Dat vind ik leuk.

DE KERK IN CANADA

187.982 leden
327 wijken
150 gemeenten
7 zendingsgebieden
8 tempels

CANADA IN CIJFERS

34.568.211 inwoners
44 nationale parken en reservaten
De helft van alle ijsberen komen in Canada voor

OVER CANADA

Hoofdstad: Ottawa
Talen: Engels en Frans

JE VOORBEREIDEN op **DE TOEKOMST**

Wil je een mooie toekomst? Ontwikkel jezelf!

Denk aan deze raad van het Eerste Presidium als je een berg huiswerk hebt en je je afvraagt of het wel de moeite waard is. Hun wijze woorden kunnen je de nodige motivatie geven om je boeken met hernieuwde moed op te pakken.

Je zult zien dat het de moeite waard is, want je opleiding heeft een grote impact op je toekomst en is 'een belangrijk onderdeel van het plan van onze hemelse Vader om jou op zijn niveau te brengen' (*Voor de kracht van de jeugd* [2011], p. 9).

President Thomas S. Monson

HEMELSE LESSEN

'Sommige levenslessen leer je van je ouders, terwijl je andere op school of in de kerk leert. Er zijn echter bepaalde momenten waarop je weet dat onze hemelse Vader je onderricht geeft en je zijn leerling bent.'

'Wie God eert, eert God ook', *De Ster*, januari 1996, p. 42.

DE ZEE VAN HET LEVEN

'Het leven is een zee waarop de hoogmoedigen verootmoedigd, de luilakken ontmaskerd en de leiders bekend worden. Om veilig te reizen en je bestemming te bereiken, moet je je kaarten bijwerken en bij de hand houden. Je moet leren van de ervaring van anderen, pal staan voor principes, je interessegebieden uitbreiden, begrip hebben voor de rechten van anderen die over dezelfde zee reizen, en betrouwbaar zijn in het uitvoeren van je plicht.

'Je inspanningen op school zullen zichtbare gevolgen hebben voor de kansen die je daarna krijgt. Zie in de moeite die je je getroost om goede cijfers te halen niet het belang van werkelijk leren nadenken over het hoofd.'

'Great Expectations' (haardvuuravond aan de Brigham Young University, 11 januari 2009), p. 4; speeches.byu.edu.

ACHTERGROND HEMERA/THINKSTOCK; BANIERTEKENING KELLY-ANNE LEYMAN/ISTOCK/THINKSTOCK

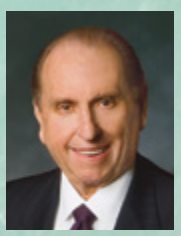

President
Thomas S. Monson

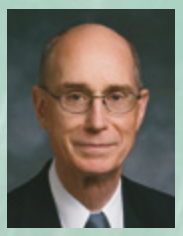

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

VOORBEREIDING GAAT VOORAF AAN PRESTATIE

'Meer dan ooit tevoren is het van vitaal belang zich voor te bereiden op onze taken en mogelijkheden. We leven in een maatschappij die snel verandert. Stevige concurrentie maakt deel uit van het leven. De rol van de man, vader, grootvader, kostwinner en beschermer is nu helemaal anders dan vroeger. Voorbereiding is geen zaak van *misschien* of *wellicht*. Het is een plicht. De oude frase 'zalig de onwetenden' gaat niet meer op. Voorbereiding gaat vooraf aan de uitvoering.'

'Duty Calls', *Ensign*, mei 1996, p. 43.

President Henry B. Eyring

EEN LEERGIERIGE INSTELLING

'Als kind van God is het je toekomst om, als je hard werkt en getrouw blijft, zoals Hij te worden. Dat betekent dat er geen enkele waarheid is die je niet kunt leren, want Hij kent alle waarheid.

'De meeste mensen stoppen met leren omdat ze bang zijn. Ze zijn bang dat ze niet kunnen leren. Als je getrouw bent, hoef je je daar nooit zorgen over te maken. Je scholing wordt misschien om de een of andere reden onderbroken, maar ik wil dat je met absolute zekerheid weet dat je kunt leren wat God wil dat je leert. Grote leerlingen geloven dat. Zij weten dat ze kunnen leren.'

'Do What They Think You Can't Do', *New Era*, oktober 1989, p. 6.

DE HEER KENT JE

'De Heer houdt jou en mij nauwlettend in het oog. De Heer weet zowel wat Hij wil dat je doet als wat je moet weten om het te doen. Je kunt erop vertrouwen dat Hij kansen voor je in petto heeft om te leren. Je zult die kansen niet altijd zo goed herkennen. Dat deed ik ook niet. Maar als je geestelijke zaken vooropzet, zul je de zegening ervaren dat je naar bepaalde kennis geleid wordt, en word je gemotiveerd om harder te werken.'

'Real-Life Education', *New Era*, april 2009, p. 6.

President Dieter F. Uchtdorf

HET GEBOD OM TE LEREN

'Voor leden van de kerk is onderwijs niet alleen een goed idee — het is een gebod. Wat we moeten leren zijn "dingen zowel in de hemel als op de aarde en onder de aarde; dingen die geweest zijn, dingen die nu zijn, dingen die binnenkort moeten geschieden; dingen die binnenslands zijn, dingen die buitenslands zijn" [zie LV 88:79–80].'

'Twee beginselen voor elke economie', *Liahona*, november 2009, p. 58.

GEDULDIG VOLHARDEN

'Toen ik tien jaar was, moesten we naar een ander land vluchten. Ik was altijd een goede leerling geweest — althans, tot we in West-Duitsland aankwamen. [...]

'Omdat zo veel van het leerplan nieuw en vreemd voor mij was, raakte ik achter. Voor de eerste keer in mijn leven begon ik me af te vragen of ik wel slim genoeg was om naar school te gaan.

'Gelukkig had ik een leraar die me leerde om geduld te hebben. Hij leerde me dat gestaag en consequent doorwerken — in geduld volharden — mij zou helpen met het leren.

'Na verloop van tijd werden de vakken duidelijker, zelfs het Engels. Ik begon langzaamaan in te zien dat als ik me consequent inzette, ik kon leren. Ik leerde niet snel, maar met geduld leerde ik wél.' ■

'Ga voort in geduld', *Liahona*, mei 2010, p. 57.

HOE JE ECHT LEERT

Ontwikkel jezelf in plaats van gewoon naar school te gaan.

ILLUSTRATIES ALEX WESTGATE

David A. Edwards
Kerktijdschriften

‘Te veel van iets [kan] ons evenwicht verstoren. Terwijl te weinig van de belangrijke dingen hetzelfde resultaat oplevert.’

— ouderling M. Russell Ballard

‘Volg een goede studie.’ Dat is wellicht het bekendste advies voor tieners.

Maar sommige jongeren die deze raad opvolgen halen meer uit hun studie dan anderen — en dan hebben we het niet alleen over cijfers, diploma’s, titels of carrières. Wat is dan het verschil tussen mensen die zich echt ontwikkelen en anderen die gewoon de school doorlopen?

Het heeft niet zozeer te maken met aanleg, maar veeleer met de onderstaande prioriteiten, opvattingen en vaardigheden.

Prioriteiten

1. Streef naar geestelijke ontwikkeling. Volg de volgende raad van president Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, op om succes te behalen:

‘Onze hoogste prioriteit dient onze geestelijke ontwikkeling te zijn. […]

‘Onze geestelijke ontwikkeling op de eerste plaats zetten, betekent niet dat we wereldlijke zaken links laten liggen. Integendeel, zij geeft onze wereldlijke ontwikkeling zin en verschaft ons de motivatie om hard te werken.

‘Als we onze geestelijke ontwikkeling de juiste prioriteit willen geven, komen we soms voor moeilijke keuzes te staan omtrent de besteding van onze tijd. Maar we mogen nooit bewust het geestelijke op de tweede plaats zetten. Nooit. Dat veroorzaakt problemen.’[1]

2. Creëer een evenwicht. Een evenwicht houdt in dat we onze prioriteiten goed kennen. Als je van evenwicht een prioriteit maakt, behoud je het juiste perspectief. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Denk eraan dat te veel van iets ons evenwicht kan verstoren. Terwijl te weinig van de belangrijke dingen hetzelfde resultaat oplevert.’[2]

3. Neem voldoende nachtrust. Het lijkt misschien onbeduidend, maar een goede nachtrust doet wonderen, en is veel aangenamer dan jezelf in de les wakker proberen te houden. Wetenschappelijk onderzoek bevestigt het belang van een goede nachtrust voor leren, maar velen offeren hun nachtrust voor verschillende andere zaken (meestal amusement) op. Zet nachtrust op je prioriteitenlijst. (Maar overdrijf niet; zie nummer 2 hierboven en Leer en Verbonden 88:124.)

Opvattingen

1. Je bent verantwoordelijk voor je eigen ontwikkeling (ook voor je mislukkingen). Ken je tieners die hun ouders nog steeds nodig hebben om hun huiswerk en schoolopdrachten te maken? Of die hun lage cijfers wijten aan de leerkracht die het op hen gemunt heeft? Of die andere factoren de schuld geven? Neem de verantwoordelijkheid voor je eigen ontwikkeling. Je zult versteld staan van wat je dan werkelijk leert en dat je gelukkiger bent.

2. Cijfers zijn niet hetzelfde als ontwikkeling. Verwar het symbool (een cijfer) niet met wat het vertegenwoordigt (ontwikkeling en inspanning). Cijfers zijn een belangrijke manier van beoordelen, maar vergeet niet dat de kennis en vaardigheden die je ontwikkelt belangrijker zijn dan een cijfer, of het nu hoog of laag is. Met die opvatting haal je meer voldoening uit je cijfers.

Lees als ontspanning. Lees dagelijks iets goeds: boeken, tijdschriften, websites, alles wat informatief of opbouwend is.

3. Baseer je eigenwaarde niet op externe zaken zoals onderscheidingen, cijfers en diploma's. Als je je intrinsieke eigenwaarde als kind van je hemelse Vader begrijpt, kun je gelukkig zijn, of je prestaties nu bekroond worden of niet. Doe je best en streef ernaar je studiedoelen te halen, maar laat het resultaat jezelf niet bepalen.

4. Hard werken is belangrijker dan 'slim zijn'. Ook al heb je een natuurlijke aanleg waardoor studeren voor jou makkelijker is dan voor anderen, bekijk je succes als het resultaat van hard werken in plaats van een gave waarmee je geboren bent. En als het voor jou niet makkelijk is, geef het dan niet op. Werken maakt het verschil. Die houding zal je ook in je verdere leven tot zegen zijn, vooral dan wanneer je gaat werken. Je kunt echt leren niet omzeilen, het leven niet bedriegen.

5. Je weet al veel, maar niet alles. Leg verbanden tussen de verschillende dingen die je leert. Maar denk niet steeds dat je alles al weet — niemand weet alles. Zo'n houding vormt een hindernis voor je ontwikkeling.

6. Leren beloont zichzelf. Veel mensen zien een opleiding als een springplank naar een beter leven, een goede baan enzovoort. Dat is ook wel zo, maar je bent gelukkiger en je leert meer als je leren op zich als doel beschouwt. Stel niet steeds de vragen 'Komt dit op de overhoring?' of 'Wanneer ga ik dat ooit nodig hebben?'

7. Ontloop uitdagingen niet omdat je zou kunnen falen. Hoe meer je nu bereid bent om moeilijke dingen te doen, hoe beter je voorbereid bent op wat er later op je te wachten staat. Mensen die bijvoorbeeld een richting kiezen omdat ze makkelijk is, doen zichzelf tekort en begraven hun talenten misschien.

8. Wees leergierig. Je leert veel meer als je leergierig bent en vragen stelt. Door interesse te hebben in zaken, wordt je zelf ook interessanter. Vergeet niet dat je altijd en overal kunt leren, niet alleen op school.

9. Je kunt het. Er is een verschil tussen *moeilijk* en *onmogelijk*. Je leerpad is misschien moeilijk, maar je kunt het wel. Leren is een van de redenen waarom je op aarde bent.

Vaardigheden

1. Leer wat je leuk vindt; hou van wat je leert. Ga op zoek naar zaken die je echt interessant vindt en waar je enthousiast van wordt. Streef die vervolgens na. Maar probeer ook het nut te zien in alles wat je leert.

2. Lees als ontspanning. Lees dagelijks iets goeds: boeken, tijdschriften, websites, alles wat informatief of opbouwend is. Wie goede zaken lezen, doen het over het algemeen beter op school en hebben voldoening in het leven.

3. Let op voor stress. Je bewust zijn van de dingen die jou stress bezorgen en weten hoe je die stress kunt verlagen, zijn waardevolle vaardigheden.

4. Vraag hulp als je die nodig hebt, en benader mensen die je ook echt kunnen helpen. Geloof het of niet, om hulp vragen is een vaardigheid. Erkennen dat je vast zit en voor het te laat is om hulp vragen kan het verschil maken.

5. Maak goed gebruik van je tijd. Je tijd goed gebruiken houdt in dat de zaken die je prioriteiten *noemt* ook echt je prioriteiten *zijn*. Zoek een goede manier die je bijstaat in het bereiken van je doelen. ■

NOTEN

1. Henry B. Eyring, 'Real-Life Education', *New Era*, april 2009, p. 5.
2. M. Russell Ballard, 'Evenwicht in uw leven vinden', *Liahona*, september 2012, p. 50.

LAAT JE MEESLEPEN

‘Put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof’
(Leer en Verbonden 88:118).

FOTO-ILLUSTRATIE DAVID STOKER

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp van deze maand:
Geboden

Als je vrienden willen WETEN WAAROM

Hoe beter je anderen begrijpt, hoe beter je ze kunt helpen om jouw normen te begrijpen.

Richard M. Romney
Kerktijdschriften

Als tiener van zeventien jaar in de Amerikaanse staat Arizona moest Kathy R. vaak bepaalde dingen aan familieleden uitleggen die zij als mormoon deed — of niet deed.

'Ik herinner me dat ik een gesprek had met mijn tante', zegt Kathy. 'Ze zei: "Jij mag van je kerk toch niet roken of drinken?" Ik vertelde haar dat de kerk ons leert dat drinken en roken niet goed zijn, maar dat mijn hemelse Vader me de vrijheid geeft om te kiezen, en omdat ik weet wat ik weet, *kies* ik ervoor om niet te roken of drinken.'

Kathy zegt dat het in haar geval een beter antwoord was dan zeggen: 'Roken en drinken komen niet overeen met mijn normen', hoewel dat soms ook een volkomen gepast antwoord kan zijn.

'Mijn tante vindt dat kerken mensen dwingen gehoorzaam te zijn, dus toen ik uitlegde dat we keuzevrijheid hebben, was ze erg geïnteresseerd in wat ik te zeggen had', zegt Kathy. 'Toen ik uitlegde dat ik mijzelf ten doel had gesteld om niet te roken of te drinken, was ze bereid om me daarin te steunen.'

Laat zien dat je om de ander geeft

Uit Kathy's ervaring blijkt dat het wel eens makkelijker zou kunnen zijn om de kerknormen aan andere mensen uit te leggen als je jezelf eerst afvraagt wat je weet over de mensen met wie je spreekt. Waarom stellen ze bepaalde vragen? Zijn ze gewoon nieuwsgierig naar wat je gelooft? Stellen ze rechtstreekse vragen en willen ze een rechtstreeks antwoord, of zijn ze voorzichtig en hopen ze dat je hun insteek zult begrijpen voordat ze bereid zijn om naar jouw raad te luisteren? Wat willen *zij* horen?

De Geest kan je met een gevoel of gedachte ingeven wat goed voor ze zou zijn. Als je zo'n ingeving krijgt, volg die dan. Je hoeft geen spontane avondmaalstoespraak te houden of een leerstellige discussie te voeren. Houd het gesprek eenvoudig. Leg gewoon je geestelijke doelen uit en hoe je daar aan gekomen bent.

Onthoud dat het volkomen redelijk is om ze te vertellen dat je ook niet alles weet, maar dat je ze kunt voorstellen aan andere mensen, bijvoorbeeld de zendelingen, die ze kunnen helpen om te vinden waar ze naar op zoek zijn.

Bedenk dat het er niet om gaat wat *jij* wilt zeggen; het gaat erom waar *zij* naar willen luisteren. Zorg ervoor dat zowel jij als de ander zich kan uiten, en vertel gewoon wat je gelooft. Geef als de omstandigheden dat toelaten je getuigenis en laat de Heilige Geest van de waarheid getuigen. Dat is de beste manier om andere mensen te laten begrijpen wat je normen zijn en waarom je je eraan houdt. (Zie 1 Nephi 10:17–19.)

Een voorbeeld door het evangelie na te leven

Laurent B. uit Frankrijk herinnert zich hoe het was om degene te zijn die de vragen stelde. Hij ging als vijftienjarige tiener voor het eerst naar de kerk en was onder de indruk hoe gelukkig de leden waren, en met name de jongeren.

'Ik had veel vragen', zegt hij. 'Mijn medescholieren rookten en dronken, maar deze jongemannen en jongevrouwen niet, en ze behandelden elkaar met respect. Ze leken allemaal een gevoel van richting en doelgerichtheid te hebben, en dat vond ik erg aantrekkelijk.'

Hij sloot vriendschap met Jean-Michel L. (16) en zijn zus, Eve (14). 'Ze legden uit dat het woord van wijsheid uit beginselen voor een gezond leven bestaat', herinnert Laurent zich. 'Ze vertelden wat ze van kuisheid vonden en legden uit dat het een gebod van onze hemelse Vader is, en dat Hij wil dat wij voor eeuwig een trouwe huwelijkspartner zijn.

'Ze legden hun normen niet alleen uit, maar ik zag ook zelf dat ze leefden naar hun overtuiging', zegt Laurent. 'Als je de geboden naleeft, maakt dat je gelukkig. En als je gelukkig bent, willen andere mensen weten waarom je zo leeft.'

Laurent leerde door deze ervaring dat wat standaardantwoorden opzeggen niet de beste manier is om te vertellen wat je weet. De beste manier is om te leven naar je geloofsovertuiging. En wees dan, zoals in de Schriften staat, 'altijd bereid […] tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is' (1 Petrus 3:15). ■

CLUB TEGEN VLOEKEN

Kijk eens hoe één jonge man plaatselijk, nationaal en internationaal aandacht kreeg door zijn normen uit te leggen: lds.org/go/nocussing.

JUIST EEN REDEN

'*Sommigen zeggen misschien: "Ik denk niet dat ik mij aan uw normen kan houden."* Dat is dan juist een reden om [u bij ons te voegen]! De kerk is erop ingesteld om de onvolmaakten, de worstelenden en de afgematten in haar hart te sluiten. Zij bestaat uit mensen die met hun hele hart *verlangen* de geboden te onderhouden, hoewel ze dat nog niet tot in de puntjes *beheersen*.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Kom, voeg u bij ons', *Liahona*, november 2013, p. 23.

MEEDOEN MET DE DISCUSSIE

Wat je kunt doen:

- Schrijf in je dagboek over ervaringen met het naleven van kerknormen en anderen erover vertellen.
- Geef tijdens vasten-en-getuigenisdiensten of jongerenbijeenkomsten je getuigenis van de normen van de Heer.
- Lees de conferentietoespraak 'Door gehoorzaamheid ontvangen we zegeningen' van president Thomas S. Monson (*Liahona*, mei 2010, p. 64). Hij heeft het over daten, vriendschappen, eerlijkheid en andere normen. Je kunt eventueel een lijst opstellen met de dingen die hij noemt waar jij aan wilt werken.

IK WIST WAT IK MOEST DOEN

Als ik de kerk niet verloochende, moest ik de school verlaten.

Joseph Sengooba

Ik ga naar een school die door een van de kerken in mijn land geleid wordt. Een tijdje geleden werd ik door mijn klasgenoten als klasvertegenwoordiger verkozen. Toen ik me op een dag voorbereidde om les te geven, vond ik een kerkboekje over de wet van kuisheid. Ik besloot om het daarover te hebben met mijn klasgenoten en vroeg de voltijdzendelingen om boekjes die ik tijdens de les uitdeelde.

Na mijn les wilden veel van hen meer weten over de kerk en dus onderwees ik hen en gaf hun meer kerkmateriaal waaronder een exemplaar van het Boek van Mormon. Ik wist niet dat onze directrice dit afkeurde.

Op zekere dag riep ze me bij zich en vroeg ze me van welke kerk ik lid was. Toen ik haar antwoordde, vroeg ze me waarom ik de 'bijbel' van onze kerk aan mijn klasgenoten uitdeelde. Ik zei haar dat ik het boek alleen maar uitdeelde aan wie erom vroeg.

Na een lang gesprek over de kerk, waarin ze me duidelijk maakte dat ze niet geloofde dat het de kerk van God was, zei ze: 'Ik weet dat je geen ouders hebt, en het spijt me, maar je moet mijn school verlaten omdat je anders veel van mijn leerlingen tot jouw kerk zult bekeren.' Ze dwong me om tussen mijn kerk en mijn opleiding te kiezen.

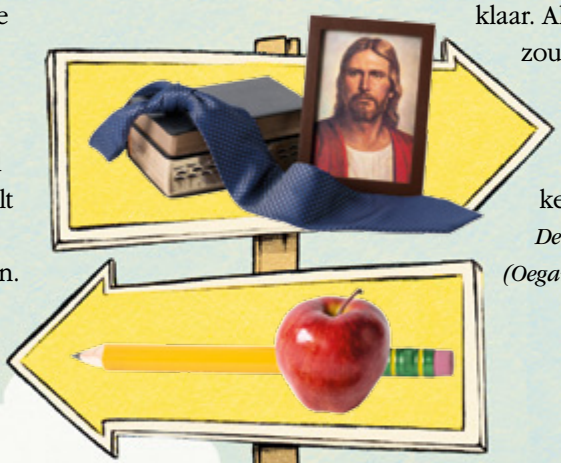

Ze riep de leerlingen bijeen en zei dat de school verboden terrein voor me was geworden omdat ik lid was van de mormoonse kerk en dat leerlingen die me volgden niet langer op school welkom waren.

Na die bijeenkomst vroeg ze me naar mijn keuze: mijn kerk of mijn opleiding. Ik voelde dat de Geest me ingaf om pal te staan voor wat ik wist: dat de Heer zijn ware kerk hersteld heeft. Toen ik vertrok, getuigde ik tot haar. Ze vroeg me om de daaropvolgende week terug te komen om een brief op te halen waarin stond dat ik niet meer naar die school ging.

Toen ik een week later terugkwam, was ze van gedachte veranderd! Ze dwong me niet meer om de school te verlaten. Ik was heel blij, vooral omdat ik mijn geloofsovertuiging verdedigd had.

Deze ervaring heeft me geleerd om steeds pal te staan voor wat ik weet. De Heer staat altijd voor ons klaar. Als ik de kerk verloochend had, zouden de leerlingen gedacht hebben dat wat ik hun verteld had niet waar was. Maar nu wisten zij dat ik de waarheid kende. ■

De auteur woont in de regio Central (Oeganda).

ILLUSTRATIE DAVID HABBEN

AANGESTIPT

Ik heb een vriendin die altijd negatief over zichzelf is. Wat kan ik doen om haar beter over zichzelf te laten voelen?

Hoe je met het probleem van je vriendin omgaat, hangt af van de ernst van de zaak. Misschien is ze alleen maar negatief over zichzelf, omdat ze nederig wil overkomen, een compliment wil krijgen, of gerustgesteld wil worden. Als dat het geval is, vooruit en stel haar gerust, maar wijs haar er ook vriendelijk op dat het haar zou helpen als ze zich minder op zichzelf en meer op anderen concentreert. Daardoor zal ze meer voldoening en zelfwaarde krijgen, alsmede ware nederigheid.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: We ontdekken nederigheid niet door slecht *over* onszelf te denken; we ontdekken nederigheid door minder *aan* onszelf te denken' ('Hoogmoed en het priesterschap', *Liahona*, november 2010, p. 58).

Als het probleem ernstiger lijkt — als je vermoedt dat ze chronisch depressief is — moedig haar dan aan om met haar ouders, een schoolbegeleider, of haar bisschop te praten. Of neem zelf het initiatief en leg de situatie aan hen uit. Zij kunnen ervoor zorgen dat ze de hulp krijgt die ze nodig heeft, zo nodig professionele hulp. ■

Hoe toon ik liefde aan mensen die onvriendelijk tegen me zijn?

De Heiland heeft gezegd: 'Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen' (Mattheüs 5:44). Dit gebod is niet gemakkelijk te onderhouden, omdat het tegen onze natuur indruist — dat wil zeggen, tegen de natuurlijke mens (zie Mosiah 3:19). Dus waar beginnen we? Hier zijn enkele ideeën.

- Probeer alle mensen als kinderen van onze hemelse Vader te zien. Dat is niet slechts een mooi idee; het is echt zo. Laat het diep in uw hart zinken, dat kan uw intermenselijke contacten veranderen.
- Zie in dat de soort liefde die de Heiland ons gebiedt te hebben, in werkelijkheid een gave van God is. Daarom moet u 'met alle kracht van uw hart [tot de Vader bidden], dat gij met deze liefde naastenliefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn' (Moroni 7:48).
- Probeer maniertjes te vinden waarop u mensen die niet vriendelijk zijn, kunt dienen. Dat zou zomaar een verandering ten goede bij hen teweeg kunnen brengen. Maar zelfs als dat niet het geval blijkt te zijn, bent u beter af omdat u vriendelijk gebleven bent.
- Vertel hun over het evangelie, zelfs al is het maar een eerlijk en krachtig getuigenis van een eenvoudige waarheid, zoals: 'We zijn allemaal kinderen van God.' ■

Ouderling Kazuhiko Yamashita
van de Zeventig

'In geloof voorwaarts gaan' dient ons levensmotto te zijn.

Susume!

In de Japanse vertaling van de lofzang 'Uitgekozen Hem altijd te dienen' (*Lofzangen*, nr. 167) worden de woorden *opwaarts* en *voorwaarts* vertaald met *susume*. Dat woord heeft een diepe betekenis voor mij omdat het me doet denken aan een voorval van een paar jaren geleden toen ik ringpresident in Fukuoka (Japan) was.

De president van de kerk, Gordon B. Hinckley (1910–2008), kwam op bezoek en ik was gevraagd hem te vergezellen. In een zekere vergadering waren driehonderd voltijdzendelingen samengekomen om naar de profeet te luisteren. De Geest was sterk aanwezig en velen van ons huilden van vreugde. We zongen 'Uitgekozen Hem altijd te dienen' in het Japans en herhaalden voortdurend *susume, susume*. President Hinckley vroeg de zendingspresident die naast hem zat: 'Wat betekent *susume*?'

'Het betekent "ga voorwaarts"', zei de zendingspresident.

De bijeenkomst was geweldig. President Hinckley moedigde de zendelingen aan en motiveerde hen. Nadien nam hij afscheid en verliet hij het gebouw. Toen hij in mijn auto stapte om naar het hotel terug te keren, zei hij één Japans woord tegen me: *'Susume!'*

Een fantastische boodschap

Dat woord is mijn motto geworden: 'Ga voorwaarts! Wees positief! Zie de toekomst met geloof tegemoet!' Diezelfde boodschap staat aan het einde van *Voor de kracht van de jeugd*. In het gedeelte 'In geloof voorwaarts gaan' staan de zegeningen die voortvloeien uit gehoorzaamheid aan de normen van de Heer. Daarna staat er: 'Als je dat allemaal doet, zal de Heer veel meer van je leven maken dan je ooit zelf zou kunnen. Hij zal je meer kansen en inzicht geven, en je sterken. Hij zal je de nodige hulp verlenen om je beproevingen en problemen het hoofd te bieden. Als je je Vader in de hemel en zijn Zoon, Jezus Christus, beter leert kennen, zul je een groter getuigenis krijgen, ware vreugde vinden en hun liefde voelen ([2011], p. 43).

Het evangelie leert ons in geloof voorwaarts te gaan. 'Zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden' (Matteüs 7:7). Dat is de betekenis van *susume* voor mij.

Een bekend verhaal

De samoerai waren de krijgsadel van het middeleeuwse en vroegmoderne Japan. Japanners praten nog steeds over een van hen, Ryoma Sakamoto, die in 1867 stierf. Zijn voortdurend positieve instelling is een van de redenen waarom hij zo populair is. Hij was van niemand of niets bang. Hij ging naar waar men hem nodig had. Hij werd gemotiveerd door het ideaal dat alle mensen gelijk zijn en deed al het mogelijke om

ILLUSTRATIE JULIA YELLOW

進め

JE KUNT HET

Het evangelie is een boodschap van hoop. Zelfs als je ontmoedigd bent, kun je nog steeds in geloof voorwaarts gaan. Deze zeven suggesties kunnen je helpen.

1. **Wees dagelijks ijverig.** Bid. Bestudeer de Schriften. Onderhoud de geboden. Woon bijeenkomsten en het seminarie bij. Neem deel aan de gezinsavond.
2. **Bekeer je.** Vraag vergiffenis als je een fout maakt.
3. **Luister naar de Heilige Geest.** Geef gehoor aan zijn ingevingen.
4. **Schep vertrouwen.** Steun je leiders. Aanvaard de goede leringen van je ouders.
5. **Leer meer over de Heiland.** Nader tot Hem en Hij zal tot jou naderen (zie LV 88:63). De Geest zal tot je getuigen dat Hij leeft.
6. **Vergeet jezelf.** De beste manier om jezelf te vinden is jezelf in de dienst van je naasten te verliezen (zie Matteüs 10:39; 16:25).
7. **Geef het nooit op.** Denk eraan dat je hemelse Vader van je houdt. Hij gelooft in je, geloof dus ook in jezelf.

HULP VAN DE HEER

'Als we volharden en het goede nastreven, zullen we ongetwijfeld hulp van de Heer ontvangen.'

President Thomas S. Monson, 'Wees sterk en moedig', *Liahona*, mei 2014, p. 69.

een nieuwe overheid te vestigen. Maar hij werd vermoord, en zelfs toen hij meermaals door een andere samoerai neergestoken was, gaf hij niet op. Hij probeerde op te staan en voorwaarts te gaan. Dit is een heel bekend verhaal in Japan.

Ik weet dat we allemaal beproevingen en verdriet hebben, en soms het gevoel hebben dat we door onze vijanden aangevallen worden. Satan tracht om ons pessimistisch te laten worden en ons de moed te doen opgeven.

Maar ik getuig tot jullie dat het evangelie ons de moed geeft om *susume* te zeggen en door te gaan. Het evangelie geeft ons geen negatieve boodschappen. We moeten opstaan en in geloof voorwaarts gaan, want de Heer belooft ons dat we niet overwonnen zullen worden. 'Want de Here zelf zal vóór u uit trekken, Hij zelf zal met u zijn, Hij zal u niet begeven en u niet verlaten; vrees niet en word niet verschrikt' (Deuteronomium 31:8).

De bron van geluk

Lieve vrienden, ik wil dat jullie gelukkig zijn. Waar geluk is gebaseerd op de kennis dat onze hemelse Vader leeft. Hij kent ons en houdt van ons allemaal. Hij weet alles over ons — onze zwaktes, sterktes, goede zaken, slechte zaken, beproevingen en verdriet. Vanwege zijn liefde voor ons heeft Hij zijn Zoon gezonden om ons te verlossen. Jezus Christus is mijn Heiland. Hij is de Heiland van mijn gezin. Hij is jouw Heiland. Hij wijst ons de weg. Hij leidt ons. Ik weet dat dit zijn kerk is en dat president Thomas S. Monson onze hedendaagse profeet is.

Ik beloof dat de Heilige Geest je metgezel zal zijn als je met een positieve houding het goede nastreeft. Als je God en het goede indachtig bent, zal de Heilige Geest je leiden. Dan kun je jezelf aanmoedigen om 'voorwaarts te gaan', en ondanks je beproevingen zul je doorgaan. ■

GA VOORWAARTS IN GELOOF

DE KRACHT VAN NORMEN

Ga voor meer informatie naar de website *Voor de kracht van de jeugd* op standards.lds.org.

Ik bad zoals Alma voor MIJN VRIEND

'En wel omdat hij in geloof bad' (Alma 31:38).

Daniel Maurício dos Santos

Mijn beste vriend was al twee weken met me mee naar de kerk geweest. Maar toen ik hem opnieuw uitnodigde, wilde hij niet met me meegaan. Hij wilde de rest van het weekend uitslapen en plezier maken. Ik aanvaardde zijn antwoord, maar voelde me droevig omdat ik wilde dat hij mee zou komen, de Geest voelen en meer over God te weten komen. Toen ik thuiskwam, ging ik naar mijn kamer en bad. Ik vertelde mijn hemelse Vader dat ik droevig was en vroeg Hem om troost en leiding.

Na mijn gebed ging ik naar de keuken om af te wassen. Mijn vader vroeg me of mijn vriend de volgende dag met me mee naar de kerk zou gaan. Toen ik hem vertelde wat mijn vriend had gezegd, zag mijn vader dat ik bezorgd en droevig was. Hij zei alleen maar: 'Je hebt jouw deel gedaan. Iedereen heeft keuzevrijheid. Je hebt een zaadje geplant.' Mijn vaders woorden van geloof gaven me gemoedsrust.

Als voorbereiding op de zondagsschool las ik Alma 30–32. In hoofdstuk 31 bidt Alma met heel zijn hart voor zijn broeders de Zoramieten, die de Heer verwierpen en begonnen af te dwalen. Toen ik zijn woorden las, voelde ik de Geest en werd ik geïnspireerd om zelf ook te bidden.

Ik knielde en bad zoals Alma voor mijn beste vriend. Net als Alma vertelde ik mijn hemelse Vader: '[zijn] ziel is kostbaar en [hij is mijn broeder]; daarom, o Heer, geef [mij] kracht en wijsheid om [hem, mijn broeder] wederom tot U te kunnen brengen' (Alma 31:35).

De volgende dag maakte ik me klaar om naar de kerk te gaan. Ik wist dat mijn vriend niet met me mee zou gaan. Maar ik had gemoedsrust, want ik had zoals Alma in geloof gebeden. Toen ik naar de kerk vertrok, belde mijn vriend me op. Hij vroeg of ik al was vertrokken en of ik hem kon komen ophalen. We hadden die zondag een prachtige dienst en ik weet dat de Geest van de waarheid tot hem getuigd heeft.

Ik weet dat het Boek van Mormon en gelovig gebed die dag niet alleen mijn vriend tot zegen was. Mijn eigen getuigenis van de Heer en dit boek werd versterkt, en dat getuigenis heeft me aangespoord op zending te gaan en te getuigen van de waarheid. Ik weet dat het Boek van Mormon ons dichter tot God brengt, dat het ons leert om tot Christus te komen, en dat Hij onze ziel verlost. ■

De auteur woont in Federaal District (Brazilië).

TIEN GEHEIMEN *van* **ECHTE POPULARITEIT**

Waar vond ik het geheim van populariteit? In het Nieuwe Testament?

Kersten Campbell

'Wij worden kampioen!' riep een cheerleader tijdens een footballwedstrijd van onze school. Ik bewonderde haar stralende tanden en prachtige glimlach. Ik keek toe hoe ze met de andere meisjes lachte en praatte en met de jongens flirtte.

Wat moet zij een geweldig leven hebben, dacht ik terwijl ik me over mijn eenzaamheid beklaagde. Door mijn vaders werk moesten we om de drie tot vijf jaar verhuizen. Het was dus voor mijn zus en mij erg moeilijk om blijvende vriendschappen te sluiten.

De cheerleader stond bekend om haar onfatsoenlijke kleding en ging vaak naar drankfeestjes. Ik keek naar haar en verlangde naar de populariteit waarvan zij het toonbeeld was. Ik hunkerde zo hard naar vriendschap dat ik heel even met de gedachte speelde om mijn normen te verlagen zodat ik meer op haar zou lijken.

Toen mijn zus en ik naar huis reden, verdronk ik in zelfbeklag, en ik bad in stilte tot mijn hemelse Vader. Ik vroeg hem naar het geheim dat mijn eenzaamheid en onzekerheid zou verhelpen. Hoewel ik toen nog geen lid van de kerk was, had ik een sterk geloof in God.

Ik kreeg meteen de ingeving: vergeet jezelf.

Is dat het geheim? dacht ik teleurgesteld. Dat helpt me toch niet om populair te worden?

Een paar dagen later las ik in 1 Korintiërs 13 over naastenliefde. Ik besefte dat mijn hemelse Vader me probeerde duidelijk te maken dat ik naastenliefde moest ontwikkelen in plaats van me te concentreren op hoe anderen me behandelden. Ik ging met de eigenschappen van naastenliefde in dat hoofdstuk aan de slag. Toen ik dat deed, veranderde mijn hele schoolervaring. Ik leerde onder andere het volgende:

Naastenliefde is geduldig

Ik probeerde om geduldiger met de mensen op school te zijn. Een jongen pestte me tijdens lichamelijke opvoeding, maar ik probeerde zijn pesterijen met vriendelijkheid en een glimlach te beantwoorden. Uiteindelijk stopte hij met pesten. Aan het eind van het jaar waren we zelfs goede vrienden geworden.

Naastenliefde is vriendelijk

Ik heb altijd bewondering voor een meisje in mijn klas gehad die voor iedereen aardig was, ongeacht hun populariteit. Ik begon haar voorbeeld te volgen en naar mogelijkheden te zoeken om aardig voor anderen te zijn.

ACHTERGROND AKIYOKO/ISTOCK/THINKSTOCK, RUITJESPAPIER DARKSITE/ISTOCK/THINKSTOCK

Naastenliefde is niet jaloers

Mijn zus en ik waren jaloers op een basketbalspeelster op school en we zeiden soms onaardige dingen over haar. Ik besloot om in plaats daarvan blij te zijn om haar prestaties. Ik werkte ook aan mijn eigen talenten. Door dat te doen, was ik niet langer verbitterd en werd ik veel gelukkiger.

Naastenliefde doet niet gewichtig

Ik dacht soms dat ik beter dan anderen was omdat ik hogere morele normen nastreefde. Toen ik aan de Heiland dacht, die zachtmoedig was en iedereen liefhad, besloot ik om mijn houding aan te passen. Doordat ik probeerde om nederig en vriendelijk te zijn, wilden mensen vriendschap met me sluiten.

Naastenliefde handelt niet ongepast

Ik had de Heer lief en had hoge morele normen. Ik besloot dat het verlagen van die normen me ongelukkig zou maken.

Naastenliefde wordt niet verbitterd

Op zekere dag maakte een leerkracht een kwetsende opmerking. In plaats van in de tegenaanval te gaan, vroeg ik haar of ze een slechte dag had. Ze zei van wel en verontschuldigde zich. Haar persoonlijke problemen waren de oorzaak van die opmerking. Ik had er niets mee te maken.

Naastenliefde verheugt zich over de waarheid

Mijn mormoonse vrienden leerden me dat het niet goed is om te roddelen en leugens over iemand te vertellen. Ik probeerde om het roddelen te vermijden en het onderwerp te veranderen als iemand onaardige dingen begon te zeggen.

Naastenliefde gelooft alle dingen, hoopt alle dingen

Ik begon het goede in andere mensen te zien en optimistisch te zijn. Door mijn houding aan te passen, werden de mensen om me heen opgebouwd. Daardoor wilden ze meer met me omgaan.

Naastenliefde verdraagt alle dingen

Toen mijn zus ernstig ziek werd en moeilijk ter been werd, lieten veel vrienden haar in de steek. Ik zag haar verdriet en besefte hoe belangrijk het is om elkaar in moeilijke tijden te blijven steunen.

Naastenliefde vergaat nooit

Door naastenliefde in mijn omgang met anderen te oefenen, sloot ik veel echte en blijvende vriendschappen. Mijn eenzaamheid verdween en ik besefte dat populariteit niets was in vergelijking met de waarde van vriendschap en respect die voortvloeien uit het naleven van evangeliebeginselen.

Ik ben mijn hemelse Vader dankbaar dat Hij de tijd nam om een tienermeisje het geheim van blijvende vriendschap te leren. ■

De auteur woont in Washington (VS).

NAASTENLIEFDE IS EEN GEESTELIJKE GAVE

Mormon leert ons hoe we naastenliefde, de reine liefde van Christus, kunnen ontwikkelen. Je kunt Moroni 7:44–48 bestuderen om te leren hoe je 'met die liefde [...] vervuld [kunt] zijn' (Moroni 7:48).

Mijn verbondspad

Tekst: naar Marvin K. Gardner
Muziek: Vanja Y. Watkins

© 2014 by Marvin K. Gardner en Vanja Y. Watkins. Alle rechten voorbehouden. Gebruikt met goedkeuring.
Dit liedje mag gekopieerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk.
Deze mededeling moet op ieder exemplaar staan.

C Gm7 C Gm7 C Am Dm G7
aan mijn ver - bon - den. Dat leidt mij op weg naar mijn Va - der om - hoog.
Am D C D7 Dm C F C
Ik houd mij aan mijn ver - bon - den, ik blijf op die weg, mijn weg van 't ver-bond, 'k ben
1. Dm G7 C
vei - lig aan Je - zus' hand. 2. Ik
2. Dm E Am D7
vei - lig aan Je - zus' hand. Ik
Dm C F C Dm trager G7 C
blijf op die weg, mijn weg van 't ver-bond, 'k ben vei - lig aan Je - zus' hand.

Waarom moeten we de geboden gehoorzamen?

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn bijzondere getuigen van Jezus Christus.

Het doel van onze hemelse Vader is dat wij voor altijd gelukkig worden.

We mogen niet zelf bepalen welke geboden we belangrijk vinden.

Wij zouden al Gods wetten moeten gehoorzamen.

Zijn geboden zijn de wegwijzers op de weg terug naar Hem.

ILLUSTRATIE MATT SMITH

Uit 'Gehoorzaamheid aan de wet betekent vrijheid', Liahona, *mei 2013, pp. 86–88.*

Antwoorden in de conferentie

Mia (links) en Abby

Abby H. (7), Nebraska (VS)

Toen mijn overgrootmoeder Edwards stierf, waren mijn zusje Mia en ik verdrietig. Mijn vader en moeder zeiden dat we overgrootmoeder eens weer zouden zien en een eeuwige familie worden, maar we maakten ons zorgen.

Papa zei dat we konden bidden dat onze vragen over oma Edwards in de algemene conferentie beantwoord zouden worden. Ik bad om te weten of oma Edwards gelukkig was. Mia bad om te weten te komen of oma Edwards bij haar man en dochter was, die eerder overleden waren.

In de zondagochtendbijeenkomst van de conferentie hoorden we de profeet onze vragen beantwoorden! President Monson zei dat als iemand sterft, het net is alsof hij een kamer binnengaat met al zijn eerder overleden dierbare familieleden. Dus Mia wist dat oma Edwards bij haar man en dochter was. Toen las president Monson een stuk uit het Boek van Mormon voor waar staat dat de geesten van de rechtvaardigen in een toestand van geluk terechtkomen (zie Alma 40:11–12).[1] Oma Edwards had altijd geprobeerd het goede te kiezen, dus ik wist dat ze gelukkig was.

Heb je een vraag waar je over kunt bidden voor de conferentie volgende maand?

Vergeet niet te luisteren of er een antwoord komt!

Mia en ik waren blij om te weten dat de profeet God namens God spreekt en dat God onze gebeden verhoort. We maakten ons geen zorgen meer om oma Edwards. We weten dat als we haar voorbeeld volgen en het goede kiezen, we haar eens weer zullen zien. ■

NOOT

1. Zie Thomas S. Monson, 'De wedloop van het leven', *Liahona*, mei 2012, p. 93.

ILLUSTRATIE KAREN LEE

Het boek met de gele omslag

Randol Salazar Quiroga
Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Randol woonde in Bolivia. Hij ging graag naar school en droeg zorg voor zijn schoolboeken. Zijn lievelingsboek had een gele omslag en leuke tekeningen.

Op een dag kon Randol zijn gele boek niet vinden. Zijn mama en papa zochten er ook naar, maar ze konden het maar niet vinden.

ILLUSTRATIES BRYAN BEACH

Randol was heel droevig. ‘Laten we bidden’, zei Randols vader. ‘We vragen onze hemelse Vader om ons te helpen.’

Na het gebed kreeg Randols vader een idee.

‘We kunnen naar je oom gaan’, zei hij. ‘Misschien hebben zijn kinderen hetzelfde boek en mag je dat lenen.’

Dat is het antwoord op ons gebed, dacht Randol.

Randol ging met zijn ouders naar de winkel van zijn oom. Ze vroegen hem naar het gele boek. Zijn oom zei dat zijn kinderen dat boek niet hadden.

Randol was verward. Zou zijn hemelse Vader hun gebed niet beantwoorden?

Op dat ogenblik kwamen er enkele mannen binnen die boeken verkochten. Ze hadden het boek met de gele omslag!

Randols vader kocht het boek. Randol bedankte zijn hemelse Vader omdat Hij zijn gebed beantwoord had. ■

De auteur woont in Bolivia.

IK BID IN GELOOF

Janice Kapp Perry

Ik kniel dagelijks om te bidden.
Ik spreek met mijn hemelse Vader.
Hij hoort en antwoordt mij
als ik in geloof bid.

Ik zeg eerst: ‘Geliefde hemelse Vader’.
Ik bedank Hem voor mijn
zegeningen.
Dan vraag ik Hem nederig om
wat ik nodig heb.
In de naam van Jezus Christus.
Amen.

(*Children’s Songbook,* p. 14)

Uit een interview door Amie Jane Leavitt

Heeft jouw naam een bijzondere betekenis? In Korea heeft iemands naam vaak een belangrijke betekenis. De naam van de achtjarige Luca betekent 'licht'. Zijn ouders kozen die naam om hem eraan te herinneren dat hij een heldere toekomst tegemoet kan gaan. ■

De auteur woont in Utah (VS).

IK BEN LUCA uit Zuid-Korea

Ik vind het fijn om in Zuid-Korea te wonen. Het is een leuke plek om op te groeien!

*Anijoeng, tsjingoedoel!**

* *'Hallo vrienden!' in het Koreaans.*

Ik ben het oudste kind bij ons thuis. Mijn jongere zusje heet Erica.

ILLUSTRATIE BRAD TEARE

Ik lees graag. Ik ben tweetalig, dus ik lees, schrijf en spreek Koreaans en Engels.

Ik ga van half negen tot half drie naar school. Daarna ga ik naar naschoolse les, dat noemen we hak-won. *En heb pianoles en schilderles.*

IK KIJK GRAAG NAAR DE TEMPEL!

Ik ben gek op voetbal en ik speel het hele jaar op een overdekt veld.

Ik ben zowel Amerikaans als Koreaans staatsburger, dus ik doe in de kerk mee aan het programma van de Boy Scouts of America.

KLAAR OM TE VERTREKKEN!

Luca's tas is gepakt met enkele van zijn lievelingsspulletjes. Welke van die dingen zou jij in je tas doen?

Chuseok *is een van onze belangrijkste feestdagen. Het is een oogstfeest, een Koreaanse dankdag voor het gewas.*

ONS PRIKBORD

HET EVANGELIE UITDRAGEN

Op school vertel ik mijn leraar en mijn klasgenoten over het evangelie. Ik laat mijn leraar de *Liahona* zien en vertel verhalen uit het Boek van Mormon. Ik weet dat ze geen lid van de kerk zijn, maar ik kan ze wel over het evangelie van Jezus Christus vertellen. En het helpt mij ook om aan Jezus Christus te denken. En daardoor kan ik een getuigenis van Hem, van zijn evangelie en van het Boek van Mormon krijgen.

Ismael P. (9), Argentinië

Ik kijk graag naar de tempel,
Ivy A. (7), Georgia (VS)

Enzo V. (6), Brazilië

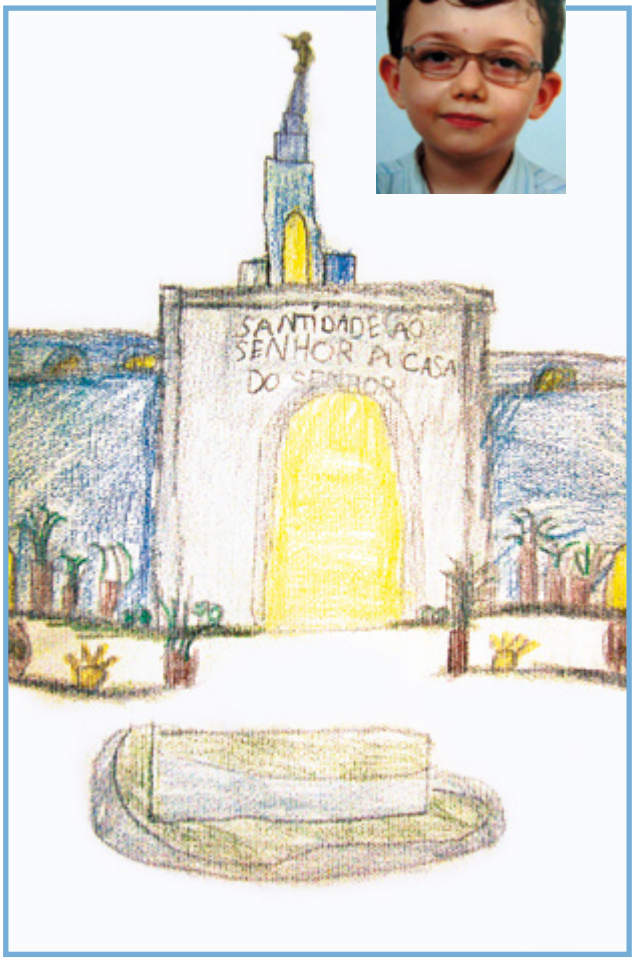

Ik weet dat God een blijde wereld voor jou en mij heeft geschapen!

Prince Humpry B. (5), Filipijnen

God, onze eeuwige Vader, leeft en houdt van ons.

Mogen wij beseffen hoe dicht Hij tot ons wil komen,
hoe ver Hij bereid is te gaan om ons te helpen,
en hoezeer Hij ons liefheeft.

President Thomas S. Monson

ILLUSTRATIE JOM MADSEN

Uit 'Tot we elkaar weerzien',
***Liahona,* mei 2014, p. 115.**

Mijn familie wordt gezegend
als ik het evangelie naleef

Welke zegeningen heeft God jou gegeven? Sommige zegeningen zijn makkelijk te herkennen. Bijvoorbeeld de prachtige wereld die onze hemelse Vader heeft geschapen, of een nieuw broertje of zusje in het gezin. Maar soms moet je opletten om de zegeningen van je hemelse Vader op te merken. Kijk eens of je in dit verhaal over Nephi kunt ontdekken welke zegeningen Nephi en zijn familie kregen doordat zij het evangelie naleefden. (Je kunt het verhaal ook lezen in 2 Nephi 5.)

De Heer waarschuwde Nephi dat hij zijn volk mee de wildernis in moest nemen zodat de Lamanieten ze geen kwaad konden doen. Nephi gehoorzaamde. Hij nam zijn familie mee, en iedereen die in het woord van God geloofde. Ze reisden heel veel dagen in de wildernis. Uiteindelijk sloegen ze hun tenten op en gingen aan het werk. Ze zaaiden zaadjes, en hun gewassen groeiden goed. Ze fokten heel veel vee. Ze bouwden allerlei gebouwen, en een tempel waar ze God konden aanbidden. Nephi onderwees de mensen uit de Schriften en zij onderhielden de geboden.

Nephi schreef dat zijn volk 'een leven van geluk leidde' (2 Nephi 5:27). Wat betekent dat ze zo leefden dat ze gelukkig konden zijn. Als we het evangelie naleven, krijgen we zegeningen waardoor we gelukkig kunnen zijn. ■

DE TEMPEL VAN NEPHI, MICHAEL T. MALM; ILLUSTRATIE THOMAS CHILD

SCHRIFTTEKST

Geloofsartikelen 1:13

IDEEËN VOOR EEN GEZINSBESPREKING

Wat kan je familie doen om 'een leven van geluk' te leiden?

ZOEKTOCHT NAAR ZEGENINGEN

Ga op zoek naar zegeningen! Bekijk de voetafdrukken aandachtig en zoek de linker- en rechterafdruk die bij elkaar horen. Op de linkerafdruk staan dingen die we kunnen doen om het evangelie na te leven. Op de rechterafdruk staan de zegeningen die we krijgen als we ze doen. Als we doen wat er op de voetafdrukken staat, blijven we op het pad dat naar onze hemelse Vader leidt.

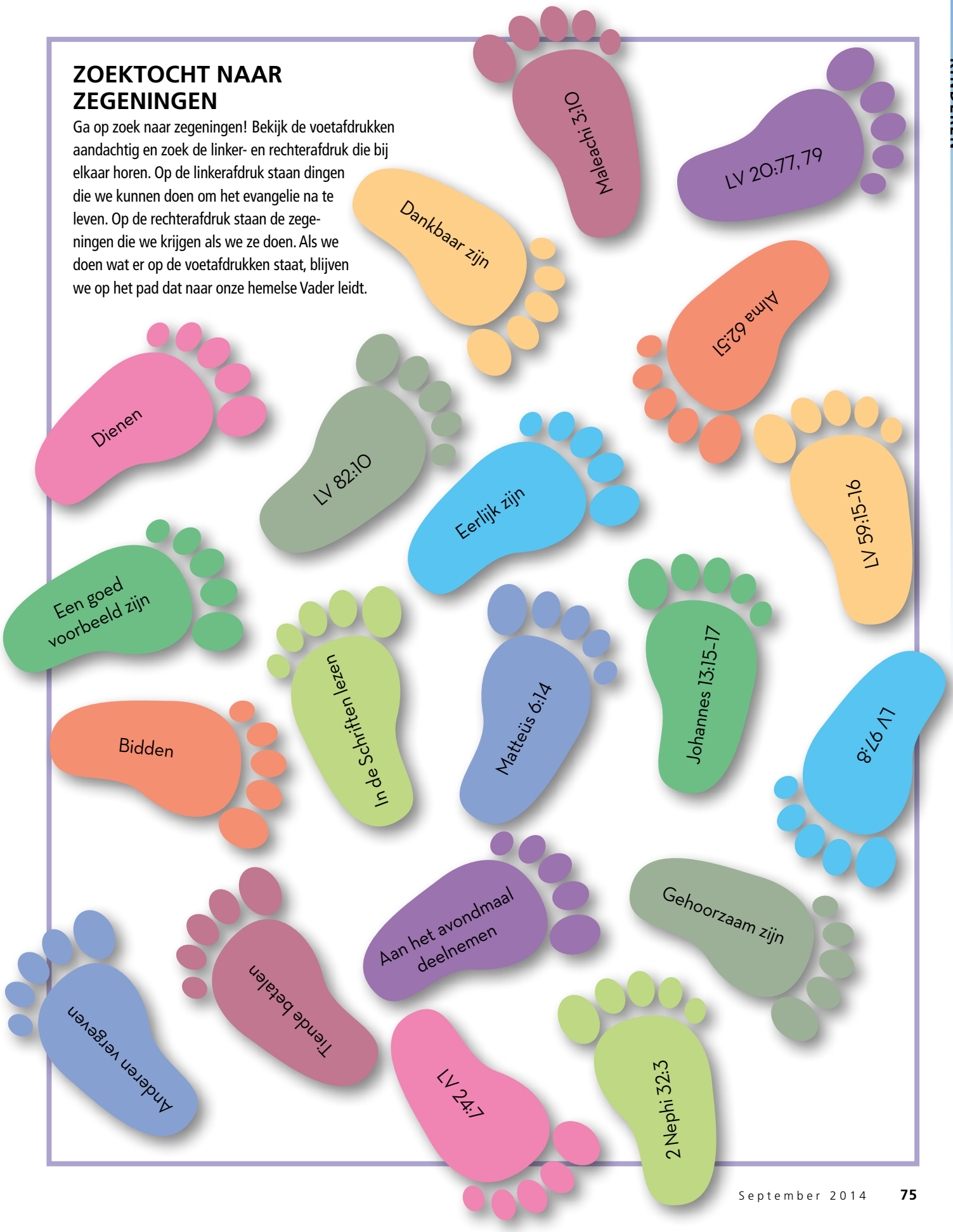

De lofzangen neuriën

Olivia Corey Randall
Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Esi zong graag. Ze vond het leuk om in het jeugdwerk te zingen. Ze wist dat Jezus haar graag hoorde zingen.

Op een dag zongen mama en baba een lofzang in de avondmaalsdienst. Esi wilde ook zingen, maar kende de tekst niet.

ILLUSTRATIES ADAM KOFORD

‘Waarom ben je droevig?’ vroeg mama.

‘Ik ken de tekst niet’, zei Esi.

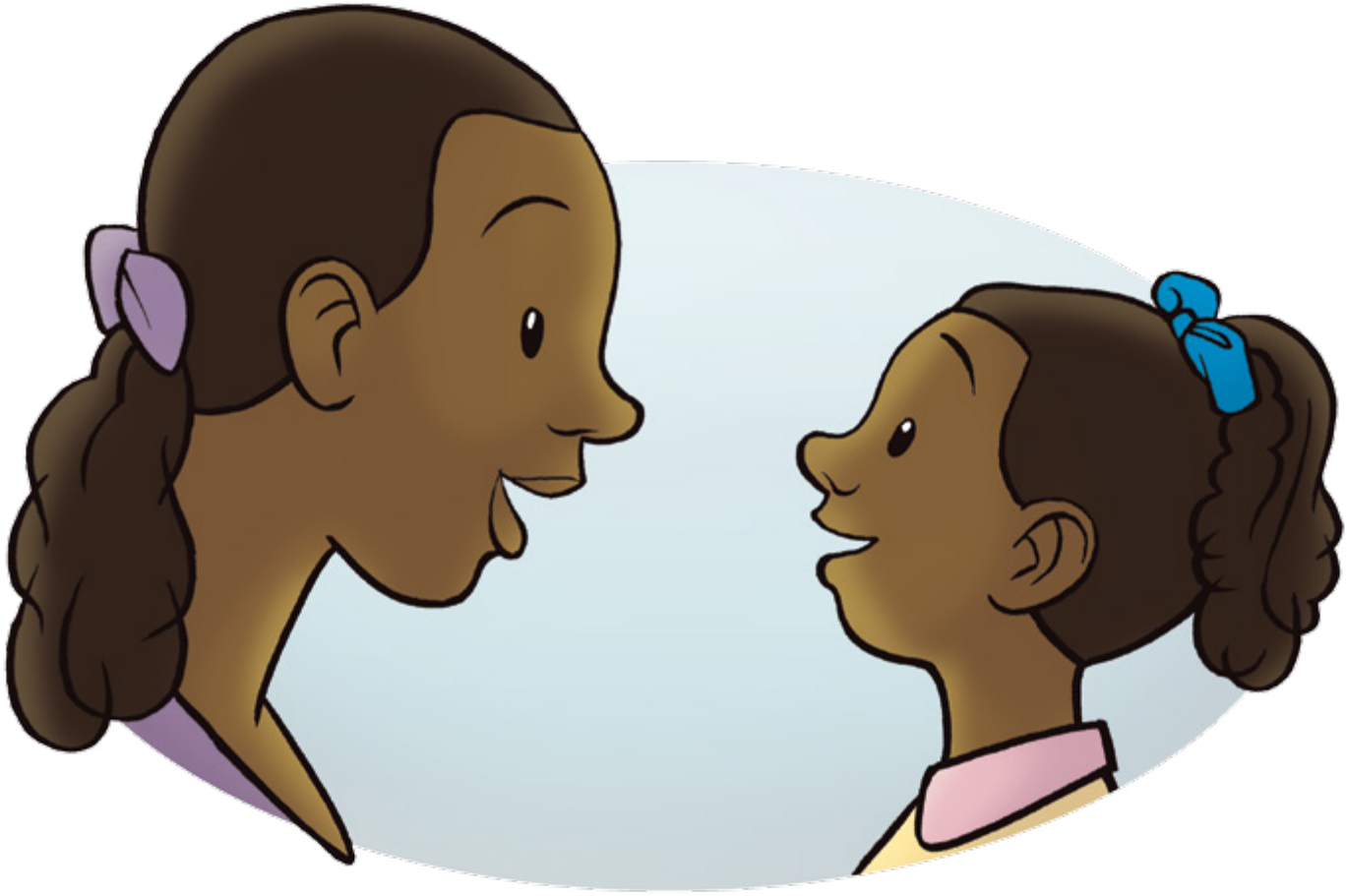

‘Ik heb een idee’, zei mama. ‘Als we volgende week zingen, kun je neuriën.’ Esi voelde zich veel beter. Ze vond neuriën leuk.

De daaropvolgende week neuriede Esi terwijl baba en mama de lofzangen zongen. Esi was blij. Ze wist dat Jezus haar graag hoorde neuriën. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Oma's lievelingsbloem

Karen Nicolaysen Baxter

Ik pluk graag bloemen uit oma's tuin, zo groot.
Ze hebben prachtige kleuren — blauw, paars,
roze en rood.
Oma geeft me een kusje en streelt me door het haar.
Ze zegt: 'Jij bent de allermooiste bloem, echt waar!'

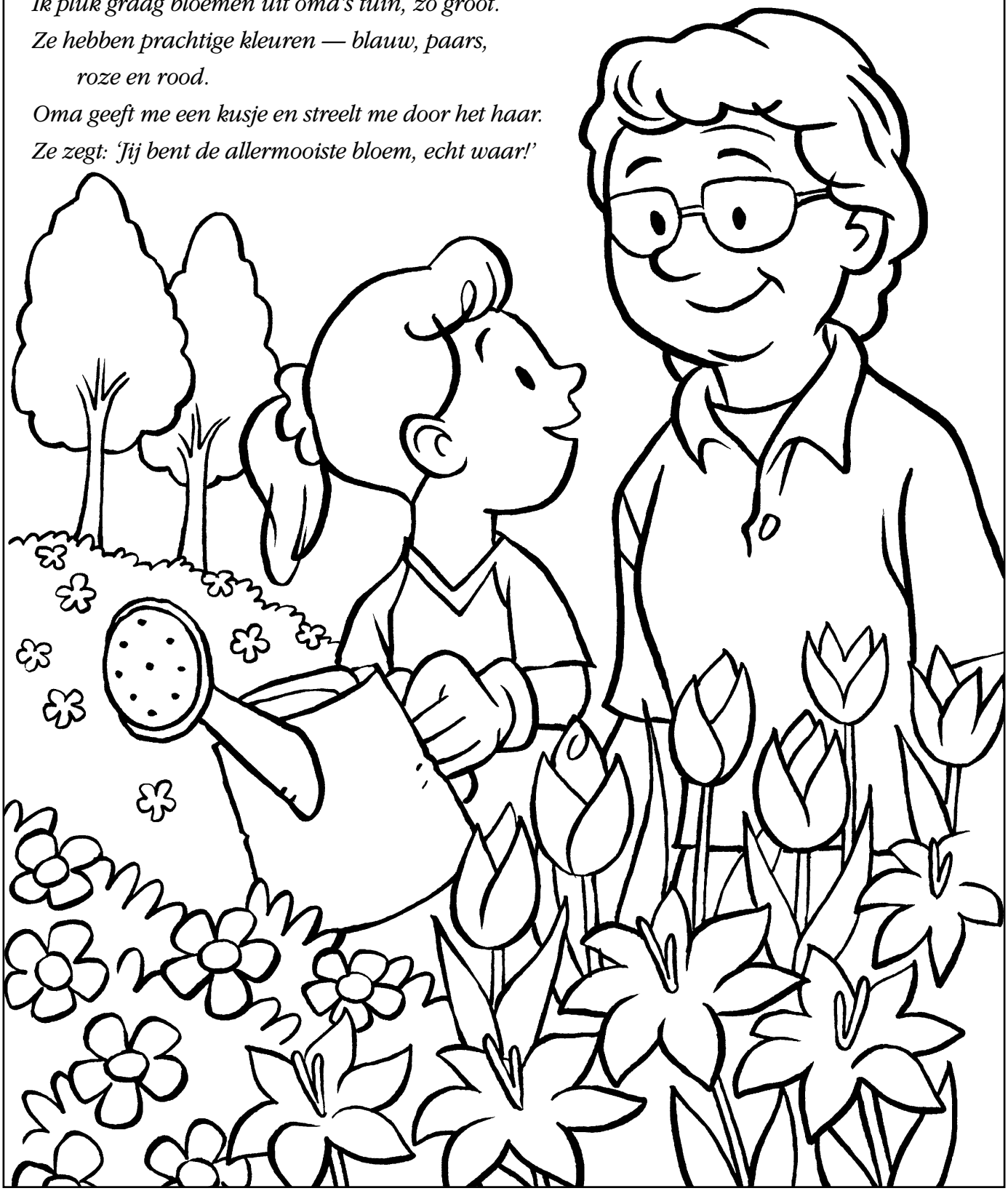

Ouderling LeGrand Richards (1886–1983)
van het Quorum der Twaalf Apostelen

ONGEWONE JONGENS

Ik kreeg een brief van een zendeling in Californië. Hij zei dat een van de vrouwenclubs een lunch in het hotel organiseerde. De dame die de leiding had, liet een extra bord neerzetten en zei: 'De volgende soldaat die langskomt, nodigen we uit om hier aan tafel te komen zitten.' En laat dat nou een mormoonse jongen zijn.

Toen ze koffie rondbrachten, nam hij geen koffie. Weet u, die jongen had zo makkelijk kunnen denken: 'Ach, moeder is er niet. Vader is er niet. Mijn bisschop is er niet. Ik ben de enige man onder al deze vrouwen. Eén kopje koffie hindert niet.'

Maar hij moest de Heer loven die hem uit het duister in het wonderbaarlijke licht had geroepen, en hij wilde er geen druppel van. Ze boden hem thee aan, maar die wilde hij niet. En toen wilden ze alles over hem weten. Dat gaf hem de kans om te vertellen hoe hij was opgevoed. En toen ze klaar waren met eten, staken ze sigaretten aan en gaven ze door. Maar natuurlijk weigerde de jonge soldaat die. Nou, een van die vrouwen besloot meteen: 'Als de mormoonse zendelingen ooit bij mij aan de deur komen, laat ik ze binnen. Ik wil meer te weten komen over mensen die een jongen zoals deze opvoeden.'

Een andere mormoonse jongen werd naar een officiersopleiding in het oosten van het land gestuurd. Er kwam een nieuwe bevelhebber in het kamp en ze hielden een banket om hem te eren. Bij elk bord stond een cocktailglas. Toen de tijd was aangebroken, stonden al die toekomstige officieren op om met hun cocktailglas een toost op de nieuwe commandant uit te brengen. Allemaal, behalve één. Hij hief een glas melk.

'Waarom bracht je een toost op me uit met een glas melk?'

De commandant zag dat. Toen ze het amusement hadden gehad, ging hij rechtstreeks op de jongen af en zei: 'Waarom bracht je een toost op me uit met een glas melk?'

'Nou, commandant,' zei hij, 'ik heb van mijn leven nog geen druppel alcohol gedronken. Ik wil niet drinken; mijn ouders zouden niet willen dat ik dronk; en ik dacht niet dat u het zou willen. Maar ik wilde wel een toost op u uitbrengen, dus ik dacht dat het u wel tevreden zou stellen als ik een toost op u uitbracht met wat ik gewend ben te drinken.'

De commandant zei: 'Meld je morgenochtend op het hoofdkwartier' en hij gaf hem een tijd op.

Ik denk dat die jongen een slapeloze nacht moet hebben gehad. Maar toen hij zich de volgende ochtend op het hoofdkwartier meldde, gaf de commandant hem een staffunctie, en verklaarde dat als volgt: 'Ik wil mezelf omringen met mensen die de moed hebben om te doen wat volgens hen goed is, ongeacht wat andere mensen daar van vinden.'

Is dat niet prachtig? Het was een ongewone jongen, nietwaar? Ik hoop dat jullie allemaal ongewoon zijn. Ik hoop dat als je je ooit in zo'n situatie bevindt, je de juiste beslissing zult nemen. ■

Uit 'Stories from the General Authorities: An Uncommon People', New Era, *februari 1974, pp. 28–29.*

FOTO WIJNGLAS ZIVIANI/ISTOCK/THINKSTOCK; FOTO MELK DENPHUM/ISTOCK/THINKSTOCK

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

ZUSTERS IN HET VERBOND

Alle vrouwen hebben zusters in het evangelie, ongeacht hun woonplaats, leeftijd of omstandigheden.

p. 42

VOOR JONGEREN

p. 50

HOE ECHT LEREN?

Jezelf ontwikkelen houdt meer in dan een goed cijfer behalen of afstuderen.

VOOR KINDEREN

Antwoorden in de conferentie

Was onze overgrootmoeder gelukkig? Papa zei dat ik in de algemene conferentie antwoord op mijn vraag kon krijgen.

p. 67

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

4 021098912 0 4
DUTCH

INZICHTEN

Waar vind ik hoop?

'Ieder van ons heeft momenten waarop het voor ons van belang is om te weten dat alles beter zal worden. […] Ik zeg tot u dat dit precies is wat het evangelie van Jezus Christus ons biedt, vooral in tijden van nood. Er is hulp. Er is geluk. […] Geef het niet op. Loop door. Blijf het proberen. […] Het komt uiteindelijk allemaal goed. Vertrouw op God en geloof in goede dingen die zullen komen. […] Sommige zegeningen komen vroeg, andere komen laat, andere komen pas in de hemel, maar voor hen die het evangelie van Jezus Christus omarmen komen ze.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Hogepriester van goede dingen die zullen komen', *Liahona,* januari 2000, pp. 42, 45.